

525

NAGYATÁDI HIRLAP.

NAGYATÁD ÉS VIDÉKÉNEK TÁRSADALMI, GAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

Előfizetési árak: egész évre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor. egyes szám ára 20 fillér.
Megjelenik minden csütörtökön.

Felolvasó szerkesztő:
SZMODICS SZILÁRD

Szerkesztőség: Nagyatád, Kossuth-utca 37. szám.
Kiadóhivatal: Nagyatád, Széchenyi-ter 23. szám.
Az előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatába küldendők.

Vezérelvök.

A rohamos fejlődés korszakát éljük. Mindenki küzd, fáradságos munkával, csak hogy haladjon előre. A sok küzdő óriási harcokat okoz, melyben minden erőt és tudást össze kell szedjen az, aki legyőzve, legázolván félrehullni nem akar a rohanó árból egy kietlen partra.

Mindenütt ezt a küzdelmet látjuk. Látjuk, hogy mekkora erő, ész, kell hozzá. De látjuk egyuttal, hogy csak az boldogul, aki fárad, dolgozik a haladásán és nem borul lustán, letlenül a kietlen pusztaságba, mely azokat körülveszi, kik a modern fejlődés zajló árján kívül tengetik soványan életüket.

Valamint az egyénen, úgy egy körületen, községen, vidéken, járasson is meglátni első pillantásra, vajjon küzdő-e, vagy oldalt maradt a fejlődés küzdelmétől.

Szomorú egy ilyen község, vidék kinézése.

Szegénység, kényszerű fukság mindenütt. És e fukság átmeig a lélekbe, szívbe. Rosszindulat az embertársak iránt, irigység, mely inkább magának szán egy kevés kárt, mint másnak nagy hasznót. Ilyen helyzetben óriási nehézséggel küzd az újítás, a vállalkozás, a próbálkozások kimerülnek, letörnek, végeredményben

minden marad a régi. És a régi is pusztul. Nincs megszűnő jövedv, fardat alamuszóság és pesszimista kis-csinység helyette.

Egy szóval pusztul minden szellemi, gazdasági, társadalmi erő.

Ellenben az előretörő ember reménytelen, ruganyos, akaratereje nem riad el a kicsinyes akadályoktól s lelkesedése megkettőzi képességeit, legyőzve ellenét. Epigy egy fejlődő község, előrehaladó, igyekvő vidék lelkesedik az újítások iránt, minden anyagi és szellemi erő kapva kap a fejlesztő eszméket s egymást támogatva igyekszik megvalósítani a haladás intézményeit. Az összetartás módot nyújt sok jónak, újnak fejlesztésére, mert akkor is itt a segítség, ha a segítő csak másodsorban közvele élvezi az újítás előnyeit.

Midőn 10 hóval ezelőtt szerény erejét néhány lelkesedő, előretörő egyén arra fordította, hogy nem a közvetlen előnyökért — ilyeneket ugyan nem nyértek — hanem azon jóért, melyet egy helyi lap léte nyújt annak a körületnek s vidéknek, melynek ők tagjai, e lapot megalapították, örömmel látták az élénk támogatással begázolván azon fölvetéseket, melyek mellett vállalkoztak.

Bebizonyosodott, hogy miként egész Somogy — úgy a nagyatádi

járás is (és első sorban) a legelőkeltebb, legmegőrvendezettebb fejlődésben levő egészséges közélet minden becses alapítást lelkesedéssel karol föl.

És azok az idők; melyek e lap hasábjain rövid élete alatt megpendültek, az, hogy ezekből mennyi lett megvalósítva, vagy van a létesítés stádiumában, igazolják azt, hogy igenis Nagyatád és vidéke, oly fejlődő, élénk, gyarapodó vidék, melyben csakugy hullámzik az életerő, folyton létesül, alakul valami s a közérdektől eszméktől oly számosak, hogy azokat egy helyi lap ki se tudja meríteni.

„Bontsak ki a lobogót és előre”, ez volt jelszavunk, ennek szolgáltunk eddig.

És hisszük, hogy ezután is sikerül. Mert hitünk, eszménk igazába, kis lapunk hivatásába nem vesztetjük el. És hisszük azt is, hogy vidékünk egy fejlődő vidék, mely meg tudja becsülni kis alkotásunk céljait.

Az újdonság ingere persze hozzájárult alapításunk első fenyéhez, ennek le kell kopni róla. A kopás fájdalmas, de nem olyan, mely azért létünket fenyegetné.

Azután még a legteljesebb közösségben is vannak hátramaradtak, a kik elmaradtól elméjük kicsi-

Nagyatádi Hirlap tárcája.

A HARANGOZÓ.

Irtja: Erdélyi Lajos.

A harangozásról általában az a vélekedés, hogy igen egyszerű, tudomány nélkül való munka. Azt mondják ugyanis az emberek, — lélekben — Dözsömeté — Ferencz, — hogy csupán a harangoktól rangatúsított függ minden, azontul aztán illendőképén — szól az magától is!

Hát nincs igazá senkinek. Pöszömeté Ferencz pedig semmiképpen se adjanak a belső embérek, mert tudnivaló dolog, hogy Samu bácsi öregségére való tekintettel már régóta feni fogát a harangozói tisztességre.

A harang nem beszél magától. Sőt úgy vélem, hogy a harangnak szive is van. Ki hogy szokott véle banni, úgy szokta visszazsongálni. Teszem azt: Samu az öreg, minden módon megszólaltatja azt a vasynevet, rézereke minemiséget. Ha félkézrel lödítja a kötelet: lágyan barátságosan kondul; ha meg erővel húzza, szinte síró szörpöppen ki a torony ablakán. Mélyugrás és szivrez; harsogó, haragos és fenyegető, ha Samu bácsi úgy akarja.

Féhat a hebe-hurgyán itékezők jobb megőstosi a dögát.

Hanem a dologra térve, el kell mondanom, hogy Samu bácsi báranyművészeti

hirben állott. A feleségét soha egy ujjal sem bántotta. Az igaz; hogy az asszony sokkalka erősébe volt rá. Elhaltatta annak megveskedését. Perputvarkodó természetéről pedig csak sugdolóva, panaszkodó sóhajlás-kisérletben ejtett szót. A falu előtt csupa jó lélek, csupa őhlatos szeretet volt átkegyelme.

De hát az asszony, az asszony mindenkit kiforgat a maga mivoltából.

Ezt a vélekedést Cs. Pap Vincze szokta mondogatni, ha szóba kerül, hogy Samu bácsi harangozás tekintetében nem igen jár egy uton a pontos idővel. (Tudnivaló, hogy Pap Vinczének ugyancsak kardos menyecské volt a felesége.)

Az igaz, hogy magam is egyszer hallottam, mikor Samuné odaszólt a kertben kapáló urához:

— Apjuk!... Apjukom!... harangozza el kend a delet! Iszón már a nap is amott szalad!

Az öreg méltatlankodva szólott vissza: — Jó van női, Várhát a falu odáig, hogy ott ez a sort elkapattam.

Erre az öreg asszony dörmögve ment a maga dolgára. Csak félhangosan fenyegette az embereit:

Majd a Pöszömeté Ferencz jobban vágtá a porhángó földbe kapját és haragosan elhúzta a delet.

Ha olykor szóba hozta előtte egyik-másik, órával, rendelkező tekintély, hogy nem sokára járja az a pontosság, nagyot hallgatott és beballagott az annijához elpanaszolván neki a nagy sérelmet. Erre aztán Samuné csipőre raktá két kezét, úgy mondogatja meg az illetőnek a maga vélekedését:

Orüljének kegyelmeitök, ha ilyen harangszót hallanak...

Igy esert aztán, hogy Samuné nyelves asszony hírebé került, míg az emberét lázári sorsánál fogva mondkái sajnálhatta. Hogy, hogy nem, az erős harangozónál annyira dőlt. Olyan nyavalya érte, amelylyel nem tudott megbirkózni még a szentimentális dolog sem! Egy ideig féltett-lengelt, azedie kelletlenül a sokfajta patikaszert, de egy szép május napon elmullott fölé egészen a keserű pohár. Meghalt szegény lélek. Samu, gimnotizálásában, olyan magára maradt, mint az újom.

Mikor pedig Szent Mihály lovára is föltek az asszony kőnosorját, az öreg ember szinte feltöltödt a sírástól. Temetés után nagy csöndesség támadt a házban. Csak egyszerű-egyszer hallatszó özvegyi sorban élő Boris lányának nérez sóhajtása. Samu ott áll a kuczkóban, Erre szívében nem volt már több elsirotni való könny. Tétován nézett az ablakon belépőzködő napcsököra.

nyességével ármánykodnak és ostoba nehezletekkel gáncsokolnak.

Hitünk azonban szent. A mi közönségünknek nagyobb részét képezik azok, kik lelkes harcosai a haladásnak és érett elméjükkel megértik, mindennek nehézségeit, de tul-teszik magokat a kicsinyes érdeke-ken és hiúságokon a vezető eszme érdekében. Tudjuk, hogy ezekre szá-míthatunk s tudjuk, hogy ezek sora-ánadt csukottabb, minél inkább ránk facsárja a fogát buta hiúságból a ma-rai széthúzás szelleme.

Hiszen, lehet, sőt biztos, hogy mi nem töltjük be feladatunkat úgy a mi helyre. Nem hivatásunk az, a mit csinálunk, már ezért se tehát. De egy gondolkodó ember megbe-csúli azt a kis-hasznos munkát is, melyet e lap szerkesztésével és ki-adásával végzünk s a mi hibánk van, azt jóakarunk tudatában megbo-csátja.

Minden helyi lap, szellemi ni-vójával is, tükrözésének. A mi lapunkra eddig — viszonylagosan — bízszék leheztünk csak. De mi hisz-zük, hogy nemis közönségünk biz-tositani fogja, hogy tükrözzen is csak fényes, tiszta, ragyogó legyen.

Földműves gazdák figyelmébe!

Sokszor hallatszott panasz amiatt, hogy újabb időben minden tere nelliári parcella-zások végzetnek az országban, melyet nem közönséggel hoz léte, hanem egyesek ngerészkedési vágya.

A földmívelésügyi miniszter most ren-deletést küldött szét a hatóságokhoz, amellyel az üzletszerű parcellázások körül elő-forduló visszaeséseket kívánja megakada-lyozni.

Érdekes rendeleteben ezeket mondja a miniszter: az üzletszerű birtokföldarab-lások (parcellázások) több helyt ez időben oly méreteket öltöttek, hogy szüksegen látom a gazdaközönség figyelmét a helytelen birtokföldarabolások káros következményeire hivatalos uton felhívni. Arra hívom fel tehát

a hatóságot, hogy sziveskedjék a járása te-rületén meginduló üzletszerű birtokföldarab-lásokat figyelemmel kísérni s oly esetben, midőn nyilvánvaló, hogy a közvetítés a la-kosságot rendkívül módon kizsákmányolja vagy általában a parcellázás feltételei olya-nok, hogy azok mellett a vevők boldogul-ása legalább is kétséges, sziveskedjék a szükseges intézkedéseket megtenni oly irány-ban, hogy a kisgazdák az anyagi romlósá-gat előidéző vételektől tartózkodjanak. Meg-jegyzik, hogy kétség esetén, ha hozzá fordul-nak, hajlandó kieszközölni, hogy a feldara-bolandó birtokok állami szakközegek meg-bocsúllék s ezáltal segítkezzen veli nyulani ahhoz, hogy a parcellázás feltételei s a par-cellázandó föld várható hozama közti helyes arány telertitessék. A közerdeku parcella-zásokat kölcsönönek kieszközölésével is tá-mogatói kívánván, a kormány utján jelzoló-kölcsonők kieszközölése iránti közbenjárását is kiltatásba helyezte. Azonban tekintettel a mai nehéz pénzviszonyokra, csak ott, ahol a vevők a vételár 25 százalékát készpénz-ben fizetni képesek, az eladók pedig lehető-leg záloglevelekben fogadnak el a vételért.

HIREK.

Mindazon ösmerőseimtől és jó barátaimtól, kiktől az idő rövid-sége miatt bucsuzom nem vehettem, — ez uton búcsuzom, köröpn öket: tartssanak meg továbbra is szives jóindulatukba.

Eperjes

Molitor Gusztán.

Áthelyezések. Kranthacker Emil hely-beli mentelmi főhadnagy Mezőhegyesre helyezettett át. Helyébe Micsky Imre némes-ker tisztelgettesen jóvá Palimból.

Tanítónő választás a nagyatádi polg. leányiskolánál. A polg. leányiskola iskola-zsika f. hó 3-án tartott lélesen Resli Fran-ciszka okl. polg. iska tanítónőválasztotta meg a nagyatádi polg. leányiskolához helye-tes tanítónőt.

Iskolászéki hírs. A nagyatádi öf. s. kőza. polg.-fiúiskola iskolaszéke f. évi, aug. hó 30-án ülést tartott, melynek kizárókosan tárgya a polgári iskola új épülete felépíté-sének megbeszélése volt. Az iskolászék át-vizsgálván Sztrakovics Kaposvári kömves mester által Beszített tervrajzot és költség-

vetést, azt elfogadta, kivéve annak kltés ki-készését, — mely helyett, — Károlyi és Sla-uch pécsi műépítész által meg a múlt év-ben készített tervrajznak sokkal díszesebb kltés-kikészése szerint óhajtja az új épüle-tet elkészíttetni. Az új épület a költségvetés szerint 75 ezer koronába kerül. Ezzel a polg. iskola új épületének sorsa Nagyatád községre bízott s reméljük, — hogy mint a feljézés és haladás községe, — azon lesz, hogy az iskola új épületének felépítése, mely immár két év óta várjuk, — még ez ősszel megkezdhető legyen, nehogy a Miniszterium — ha az épület felépítése 1908. szeptember 1-ze nem sikerül, — a nagy államsegélyt az iskolától megvonja.

Ösztöndíj. Nagyatád nagyközség képviselő testülete folyó évi augusztus hó 29-én tartott közgyűlésében Sárdincz Ferenc nagyatádi származású iparművészeti iskolai növendéknek, tanulmányainak folytatásá-ra — 150 koronát szavazott meg.

Ertesítés. Sterk Zsigmond helybeli uradalmi intéző u. f. hó 8-án délután 4 órá-kor a gazdakör helyiségében előadást tart a község elleni védekezésről, melyre a gazdaközönség liszteletet meghívatik.

Müller Ferenc önk.

A társas konyha szervező-bizottsága az előmunkálatokat befejezven, megállapí-totta, hogy a társas konyhán való étkezés (főed és vacsora) havi 60, csak ebéd havi 40 kor. kerül. Beiratkozni lehet a „Nagy-atádi Hírlap” szerkesztőségénél.

Utca öntözés. Városunk utcáinak öntö-zésére megindított gyűjtésből — mint érte-sültünk — összesen befolyt 375 korona. Az öntözés biztosítása érdekében most folgnak a tárgyalások.

Testületi segély. Somogy-vármegye törvényhatósági bizottsága Nagyatád községnek azon hátrószálat, melyszerint a nagyatádi önkönes tűzoltó testületnek évi segélyét 200 koronáról 400 koronára fe-melték, — folyó évi augusztus hó 5-én tartott közgyűlésében jóváhagyta.

Halálos baleset. Tóth Imre munkás, Festichek Tasilo gróf berezneci birtokán dolgozott a cséplésnél, mint gépkezelő, azonban nem vigyázott kellőge, amiért elértével laktól meg. Ugyanis a gép elkánc edijk karját és azt teljesen összezúzta. Halálos sérüléssel nyomban beszállította a haugyaluzás köz-korházba, ahol karját levágták, de már ez sem segített, mert a korházban Tóth Imre meghalt. Mulasztás senkil sem terhel.

De Boris jemi igen akart belenyugodni Pöszmete sietős természetű végnyilatkozá-tába, miélt is jöjjönva szállott a föbbiekhöz:

Mónjenek doktoré!

Egy-kettő a bémások között ment a doktor után, de bizony az kint járt a pusztán, alkalmasint a berió fővály kártájzott. Tehette is, ilyen dolog időben nán igen betegeskednek az emberek. A kórsg elvár-hat félig is.

A jobb felkiük tehát a borbélyért szaladtak, aki egyben szép kovácmunkát is végez.

Ennek a két mesterségnek rokoni voltát máig sem érem, de Kaszab szíriáran kijelentette kérdésére:

Ugy pászol ez uram. . . Testvér fog-lalkozás ez a . . . kettő.

Ha meg pászol — gondoltam — hát bele kellett nyugodnom! Nehéz tászkájával fölért tehát Kaszab uram a toronyba. Tudá-kos ábrázolat kezdte vizsgálni az öreg el-ernyedt testét és fontoskodva jelentette a körülállóknak:

Vagy éi, vagy nem!

Ugy löhél... mormogták köröskörül. — Mindig mondtam, hogy jólöss ész ez a borbély, mivelkedett Jároni István katona-visselt szóller.

Edős apám, jó tanító apám, kelméd is itt hágy! bukkolt fel zokogva Boris. A körbely kovácsos gyöngödséggel látta el önmét a kétégybeestt asszonyt és önrézes büszkeséggel vizsgalta:

Ne róltógj, Boris! A meddig az

Babonás természetű asszonyképesség táborában nagy idejelem támadt. A görbe száju Pöszmete Ferenc, már a baj nagy-ságát a maga igényével mérte és szük-segséget tartotta önzetlenül kijelenteni, mi-szerint:

Bus az Uram, amit fölitél,
Am de azért dicséretessé!

Azán meg kitértelen szóval iparkodott hamarjában hangulatot csinálni, harangozó minőségben való alkalmaztatása iránt. Mind-járt biztaltta is a környálólókat.

Azért, óleg szép harangozó! hallanak ma este is kendők.

Magától értetődő, hogy milyen cél-zattal mondotta mondandóit Pöszmete uram. A gamólatlan ácsorgó népség bémások-dól és egyik — másik Pöszmete szavait ut-foglatolni kezdte. Sőt Kernéjsz Abris ha-tározott kortesi kijelentését is telt, szólván:

Ugy, ugy! Harangozó híján csak nem leszünk! De már ekkor Boris' jár-vaszékéleve kiálltozott le a toronyból!

Embörök, gyűljenek! Az edős apám Csurgó Török Ádám, erre a sírmaszóra ne-hézkes lépésekkel neki indult. Tétovázva közölteget utána a többiek is.

Fent a torony padlósan elásárgott ábrázattal hangyátrogdova, élet nélkül feküdt Szamu bácsi, de a harang kötélet göröcsősen szorongatta a markába.

Pöszmete Ferenc ezen gyász látára megint csak szentes káncénciát mondott:

Elzált tőle minden vétség,
Nyúgódik a szögény létök.

Szerencsétlenség cséplés közben. Visonta! tudósítom írja, hogy Tóth Gábor visonta! földműves. Alekszander pusztára járt dolgozni a cséplőgépnél. Aug. 29-én, aminet egyik kagazt buzza cséplését befejezték, a gép működésében levő gép főkerék szárából az összekötésnél egy darabka szál az összekötő szegelyt együtt kiszakadt a Tóth Gábor bal szemének szembogorát teljesen kivágta, — úgy-hogy egyik szemére megvakult.

— **Kolompár Károly** zenekara, mely a nagy folgalmán Balatonbogláron játszott, — megérkezvén, ifjon több zeneestélt adott. Örömmel konszultáljuk, hogy Kolompár zenekara sokat tanult, s ha itthon is hasonló mértékben fogja magát gyakorolni, reméljük, hogy a telen néhány keltemes zeneműjében lesz résznök.

— **Nagyatádi temető kerítés.** Mint annak idején lapunkban megemlékeztünk, Nagyatádon a temető kerítése rég idők óta fogva oly rossz állapotban van, hogy az a városnak diszére ugyancsak-nem válik. E bajon segítőndő, az illetékes közmű-elhatározták, hogy a temetőt — bármily áldozat árán is — megfelelő díszes kerítéssel körül veszik. E végül — mivel a községnek e cselezt szolgálat-temető — állaga elég nehány száz koronát lesz ki — gyűjtés is indítványozott, melyből mintegy 245 korona folgt be. Főközből a község elhárítóság tervei is készültetett, a mely ifjost elkészültvén, igaz hogy a temetőnek ez a városnak diszére válnék, de tekintet arra, hogy a terv ki-vitele a városnak mintegy 11500 koronájába kerülne, mely összeg fedezésére — a gyűjtés útján befolyt összeg betudásával is csupán 2000 korona árt rendelkezésre, vátoz-színű, hogy a szép terv — — füstbe megy s a temető mostani állapotában to-vább is szegényenki-marad.

— **Uj aranypéz.** A hivatalos lap közli, hogy a 20 és 10 koronás arany érték-érme-ken kívül száz koronás arany érték-érmekek fognak verni. Az új 100 koronás átmerője 37 milliméter lesz, forgalmi súlyja pedig 339 gramm. A képlapra a királyi melléke, a ve-retés évszáma és a 20 és 10 koronás le-vő körirat jön, a hállapra pedig a következő körirat: „Megkononáztatásának 40-ik év-fordulójára” és folgatulog az 1867—1907. évszámok, a rajz alá pedig az értéklés: 100 korona.

— **Betrétes lopás Berenczén.** Folyó évi augusztus hó 30-áról 31-ére virradó éj-jelen ismeretlen tettesek Berenczén a jegy-

zői, iródaba betörték, s onnan a közsegi bírónak pénzeszközét — melyben mintegy 700—800 korona tandíj és fogyasztási adópénz volt — ellopott. A betörők a pénzszekrény: a helyszínen felbonlani nem tudták, miért is azt a mezőre kivittek, a hol másnap feltörve és felárntatott megfosztva megtalálták. A rögön bevezetett csendőri nyomozás ezideig eredményre nem vezetett. Valószínű, hogy a vakmerő-betörést köbor cizánok köve-tek el.

— **Dohánybevitő-hivatal Nagyatádon.** Mint biztos forrásból értesültünk — a pénz-ügyminiszer a Somogy megyei dohánybeviteli állomások felállításá. ügyében végre meg-nyent döntött. Dacára annak, hogy több köz-ség kérvényezte a beviteli-hivatalt, telep-helyül Nagyatádi állapították meg véglegé-sen. S így most már egészen bizonyos, hogy az építkezések a jövő tavaszkor megkezd-dének-s a jövő év dohány-termes már Nagyatádon váltak be.

Birközö tanfolyam a kaposvári rendőrkör. A napokban érkezett kaposvá-ra Kasulakok Vladimir orosz birközö-mester és ajánlatot tett a rendőrfőkapitány-nak, hogy 36 főből álló rendőrelégységét 700 koronánért 3 hét alatt megtanítsa dszín-zeccura, eme jeles japán-birközösi módra, amellyel a garadaloköz egének a lehető legkönyvebben, minden durva-eszköz mel-lőzésével arítmánnyá lehet ism. Az ajánlat a város elfogadta. Az ott tartást meg-hívott közönség jelentésében a városnáz nagyerőreben tartás. estéunkit a mester.

— **Kivándorlás és visszavándorlás.** A napoktól élelken foglalkoztatja a ki-és visz-zavándorlás kérdése. Nem mulik el egyletlen nap-senk, hogy idevontoközog valami újabb eseményt ne közölneink. Olvassuk, hogy az ország északi részéből kivándorlótak tömegesen-érkeznek-vissza, megcsappant kedvvel és áres erszénnyel. Elfogyott a munkaleletlen, fínsen elég biztos kereset, tota hunkáltsáink tehát hátal fordítanak a szá-badság hazajárás. Ugyanekkor olvassuk is, hogy a Kaposvárot állomásozó 19. hon-vegelyalozozed nyolc-szazadahoc, e hó első felében hétszáz tartalékost liavit be. A bevonulás napján azonban nagy meglepetés érte-a honvédállomásparancsnokságot, mert a behívott 700 tartalékost helyett összesen 450 ember vonult be. A liavány 250 tartalékos Amerikába vándorolt. Ugyancsak nagy meglepetés fogja emi a jövő év elején a korozobizottságotak Somogyban. Hir szerint az állástkötelesek jelentékeny része is Ame-

rikában van. A kivándorlás erős láza az ország minden vidékét meglátogatta. De már Somoguba is szállingoznak vissza a csaló-dottak. Lehet, hogy rövid idő alatt teljes megfordul a vándorlás iránya. Bár már itt tartantunk!

— **Lódjázás.** A „Somogy megyei Gazdasági Egyesület” 1907. évi szeptember hó 13-napiján délelőtt 10 órakor Kaposvárot úgy meglátog, mint hidegvért (Nóri Percheron, Murkózok, Árdeni) tenyészkanccal díjaz a Honvéd-téren, mely célra 300 darab esüst koronát fordít. A díjak a következők: I. díj egy anyukancára 120 korona. II. díj egy anyukancára 100 korona. III. díj egy anyukancára 50 korona. IV. díj egy anyukancára 30 korona. Összesen: 300 korona. Díjazási felatlatozók: I. Díjazt csak a somogy-megyei vlt urbércesek, vagy azokhoz hasonló körálmékek közt gazdálkódók somogy-megyei tenyésztek tulajdonát képző anyuka-cák nyerhetneket fajkülömbösg népal. I. anyuka-cák szópós csikóval mutatódnak be. 3. Palázók tartoznak községi bizonyítványal igazolni, hogy a bemutatott kanccal az illeto csikók születése előtt tulajdonát képezték. 4. Díjazásra az elővezetésekor 3, illetve 4 évnél fiatalabb kanca igényt nem tarthat. 5. Az egészzer már díjazott kanca ugyanazon foku, vagy alacsonyabb foku díjazásnak nyerhet. A fentebb elsorolt díjazákon kívül dicserő ökllevelek is osztalnak minden más somogy-megyei tenyészőnek tenyészkanccal részére is. A díjazást a „Somogy megyei gazdasági egyesület” által kiküldött szakbizottságok eszközölk, melyekhez az állásban állók kiküldendő alatorvos is csatlakoznak. Bonyai Emil, a gazdasági egyesület titkára Gr. Ho-ny Miksa, a gazdasági egyesület alelnöke, Somssich Andor, a gazdasági egyesület elnöke.

— **Rendelel a mesterséges borkészítés megakadályozására.** A földművelésügyi miniszter a következő rendeletet-küldte az összes törvényhatóságokhoz: A hazai bor-termelek értékeiben különös súly helyezek arra, hogy a mesterséges borok készítésé-nek az azok forgalmába hozatalának tilalmazásáról azok 1893. XXIV. t. c. rendel-kezése mindeki állt szigorúan megártas-sanak. E célból mindeken előtt szükletesen tartom, hogy a községek a legkiterjed-tebb módon tájékozassak az idézett bor-tervénynek s e törvény végrehajtási rendeletének különösen azon rendelkezéseiről, a melyek a borkészítésre vonatkozó korláto-zásokról és tilalmakról szólnak. Emlétfogyva

érvágás meg nem lösz, addy ki nem megy belöle a pára. Embörök, — kiálltotta — vigyük le az öreget.

A parancsra néhány ember meg-fogta fejét, áhán Samu bécisét és lez-pekedett véle a kerübé. . . Ott szépen le-fektették a pázsitra. Ekkor a borbübi sietés-nek kikészülődött munkának. A gún-géd természetek árabb húzódtak. . . Meg-csilant az alkotgat féngebén a boröva. . .

Boris remegve támaszkodott az öreg körletének és részkötte agodalommal leste az eredményt. Pöszméte Ferenc mellette ké-reült és látogur sügtg. . .

— Boris!

— No!

— Ha meghót is az apád, nem ma-radsz magadra!

Boris neheztelve a vállát vonogatta erre a vizsgálatsúra.

— Nem, nem . . . a beszédet Pöszméte miközben zsempe szájtát egyen-gelte. Magam is özevgyi sorka vagyok. . . Aztán még a harangzóshoz is értök. . . Jó lesz?

Ezzel már a menücske keze után nyúlt. Majd nagy begeben ment a templom felé, mintha már is ő lett volna a harangzó. Az atyóbból odaszóllott az ácsörgöknek: . . .

— Most hallgassák meg kériöndők az igazi harangzóssá! És kapcsolódott fel a toronypadlásra.

— A borbübi ezalatt elvezette a dol-gát. . . De az öreg csak nem eszmélt. Kaszab nem kezdett agóskodni. . . És halk hangon nyilatkozott is:

— Alighanem oda van!

— Nem csoda, — toldotta a szót az egyik öreg asszony, névszerint Sajóné igen a szivére vötte a halálestet.

— Jó lesz doktoréim! küldöki — sürgötözött az odaérkezett bíró.

— Hát, nem ártana . . . valaszott a tú-dományában megakadt borbübi.

— Egyszerre csak megkondult a ha-rang és nagy zúgással kongott ki az utaka-r. . . Hol erősen, sebesen, hol meg lassan, gumolmolplanul szöllött. Még a süket is hall-hatta, hogy egygüjjü, hozzá nem érő ké-z-rángatja a kötelel. Kongott . . . libgett össze-vissza a hang, mintha maga is röstelkedett volna azon, hogy így dobálják haszontalan-úl a levegőbe.

Samu bécisi hírtelen megrándult. Előbb a lába húzódtól fel, majd meg az ábrázat-ját, finitoragta keservesen. Szinte látszótt ráta; hogy ember fölötti erővel igyekszik éltre kelni.

Kaszab a borbübi, helguzte magasa-lára jutott ujra. Dandalmis szerényseggel mondotta:

— Tudtán! . . . Az én munkám, mégis csak munka.

Az öreg pedig hírtelen kezeire támasz-kodva fölkapzkodott . . . hjedten nézett szét. . . szeme egyik emberrel a másikra siklott. Ahg volt jártányi ereje, épen azért nagygot lépett. Boris atölette szeretelöhül is, de meg azért, hogy el ne essék a halottai-ból föllamadott.

Samu bécisi pedig ökleit összezorította, elkezdett hebegni . . . és fenyegetve mutal-

tolt a torony ablakára. . . Pöszméte épen akkor tejezte be nagy bemutató harangzó-sát. Amint lért, szembe falálta magát Samu bécisival, aki már egészen — egyenesen bír. A görbeszájú hedeiben majd, hogy el nem vágódott. Megrokonjandú nézett, hol Boris-m, hol az apjára. . . Hebege mondotta az asszonynak, látván, hogy nem ársedetett meg számára az állas:

— Boris . . . akkor még várjunk a szándékunkkal.

Az asszony csudafódrósan nevetni kez-dett. A többiek nem tudták ugyan, hogy miről van szó, de hangos hahótára fakad-tak. . . Pöszméte haragosan szemére csapta a kalapját és sietés libegéssel odébb állott.

Samu bécisi pedig felment a toronyba és megismogatta azt a vasnasújt, rézbordájú minemésőhet és szeretelöljes érzéjenülést monodta, mintha csak emberrel beszélt volna:

— Ne te, ne! Majt itt hagytalak. . .

Aztán böcsnátörő haragon vizsgálatta: . . . Ugye, hogy bánt veled az a Pösz-méte! És lögy kongással kezdett harangozni, igen tele volt a szive tehát melyen zokogva bugatta. Aztán, hogy eszébe jutott Pöszméte Ferenc viseltkedése, elfogta a néhez indulat és a hang haragos fenyegetéssel röp-pent szét a faluban, innét meg kiféle a silkságorra.

„Pöszméte irlyegségeben alighanem be-dugta” féleit, hogy ne hallja azt a sokféle szépséggel cséngő-bongó harangzó.

A hango nap beszüdött a torony ablakon és majd kötvölvi pislogtatta meg Samu bécisi órdozó szemféltit.

mult év szeptember hó 1-én kelt rendeletnek kapcsán felhívom a Címelt, hogy az ez évi viziret megkezdése előtt intézkedjék aziránt, hogy az érdekeltek saját érdekeikben a legkiterjedtebb módon leendő közzététel után különösen arra figyelmeztetessenek, hogy a bortörvény értelmében a mustba vagy borba, ugyiszentén a már kész kiejert torkölyborba vizet keverni bármely cselekvő menüjéigben is feltétlenül tilos, továbbá, hogy tilos a természetes bornak torköly borral, vagy gyümölcsborral való összekeverése is. A viz használatát csak a torkölybor készítésénél van megengedve, de ott is csak a végrehajtási rendeletben körülírt korlátozással. Figyelmeztendők továbbá az érdekeltek arra is, hogy aki a tiltott módon készített, vagy kezelt bort forgalomba hozza, vagy eladja az az 1895. XXXII. törvénycikk értelmében 600 koronáig terjedő pénzbüntetéssel büntetetik, aki pedig a bort maga vizeli, vagy más tiltott annaggal keveri, vagy a természetes bort torkölyborral, vagy gyümölcsborral összekeveri — mint mesterseges bort készítője — 2 hónapig terjedő elzárással és ezenfelül még 600 koronáig terjedő pénzbüntetéssel büntetetik s ezenkívül az illetőket a tiltott módon készített vagy kezelt bor meg el is kopoztatik.

CSARNOK.

Különös véletlen.

— Zákány Csaba. —

Három katonatiszt ült a kis város ódon kávéházában. A nagy hóvűvészes rekesztette őket meg. A kávéház-kongott az őréségtől. Álmos pincérek bóbiskoltak a sárokbán. A kasszatandér erősen behurkolozott nagykendőjébe s mereven bámult maga elé. Talán zajos multa ifjuságát várászolta lelke elé, mert kilátp, beesett szemében egy fény sugarát jelent meg.

Künt sűrű pelyhekben esett a hó. Puhá báronsóos szőnyeggel fedte be az utcákat. Mintha hófehér-ségével a fekete, sáros föld büncit, piszkait akarná sietve eltemetni, mert még gyorsabban kezdett hullani. Az ablakokra finom jégvirágokkal díszített ornamentumok rajzolódottak. Csikorgó hideg volt.

A tiszték az idő agyonütése szempontjából kalandokat beszéltek. A pocakos kapitány és a krákgó főhadnagy már túl voltak az elbeszélésen és épen a harmadikat, egy jóképű hadnagyot bíztattak a folytatással.

Hát te — izé, neked nem volt semmi históriád? Persze az ilyen stréberekkel nem történik ilyenmi, krákgóta a főhadnagy.

Oh nem, nekem is volt egy kalandom, mindjárt azután, hogy ki-neveztek. Az volt eddig az első és utolsó.

Nó halljuk!
— Kérlek ha úgy tetszik. Mind fiatal hadnagy utaztam az állomásra jelentkezni. Az én fülkémbe egy fiatal, jól lefátyolozott hölgy ült be az első állomáson.

Eleinte nagyon hidegen nezegett végig, de később megbarátkoztunk. A negyedik állomásnál már éreztem, hogy szerelmes vagyok, s életre-halálra kirajzáltam. Debrecen-nél már megcsókoltam, de még azt sem tudtam, hogy kicsoda. Ó nagyon titokzatosan viselkedett, de engem

alaposan kivallaltott, — s én mint a feje kezdő, kikotyogtam magamról mindent.

Gyönyörű egy nő volt mondhatom. Ében haj, kék szemek, király-női termet. Klasszikus arcél, mosolygó ajkak. Azóta nyolc év múlt el és én mondhatom, hogy sok nőt láttam, de hozzáfogható egy se volt. Nyolc éve fordítom magammal az emléket, nyolc év alatt nem tudtam elfelejteni. Csók-jának fűzét most is érző ajkam, hullám-jamos haja simogatja arcom, karjai szorosan fűződnek körém. Keressen nyolc éve és nem-találom.

Debrecen után egy kis állomáson kiszállt. Bucsuzásul még egy szar megcsókolott és ez a csók kísért ma is, az eget arcom; ugy-nem csókolt meg senki. Emléklű átadta a fényképét és egy tincset a hajából. Utána akartam menni, de láttam, hogy egy főhadnagy megy hozzá, megcsókolja és azt mondja neki: „Edes kicsi feleségem.” Még volt időm, hogy visszaszálljak és mentem az állomásmásra.

Ez volt az egyetlen kalandom, — de többet nem is kívánok. Ugy nem tud csókolni nő a világon, olyan selymes haj, báronsóos puha arc, mágius szemek nincsenek. Különben itt a fénykép, megnézhetitek.

— Add csak ide — krákgott a főhadnagy.

— Ni ni valóban, colassális, óriási, ez az én feleségem. Nagyszerű, bravo! Hallod gyerek, nagy szerencséd volt. Nem haragszom rád, mert akkót nagyon kedves volt hozzámm. Erré iszunk. Pincér cherryt.

— Szegény hadnagy sápadt lett, alig tudta kiinni a poharat.
— Künt azalatt már vastag hó-lepel keletkezett. Bent a pincérek már elaludtak s a kasszatandér álmosan-összebbhuzta nagykendőjét.

Társzerkesztő:

DR. NEUBAUER FERENC.

Gabona-piacz.

Rotter Bernát nagykereskedő jelentése.

Nagyatád, 1907. szeptember 5-én.	
Buza	K. 20. — 21.
Rozs	„ 16. — 16.50.
Árpa	„ 12. — 14.
Zab	„ 14. — 15.
Ó-Tengeri	„ 16.

2769 sz. tkv. 1907.

Árverési hirdetmény kivonat.

A nagyatádi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bienefeld Jakab végrehajtónak Vognrois Inure végrehajtást szenvedő elleni 1903 kor. 93 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a Kaposvári kir. törvényszék (a nagyatádi kir. járásbíróság) területén levő Nagyatád községben fekvő a nagy és kistatái 71 széklyben A f. 85 hrsz. ingatlanból Vognrois Inure illetőségére az árverést 1907. évben azonnal megállapított kikéltési árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1907. évi október hó 1-ő napján, d. e. 10 órakor

alólított tkkvi hatóság hivatalos helyisé-

gében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltési árban alul is eladható fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becslésárán 10' -át, vagyis 140 kor. 10 fill. készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.c. 42 §-ában jelzett árfoalyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikéltői szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagyatád, 1907. évi augusztus 19-én. A kir. járásbíróság mint tkkvi hatóság. SZAKALL kir. járásbíró.

2790 sz. tkv. 1907.

Árverési hirdetmény kivonat.

A nagyatádi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyatádi játási takarékpénztár r. t. végrehajtónak Zsizsek Ferencné szül. Csövellyák Mária végrehajtást szenvedő elleni 46 kor. és 622 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a Kaposvári kir. törvényszék (a nagyatádi kir. járásbíróság) területén levő Heresznye községben fekvő a heresznyei 12 széklyben A f. a. felvett 15 a 15 c hrsz. ingatlanra az árverést 622 koronában, azonnal megállapított kikéltési árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1907. évi november hó 30-ik napján d. e. 10 órakor.

Heresznye községében azonnal megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikéltési árban alul is eladható fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becslésárán 10' -át, vagyis 62 kor. 20 fillért, készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.c. 42 §-ában jelzett árfoalyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Nagyatád, 1907. évi augusztus 21-én. A kir. járásbíróság mint tkkvi hatóság. SZAKALL kir. járásbíró.

MELLER SÁNDOR

— fodrász —
NAGYATÁDON.

Van szerencsém a n. é. högyvilág b. tudomására hozni, egy évig Berlinben szerzett szakismeretem azon szerencsés helyzeibe hitattak, hogy a hajmuánk terén a legmesszebb menő kívánimnak kielégítem.

Ugyint hajfont, frizzetta, eplag természetes hóból, térfi párda, emlékek hajcsokor művészi kivitelben. Kegyes pártfogókatul kéve

tisztelettel

MELLER SÁNDOR.

(Diszkrét kiszolgálás.)

Uj. BERTA GÁBOR

SZIJGYÁRTÓ ÉS NYERGES
NAGYATÁDON.

Ajánlja saját készítményét, mindezen szakmához tartozandó cikkeiben,
a lehető-legjobb kiállításban, jutányos és pontos kiszolgálással.

PLASINKA GYULA

— URL ÉS NŐI CZIPÉSZ —
NAGYATÁD, (Széchenyi-tér.)

Ajánlja saját készítményű lábbelit, a legújabb Angol
és Francia modell szerint.

Elvállalok mindenemű felsőrész készítést és tűzést úgy saját
anyagomból, valamint anélkül.

Raktáron tartok mindenféle cipő kelléket: fűzőt, gummisarkot
és különféle bőrerémet.

Javitások gyorsan és
pontosan eszközöl-
tetnek.

MEGHÍVÓ.

A NAGYATÁDI ÁRTÉZI FÜRDŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

tiszelt részvényeseit folyó évi szeptember hó 15-én dél-
előtt 10^{1/2} órakor Nagyatád községháza nagytermében
tartandó

rendkívüli közgyűlésre

ezenel tisztelettel meghívjuk.

TÁRGYSOROZAT:

1. Közgyűlési elnök választása.
2. Két jegyzőkönyv-hitelesítő választása.
3. A fürdő helyiségnek gőzfűtés, belsővilágítás, pihenőhely épí-
tése tárgyában határozathozatal és ezek költségének kölcsön útján vagy
esetleg tőkefelemlés által való beszerzése és az utóbbi esetben az alap-
szabályok módosítása.

Nagyatád, 1907. szeptember hó 4-én.

AZ IGAZGATÓSÁG.

2840 sz. tkv. 1907.

Árverés hirdményi kivonat.

A nagyatádi kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Székely Armin végrehajtónak Szigyártó Nagy Mihály végrehajtást szenvedő elleni 781 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a Kaposvári kir. törvényszék (a nagyatádi kir. járásbírósg) területén levő Alsósegéd községben fekvő az alsósegédi 310 sztkvben A ↑ alatt felvett 1094/a hrsz. egész ingatlanra 276 koronában, az alsó segédi 256 sztkvben A ↑ alatt felvett 1093 hrsz. ingatlanból a Szigyártó Nagy Mihály illetőségére 466 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1907. évi október hó 3-ik napján
d. e. 10 órakor

Alsósegéd községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becserának 10% -t vagyis 27 kor. 60 fillért 46 kor. 60 fillért készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet B §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírokban a kibocsátás kezdetéig terjedő áru az 1881. évi LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kikiáltott szabályozott elismerényt ítszolgáltatni.

Nagyatád, 1907. évi augusztus 29-én.

A kir. járásbírósg mint tkvi hatóság.
RISZÉLY

Alapított: 1854.

Alapított: 1854.

Rotter Bernát

NAGYATÁDON.

LAKATOS ÉS LEMEZÁRUGYÁR

(Füred utca.)

Magy. kir. dohány nagyáruda.

Magy. kir. lőpor

Magy. kir. marhasó

áruda.

nagyáruda.

Gazdasági és varrógépek gyári raktára.

Horgonyzott aczeltűskés kerítés sodrony, sodronyfonatok és sima húzalok, kerítések czélfára.

PERONOSPORA FECSKENDŐK.

Vernorel
rendszeri

„Cornelia” és „Sophiana” fecsikendők, yalódi francia szórával és csigafömlével.

„Cornelia” kénporzógépek.

Rézgálicz. Kénpor. Raffiaháncs.

„Attila” szénkénegzőgépek.

Elsőrendű ojtó gummiszalag.

Kézi kénporfúvók.

Kerti szerszámok.

Az építkezési idényre

ajánl complete kocsirakományokban, bármely vasúttállomásra, vagy helybeli raktáraról:

I. rendű meszet, (a „Dunántuli-Egyesült Mészmevek,” képviselőjében.)

Portland és románcementet,

hordókban és zsákokban (a „Beocsini Cementgyári Unió r. t.” képviselőjében.)

Valódi aszfalt fedlemezt, (elszigetelőlemezt, kátrányt, carbolinomot stb. (Biehn János-féle budapesti aszfalt- és kátránytermékek gyára-képv.)

Épületfát és deszkát minden méretben (Stájerországi, karintiai és magyar (erdélyi) termékek) I. felsőmagyarországi faszindelyt.

Épületvasalásokat a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Gazdasági vetőmagvak (államilag ólomzárólva.)

Mauthner-féle konyhakertészeti és virágmagvak.

NAGYATÁDI HIRLAP.

NAGYATÁD ÉS VIDÉKÉNEK TÁRSADALMI, GAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

Előfizetési árak: egész évre 8 kor., "Kétség" 4 kor., négyedévre 2 kor. egyes szám ára 20 fillér.
Megjelenik minden csütörtökön.

Felolvasó szerkesztő:
SZMÖDICS SZILÁRD

Szerkesztőség: Nagyatád, Kossuth-utca 37. szám.
Kiadóhivatal: Nagyatád, Széchenyi-tér 23. szám.
Az előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatalba küldendők.

II. évfolyam,

1907. szeptember hó 12.

37-ik szám.

Az esztétikai nevelés.

Írta: Dr. Bodnár Zalmond,
a nem rég elhunyt nagyecéti tudós.

Az embernek neveltetnie kell. E nevelést megkezdik szülei, folytatják már a gyermekszobában testvéreink, dajkánk, pajtásaink, az iskolában tanítóink, az életben felebarátaink, jóakaróink és ellenségeink, vagyis neveltetünk a sűrűben.

De a szülőknél kívül főleg az iskola van hivatva nevelni bennünket.

Mi a nevelés-célja?

Az uralkodó eszme szerint vezetni bennünket, az uralkodó érzést, gondolkodást vérsíni lelkünkbe. Hogy a szépet, a jót és igazat, mint eszményeket elérni akarja az emberiség, úgy vezetni bennünket a haladás útján.

Csakhogy e három eszme értelme fokozatosan módosul. Ideális időkben egysülve tudjuk felfogni és megérteni őket. Ilyenkor a bölcsészet és más gondolkodók a három eszme egységét, közel rokonságát hirdetik.

A mi az esztétikai nevelést illeti, ez is módosul az uralkodó eszme változása szerint. Ideális időkben csak oly képeket, szobrokat szabad megnézni, csak afféle költői olvasmányokat szabad az ifju kezébe adni, melyek nem sérítik szemérmét, me-

lgekben a tekintély képviselői tisztesszerepet viselnek, melyekben az individualium feláldozza magát az egészért, melyekben a formai háttérbe szorul.

A realizmus alkonyán rendszeren még sokan csüggnék az esztétikai képzésen. A XVIII. század utolsó tízezerében, a miénkhez hasonló időben Schiller is foglalkoztatta ez a képzés, csakhogy az idealizmus hatása előtt az erkölcsiséget tette az esztétikai nevelés céljává, épp úgy, mint most igen sokan. Ezt azonban nehéz elérni, míg reális időkben könnyű, mert ekkor a moral nem egyéb, mint altruizmus, felebaráti szeretet. Ilyenkor természeti az esztétikai nevelés eszköze, természeti és reális a cél. Uralkodóid a formatókély, az ifjúság nevelése is megelégszik az elegáns, ügyes formával, csinos kerekded előadással, helyes magatartással, simább választékosabb megjelenéssel. A haladó realizmus idején igen sokunk keblében az esztétikai embert tartjuk minden emberi összgezeto fogalmának, az erkölcsi és érzelmi egységének. Az esztétikai lesz az általános emberi képzés, mely felöleli, áthatja az erkölcsi és tudományost. Csak az a baj, hogy ma már akkor igen sokan hangoztatják, hogy az esztétikának a formával, az alakkal van leginkább dolga. Az alak pedig nem

egyéb, mint az előadás, a stíl, a magatartás, a forma, melynek az ébredő idealizmus kevés becsét tulajdonít, némelyek többé-kevésbé elhanyagolják, annál inkább, mert az emberiség megunta a léhaságot, az íres formát, az érzékiséget s keresi az eszmét, az erkölcsit, az idealisztikus igazat, az egész szempontjából felfogott jót.

Ebből magyarázhatni, hogy most a tanárok és a szülők, a gondolkodók és a nagyközönség körében számos aggodó és eltélt nyilatkozatot hallani az ifjúság egyoldalú esztétikai nevelése, különösen az olvasmányok érzékisége és főleg a képtárlak, tárlatok látogatása ellen. A szemérem, az erkölcs, az ébredő ideális gondolkodás tiltakozik az ellen, hogy fiainkat, leányainkat a tanárok vezessék az érzékiség szemlélésére és a reális esztétika alaposágával részletezzék testünk eltakart részének helyes, vagy helytelen kivételét. Tudjuk, mily kiváló helyet foglalnak el a múzeumokban, képtárlak és tárlatokban a meztelen alakok, erősen érzelmi jelenetek: azért nem csoda, hogy sokan aggasztónak találják az ifjúságnak a serdülős kamasz években ily tárlatokba vezetését. Szerintem napjainkban nem annyira az esztétikai, mint vallás-erkölcsi képzésre kellene fordítani a házi és

Nagyatádi Hirlap tárcája.

ÉJJELE.

Írta: Peterdi Sándor.

Odakünn gyalázatos idő van. Nehéz cseppekben hull alá az ólmos eső, mely nagyokat koppanva csapódik a földre. A szél végig-végig száll az utcákon, azutan elpihen, mintha új erőt akarná gyűjtetni a következő rohamra.

Nem is csoda, ha az álom tündére hamarosan visszaröppen az égbe és a kis csöppög, Baracsi Odón bankhivatalnok fiacskája nem tud aludni. Egy ideig csak halakban gögöly, aztán felsír. Édesanyja felriad, a gyerek agyacsakájához siet, felveszt és nyabigatja, csiécsigatja. Aggodó-lekintete odaléveit a másik ágyra, fél, hogy a gyermek felebrezzel átjás.

Az éjjelei mécses fellobbanó lángjánál ekkor észre veszi, hogy az ágy üres.

Szegény férjem, még mindig dolgozik. Persze most van a mérlegzárás. De éjjele mégse kellene oly sokáig lennaradnia. A másik szobából vékony sávbán szűrődik ki a világosság.

Az asszony elaltatja gyermekét és halakban kimúlja a szoba ajtaját. Férjét csakugyan ott szorongodott az íróasztal mellett, amelynek minden fiókja ki volt húzva. A padlón,

a székeken írómányok hevertek összegyűrtve, összeléve. A férfi épen levelet írt, a nő csendesen ráborult.

— Édesem, már későn van...

— Ki az? Mi... te vagy! Hogy megijesztetél! Minek zavarsz? Tudod, hogy sok a dolgom!

— Nem kell mindent ma elvégezned, hiszen holnap is van nap! Azt gondoltam, úgy elmerítetél, hogy nem is veszed észre, az óra mutatója mennyire előresietett már...

— De igen... igen... menj csak aludni... majd jövök... De menj hát már...

— A megfeszített munka izgatottá tesz...

— Különösen, ha zavarnak.

— Úgy sápadt vagy, pihened kellene.

— Hagyj magamra, ha mondom. So-pánkodol, hogy mily soká ébren vagyok, és mégis tartóztatsz...

— A nő megcsóválta fejét és visszafordult, hogy a haloba térjen. Ekkor az egyik székeken ferjenek léis utazótáskáját vette észre.

Néhány írat és néhány lehefény volt bele-dobva.

— Mi ez? Te utazni akarsz?

— Dehogyn is akarok! Hiszen akkor csak szobáim volna! Most meg már ugyan-sítás?

— Gyanúsítalak? Oh dehogyn! Csak féltedelek, mert a taska a kamarában szo-

kolt lenni. De lám, az uti bundás itt van! Odón! — mit titkolozs előttem?

— Bolond beszéd! Semmit! — felelt ingerülten a férfi.

— De igen! Ez a rendtelenség, zavardó, ezek a készülőbűnök... Te el akartál utazni? De igen! És pedig jóga, fiókban, az éjjelel Odón, az isten szent szerelmére!... faggos hidegség, borzongat, a szivemet vasmarokkal szorítja valami... Beszélj kérlek, beszélj!

— Szádn odarohant az íróasztalhoz s meglótt férje megakadályozhatta volna, felkapta a levelet, a mely ott feleadt.

— Nekem szől! — sikoltá a nő kétségbeesve, — tehát igaz! Igaz!

Aztán zokogva borult férje vállára.

— Edes, édes Odón! mért nem tárod fel előttem szivedet? Valami baj-fengeget, hogy ki akarsz térni előt? Miújen vesz előlkodik körülöttnök? Honnan tör reánk? Ember, ne nézz szótlanul, néman, hanem beszélj! Odón! én vagyok itt, feleséged, hiteltársad, jógom van föléd követelni, hogy minden megmondj! Nézd már nem sírok! Szeméim szárazok, erőgyogyok beszélhetek.

A férfi felvonta tekintetét nézte a ver-godó asszonyt.

— Mit engedél magad? Nos igen, hol-nap regegel hivatalos ügyben el akartam utazni. Korán szeptel kell indulniom, nem le-gyula időm búcsúzkodni. Hogy tehát ne nyug-talankodjál, levelelbe, igen levelelben akartam

iskolai nevelés figyelmét. Az egész társadalom, nemcsak a külföldön, hanem nálunk is fel van háborodva a romlottság, a sok család, hamisítás, az erkölcsiellen és érzelmi szabadság, a szerelmi tragédiák, a sok öngyilkosság és örüllés miatt, mindenfelé sürgetik az erény és becsület visszatérését, az ifjúság keblében való fölébredését.

Mindamellett még többen hangsúlyozzák, hogy az aethetikai képzés által nem csupán a szép érzést, a szép iránti lelkesedést fogják az ifjúságban fölkelteni, hanem erkölcsöt is megnevelni, csak vigyázzunk, hogy ne kerüljenek érzelmi igazító képek az ifjúság kezébe, hanem oly remek, melyek fenséges, magas szövegeket, nagy történeti alakokat, hazafias és hősi tetteket ábrázolnak, vagy az ártatlan természet idilli képeit rajzolják le.

Különbösen is az idealizmus napjainban nem annyira az érteleme, mint az érzés, a kedély kiművelésére, a vallás és erkölcs felé irányítására törekvünk. Annak idején Schüller is mondta: Nem az észben rejlik az oka, hogy még mindig barbárok vagyunk, hanem a kedélyben. Erző leheletünk kiművelése sürgető szükség az időknek s e művelődés eszköze a szépművészet. Korának gyermeke ugyan a művész, de jaj neki, ha egyuttal növendéke is. Valamely jótékony istenség korán térte le anyjának kebléről, egy jobb kor tevével táplálja és hagyja a távoli görög ég alatt fölserdülni. Ha férfi lett belüli, mint idegen térjen vissza századába, nem hogy örüljenek neki, hanem hogy rettenetes tisztítást végezzen, mint Agamemnon fia. Ez utóbbival fejezi ki a német költő az idealizmus azon törekvését, hogy megkivánja nemesíteni a népből a köznapiból a közönségesből kiemelni a művészetet.

Mivelődjünk.

Az új iskolaév küszöbén a gyermekek újból benépesítik a tanítványokat. Elemi iskolák, közép iskolák, egyetemek zsúfolásig megtelnek. Szüksök falaiig győzik befogadni a sok jelentkezőt. És főképp az elemi iskolák, amelynek látogatása kötelező. Az elemi osztályok elvégzése után a szegényebb ember gyermekei nyomában kilépnék az életbe. Beérik azzal, amit ott tanultak. Pedig milyen kevés az! Különösen most, amikor a népjog kiterjesztése napirendre kerül. A megadandó jogok csak úgy boldogíthatják nemzetünket, ha elkövetünk mindent, hogy megadassék a jogokkal együtt az a műveltség, amely okvetlenül szükséges, hogy valaki az ország ügyeinek intézésében áldásosan közreműködhessek.

Igaz, hogy a népműveltség alapját az elemi nevelésnek veti meg és annak fejlesztése a népműveltség fejlődésének alapfeltétele. De tulbecsüli az intézményt, aki tőle várja azt, hogy a korunk kulturális állapotának megfelelő népműveltséget megteremtse.

Az elemi népiskola alig tehet eggyel, mint hogy az embert elájjá az elemi művelődési eszközökkel. Mert a gyermek zseuge kora nagy korlátokat szab az életre való ismeretek nyújtásában, és az a kevés is, amit a népiskola verejtékes munkával adhat, csakhamar egészen kárba vész, ha megtartásáról és fejlesztéséről valamilyen módon nem gondolkozunk. Tanulmányos példa erre Jens L. Christensennek e téren, tanulmányai közben szerzett következő tapasztalat: Egy mecklenburgi földműves-munkása akadt kint a szántáson, amint éppen azt a darab papírost tanulmányozgatta, amelybe elkötött reggelije volt csomagolva. Megkérdezte tőle, hogy mi az? A munkás hosszabb gondolkodás után egészen komolyan azt felelte, hogy

térkép. Szegény alaposan tévedett, mert valami divattápnak a szabásmintéjele volt. Jens L. Christensen keserűen jelzi meg, hogy vajjon nincsenek-e ilyen felvilágosodottak a hottenloftak is, vagy ennek az európai béresnek a magasabb kultúrája abban áll, hogy kuglizni, szivarozni és sörözni tud?

Ismételve hangsúlyozzok, hogy nem kicsinyeljük az elemi népiskola nagy szerepét a közműveltség fejlesztése terén, de nem mindennapi tapasztalat-e, hogy évek múlva milyen nehéz feladat még a nevelés is annak, aki az elemi iskolát elhagyva, többé-kevésbé, olvasással nem foglalkozik? Hová lehetnek a többi ismeretek?

Ujabban az ismételő iskolák igyekeznek ugyan az elemi iskola által vetett alapot megerősíteni és tovább építeni, és kétségbe nem vonható, hogy meg lesz az üdvös hatásuk, de ezeknek az iskoláknak az ifjúsága is még sokkal érettebb, semhogy azokban az ember kiművelése az egész életre kelendő befektetés érhetne.

Igaz műveltség csak ott fejlődhet, ahol az éretlenség, felnőtt ember veti magát művelés alá. Bizonyosság erre elsősorban a skandináv népek, különösen a dánok intenzív kultúrája. Tanulmányos példa e kultúra és áldásait megismerése.

Ez a kultúra átmutatás minden általános népműveltségre törekvő nemzetnek. Mi a magyar népünk teljesen átható magyar nemzeti műveltség megerősítésében és a nép gazdasági nevelésében is; — hogy a mai-néhez, bonyolódott megélhetési viszonyok között ne csak létet valahogyan biztosítsa, hanem okszerű gazdasági tevékenységű hazánkból gazdag, erős államot teremtsen, — elsőrangú tényező a felnöttek művelése.

A fővárosban megtörténtekben az irányban a kezdeményező lépések. Ideje, hogy a felnöttek ok-

tudtadra adni. No igen. Ez az egész. Persze, hogy annyi.

— Nem hiszem! — kiálti szenvedélyesen a nő. — Erzem, hogy nem a való mondta.

— Megragadta a férfi kezét.

— Nézz a szemembe! Ismételd, hogy győrelmeim hiábavalók.

A férfi kirántotta kezét, szinte durván rivált az asszonyra.

— Ne faggass! Hagyj magadra!

Hangja tompa volt, néhez és szagotlan, höröge beszélt, melokára kiült a meggyőzött szív kőmve a verejték.

De a feleség nem engedett.

— Nem megyek. Ha kiversz bottal, visszajövök. Ha küzarsz, betöröm az ajtót. Ha csak egy lapotlat tesszel, árnyéknak szepődöm. Tudni akarom a valót.

— Igen? Tudni akarod? A valót? Hát jó! Tudd meg! — és a férfi vonagló ajkain szárazon kusztott elő egy kínos nevetés. Nos, igen, szólni akartam, mert sikkasztottam.

— Jézusom!

— Hozzányultam a bank pénzéhez. Eddig tudtam titkolni, lakargatni a hiányt, holnap már minden kiderülhet. El akartam menekülni valahova idegenbe, hol nem ismernek, hol dolgozhattam volna tovább érte — érettelek. — A nagy vitának meg-

haltam volna. Meglelték volna ruháimat valamelyik víz partján... Régen szolgálatot a bankot, az összeg nem oly nagy, reátok és rém való tekintettel, a te eszedő szavaira talán hallgattak volna...

— Sikkasztottál...

— Kellőt! Te is beteg voltál... néha játszatam is.

— Te?

— Persze? nem tudtad... Hiszen csak ritkán történt. De áldoztál a balsors, mindig veszteltem. Az uszarakölcsön ropant szaporodott és bizik, mint a falánk kigyó... Igen... így van... vesztettem is az ő szóra... Szóknóm kell! De nekem mindig küldök annyit, hogy élhess...

Velem ne törődj! De te... bőrtöbe kerülöd... Nem, nem! Menekülj! Gyorsan, gyorsan! Vidd az irományokat. Megvan minden? Hamar, hamar! Te affézesz, megalsz... én meggyászolok... Siess!

En maud odaharított az igazgató elé és megkértem, ne jelentsem fel... Dolgozni fognak... te is; én is és megértjük a kárt... Eladok mindent... Menekülj! Siess!

— És az asszony lázas gyorsasággal féljére dobta a kabátot, az irományokat belegyűmoszta a táskába...

— Kell még valami? Mindent kiszed-

tel a hokodból?

Odarohant az asztalhoz és felkoptat egy csomagot. Egy kis levelek esett ki belőle. Illatos, lilaszínű. Az asszony utánanéz. Szeme megakadt egy szón. Csak néhány szó volt benne, ennyi:

— Ha már miattam véltéztél, veled megyek. Csókol Vilárd.

Az asszony megdermedve állt egy pillanatra, majd felkapta az asztalról fekvő csomagot és a férje arcába vágta.

— Gažember, hitvány! — kiáltja és azután úgy, ahogyan volt, kirohant a sötét, hideg éjszakába.

A kapun éppen akkor jött be valaki. Az asszony félrelökte és kiszaladt az utcára, a hol egy rendőr járt behúzott nyakkal fel s alá. Hozzáfutott.

— Segíts! Jöjjen... jöjjen kérem... betörték a lakásomra... a tolvaj még ott van... siessen, mert szökni akar.

A rendőr sietve követte az asszonyt fel a lakásba. A férfi még ott volt.

A nyitott ajtónak besivított a szél. Egy rosszul zárt ablakot vad erővel csapott a falhoz; az üveg szerteforrt, csörmpölvé esett a földre.

tatásának ügyét a vidéken is felkarolják, s ezzel alapját vessék egy jobb jövőnek.

Tudtukkal a nagyatádi polg. fiúiskola tanártestülete a múlt iskola-év elején egy ingyenes kurzust hirdetett a felnőttek részére, hogy alkalmat adjon mindazoknak, — kiknek eddig módjukban nem volt a továbbképzésre, de, — amint szomorúan értesültünk, — jelentkező csak egyetlen egy akadt.

Pedig a mi polgártársaink közül soknak ugyancsak szüksége lenne egy kis továbbképzésre.

HIREK.

— **Személyi hir.** Dr. Gulácsy Ferencz kir. tanfelügyelő f. hó 10-én a polg. fiúiskolánál történt tanárválasztás alkalmából városunkban időzött.

— **Tanárválasztás** a nagyatádi polgári fiúiskolánál. A nagyatádi áll. s. közs. polg. fiúiskola iskolaszéke f. hó 10-én tartott ülésein egyhangúan Populy Károly levai famióképző intézeti nevelőtánról választotta meg a nagyatádi polg. fiúiskolához rendes tanárnak.

— **Átélvezés.** Knapp Kálmán önkormányzati iskolai tanító, Knapp László, nagyatádi községi iskolában álló községi bűró fia, a fehérmegyei részben áll. elemi iskolához helyeztetett át rendes tanítónak.

— **A nagyatádi iparos ifjúság önképző egylete** folyó évi szeptember hó 8-án tartotta meg a várakozásán felül jól sikerült és szépen rendezett szüreti mulatságát, a mely délután 4 órakor az egylet helyiségéből jelműben és zenével kiindulva vette kezdetét. Felvonulás a városban példás rendben folyt le, a melyből eredetiségükkel fogva Mayer István öregbíró és felesége Rozsák Mariska öregbíróé, hintek ki, valamint a felvonulásban részt vett pástorleányok, pástorok, csikósok és csószgazda eredeti maguk öltözékükkel fogva szép és érdekes látványosságban részesítettek városunk lakosságát. A felvonulás után a szüret vette kezdetét, a melyben évek pástorleányok és pástorok közreműködésükert szintén dicsekedni érdekeltek. A szüret befejeztén a polgári házasság-kötés vette kezdetét mert hát ugyszó a nóta, hogy „Szüret után lesz az esküvőm.” Legtöbbször ferjéhez ment Aczél Mariska, ki is e miatt egy szép és értékes tárgyat kapott emlékként. Ezután tanácskoztak, a mely reggel öt órakor ért véget.

— **A nagyatádi iparos ifjúság önképző egylete által** folyó évi szeptember hó 8-án tartott szüreti mulatságán felül fizettek a következők: Musza János 5 k. 20 f. Dr. Szelesy István 2 k. 80 f. Mayer István 2 f. Filöp Pál 1 k. 80 f. Csere János, Búki József 1—1 k. Heiner Ferenc, Kovács József, Kirschbaum József, Sárközi János Angyán Béla, Háns Jullá, Kun János, Burics Imre 80—80 f. Maraj József, Aczél Antalán, Horváth János, Dóczy János, Czackon Imre, Plasinka Guitta, Babics Bertalan, Rozsák Vend. 60—60 f. Velcsics József 30 f. Plasinka József Zóka N. 20—20 f. a melyről, valamint a szüreti mulatság szereplőinek farszövegeiről az egylet elnöksége köszönetet mond.

— **Még mindig hűsrágaság.** Közlendő dolog, hogy a szarvasmarha jóval csökken, kedves és szeretőre méltó mezei szarvasmarha, — kik minden alkalommal felhasználhatók a húsárak fölemelésére — nem kegyeskednek-e az árakat csak kevéssel leszállítani?

— **A „Társas Konyha”** Nagyatádon f. hó 8-án tartott ülésein megalakult. Eddig 42 adag legyettertel, de valóságilag a megújultság, mely most már bizonyos, hogy október 1-én lesz — az adagok száma 80-re emel-

kedik. Egy teljes adag ára 60, egy ebéd-adag ára 40 kor-ban állapított meg. A nagyatádi „Társas konyha” a nagybecszeri mintára szerveztetik ugyan, de némi alakításal. Így például Nagybecszeren fél adagot nem ad a közös konyha, Nagyatádon azonban, a legényemberek jó öngondolkívánosságát figyelembe véve, — fél adag is kapható abban az esetben, ha a választmány a fél adag adását indokoltnak tartja. A „Társas konyha” elnökei: Dr. Szabady Lőrincz, alelnökei: Dr. Weisz Jakabné, litkár: Décs Gyula s pénztárnok: Fogler Béla választották meg. A választmány tagjai: Talián Andoráné, Kriticzka Vinczéné, Bokor József és Brunner József let ek. Nagy reményekkel nézünk a „Társas Konyha” működésére és azt hisszük, hogy ha a f. tagok között meglesz az egyetértés és jóindulat, — reményünkben nem csalódnak: — konyhánk a legmesszebb menő önjajokait is ki fogja elégíteni.

— **Újabb betörés Berenczén.** R. hó 5-én virradóra a berenczei fogorvászati szövetkezet özeleheltségébe eddig ismeretlen tettesek betörték. Elloptak 300 korona készpénzt s az összes szivar és cigárette készletet. Valószínűleg összefüggésben van ez a betörés a multkorival, melyet lapunkban jelezünk.

— **Meghívó.** A „Nagyatád és vidék gazdaköre” f. hó 14-én (szombaton) délelőtti 10 órakor Nagyatádon a Korona-vendéglő emeleti termében rendes havt közgyűlést tart. Tárgysorozat: Mult havi gyűlés jegyzőkönyvének hiteltelése. Két jegyzőkönyv hiteltelítő felkérése. Hitegyeztetés. Munka beszerzésének ügye. Az új cselekvőterv megbeszélése. Egyéb ügyek és indítványok.

— **Lopások.** Visontai fűdosítónk jelenti, hogy f. hó 1-én Toti Ferencz, visontai lakos 190 koronát s négy drab lovet ellopott a ruhászekrényébe a fahémeny alá. Szept. 3-án, mikor jószágvásárlás céljából a szekrényben elhelyezett pénz tereket csudálkozva vette észre, hogy összes pénze s a lövekek elveszték. A nyomozás megindult. A tettesnek nagyon ósmerősnék kellett lenni a ház viszonyoknál, mert a pénzt megtalálta a nélkül, hogy a szekrényt felrogtatta volna.

— **F. hó 3-án virradó reggelén** Flemer Béla kutasai földbérő istállójába ismeretlen tettesek betörték. Elloptak 1 pár lovat, 1 pár löszerszámot, 1 kocsi és 75 drb. üres zákat. A tettesek ketten voltak; az egyik hosszú köpenyt viselt. A nyomozás folyik.

— **Mikor kell bevonulni az ujonczoknak?** A közös hadügyminiszter rendelete értelmében a tényleges katonai szolgálatra bevonuló ujonczoknak az idén, az eddigi szokástól eltérőleg nem október 1-én, hanem október 16-án kell bevonulniuk. Az egyéves önkéntesek azonban, valamint az önkéntes szolgálatra jelentkező póttartalékosok idén is október 1-én kezdik meg szolgálatukat. Viszont a közös hadsereg póttartalékosai október 3-án, a honvédségiek pedig október 6-án vonulnak be csapattestültekhez.

— **A lépfene ellen.** A földművelésügyi miniszter felhívta az ország összes rendőrfőosztágát, hogy a lépfene ellen való óltartás kottásként ki a gazdákat, mert azok még mindig idegenkednek tőle.

— **Somogyi gazdák kitüntetésére.** A pécsi állattaláltsági zsűrie meg beferezte működését és megjelölte ama gazdákat, akiket a kiállított állataikkért kitüntetésben részesítenek. A somogyi gazdák közül a következőket tüntették ki. Szarvasmarhákért Fesztich Vilmos gróf nagy aranyéremmel, Kapovási mezőgazdasági és ipari részvénytársaságot kiállítási díszoklevéllel. Lovakért: Politzer Gézát kiállítási aranyéremmel, Boggyay Ferencet, Politzer Gézát állami aranyéremmel. Juhokért: Széchényi Bertalan gróf, Politzer Gézát állami aranyéremmel Biedermann Ottónt díszoklevéllel, báró Biedermann Rezsőt kiállítási aranyéremmel. Sertésekért: Kapovási mezőgazdasági és ipari r. kiállítási díszoklevéllel.

— **Sétányok tisztítása** a legújabb szerűben és legelőcsobban úgy történik (francia ker-

teszek utatásása szerint), hogy a homokozott utakon marhasó szóródó el és az öntöző-géppel rozsaórából megöntözendő. Ártnáglav kevés sóval teljesen kitöltés az utakra, a gaz, kivált, ha a sóval való beszórárs néhány napon át ismételtetik. Ez az eljárás — jó számítás mellett — mindenestre olcsóbb, mint a kézi napszámunking.

— **A házinyúl tenyésztése** érdekében a földművelésügyi miniszter elhatározta, hogy kisgazdáknak nemcsak házinyul adományoz, egyelőre korlátolt mennyiségben ingyen. Minthogy a házinyúl-tenyésztéses hus-és prémtelmeles révén igen gazdaságos a mellett áll igényel valajni befektetést, a tenyésztése nagyon ajánlatos. A kik házinyúl-tenyésztéssel akarnak foglalkozni, jelentkezenek közösközlet jegyzőjénél. Az ugynevezett ezüst-szőrmenjűl törzsek szétosztására van kiállítás, melyek 4—5 kg. húst és 2—3 K értékű bundát termelnek darabokként.

— **A gazda és a gazdasági cseledő** közöli jogviszony szabályozásáról szóló 1907. évi XLV. L. c. S. sz. szerinti minden gazdasági cselednek cseledtényvénnyel kell bírnia, melyet részükre a törvény végrehajtására tárgyában 48000 907 sz. a kiadott rendelet értelmében a közösközlet előjárásoknak adnak ki, — hol az illető cselednek jelentkezni kell. Az a cseled, a ki a régi cseledtörvény alapján bír cseledkönyvvel, ezt tartozik aazon közösközlet előjárásánál, melynek az új könyvet váltania kell, átadnia, mert e nélkül új könyvet nem kaphat; ezen régi cseledkönyvnek f. évi decz. 31-ig érvényesek ugyan, de csak abban az esetben, ha a cseled a helyét nem változtatja. Az új törvény f. évi nov. hó 1-én lép életbe.

CSARNOK.

Fény és árny.

I.
Ha rád borul az éj sötéteje,
S korötmén néma lesz a fáj,
Bezárkózom borzongva, felve,
S mi fáj, most kétszeresen fáj.

Kisérni kedz a magány róme,
Az élet oly üres, sivár,
Mikéden magamtól minden ejel,
Kérdem tovább igyelní má??!

II.
De ha ott vagy melletteim sémét,
S leragogy reánk a nap.
Ha kezdet kezomben tartom,
S ajkam ajkardra lapad:

Ha tebeintek két szemembe,
Mely tudót, boldogságot ad,
Mög meghatni réhogy akarok,
Nincs nálam akkor boldogabb!

Bus akkordok.

Az én ajkamon már nem fakad mosoly,
A homlokóm már ráncokká tele.
Az én számbanra gyögyörök nem nyílhat,
Hilányzik letsemek egy fele.

Az én szívemben nem kellnek már vágyak,
Rozsás ajkak csókja lámba nem borít,
Azok a forró, igaz szeretvedyek,
Loperéselték már letkem szárnyait.

Gömbölyű karok már nem ölelnek engem,
Az a sok kéj szempár már másnak ragyog,
Reám már az aggkor felrakta bilincseit,
En már nem sokára — hus éves vagyok!

Vadász Jenő.

A karrier.

írta: Fehér Jenő.

Rendés ebédutáni feketekávének szüröcsölgöttük a kávéház egyik sarkában.

— Olvastad a mai hivatalos lapot? — kérdezte hirtelen Ménéssy Aladár.

— Nem láttam még. Mi van benne?

— Babolcsay Tibort kinevezték államtitkárnak.

— Tüneményes karriert csinált, — konstatalta véleménykülömbőség nélkül az egész társaság.

— Hát olyan tehetséges ember ez a Babolcsay? — kérdeztem én.

— Tehetséges ember — mondá Ménéssy — de a karrierjét nem a tehetségének köszönheti... En istene-

nem, ha minden tehetséges ember oly szüddeltes gyorsasággal emelkednek, mint ő, a talentum nélkül szülőkködők kénytelenek lennének dinamit-bombákat gyártani s a tehetséges embereket egyszerűen a levegőbe röpíteni, hogy ne zárják el előlük az emelkedés lehetőségét.

De hogyha nem a tehetségének köszönheti Babolcsay a gyors emelkedését, hát minék? ... Vagy kinek? tettem hozzá halkabban.

Ménéssy ajka körül titokzatos mosoly játszadozott. Látszott rajta, hogy várta ezt a kérdést.

— Ennek különös története van, amely körülbelül 10 estendőre nyúlik vissza.

— Hiteles?

— Babolcsay egyik legintimebb barátjától, Saskegy Sándortól hallottam, aki, mint tudjátok, két évvel ezelőtt egy szerencsétlen végű párbaj áldozata lett.

— És érdekes is ez a történet?

— Érdekes annyiban, mert újabb bizonyítást szolgáltat amellett, hogy az ember életét véletlenségek láncolata kormányozza. Mindennek a véletlen a forrása. Egyik emberből államtitkár vagy miniszter lesz — véletlenül, a másiktól legjobb esetben dinjok, szintén véletlenül. Némelyek a véletlennek köszönhetik a boldogságukat, egy imádatgó feleséget és egy esomé bájós gyermeket, mások a véletlen folytán lesznek egész életükre szerencsétlenek, nyomorultak, betegek, rosszak, Babolcsaynak kedvezett a véletlen. O államtitkár lett.

— Halljuk hát a történetet! — sürgették többen.

Ménéssy hátradólt a karosszékekben, nagyot szippantott a cigarettéjéből s ha mikor észrevette, hogy az érdeklődés teljesen feléje irányul, elkezdte:

Az esztek, — amint említettem, körülbelül 10 éve Babolcsay akkor harminc éves volt, s ha jól tudom, címzetes miniszeri segédtitkár. Egy kora tavaszi délután, szokásához híven, sétára indult a Belváros forgalmas utcáin. Harminczéves volt, csinos volt, és a Dunapart felül langyos tavaszi szellő áramlott be a hűzak tömkelegébe. A tavaszt mindenki megéri, meg kell éreznie. Még az öreg ember is kihuzza magát, frissebben lépked ilyenkor. Hát még a fiatal! Babolcsay szerette a szép asszonyokat minden körülmények között. De szászor jobban tavaszszal, amikor a gyöngé vállakról lekerültek a téli bundák, a boák, a fehér kezek-

ről a karmantyuk, s a nő csodaszép alakjára nem simult egyéb, csak egy könnyű ruha, egy testhez álló blúz, a mely a kéblek pihegését is látni engedte.

Azon a napon az utcákra tödült mindenki. Kiváltképp az asszonyok. A kívánatos, édes, szép asszonyok. És mindegyiknek az arcán valami varázs ült: a tavasz varázsa.

Babolcsay már vagy egy óra hosszat bolygongott az utcákon. Valahányszor egy szép asszony, vagy leány suhant el mellette, megdobbant a szíve és sóvárgó pillantást vetett utána.

Lassacskán beakonyodott. Babolcsay az órájára nézett. Hat óra volt.

— Ideje, hogy hazamenjek, — mormogta, és még egy utolsó pillantást vetve a nyüzsgő néprádatra, befordult az egyik mellékutába. Ez az utca meglehetősen elhagyott volt. Csak a fűső végén látott egy karesu nő alakot, s mellette egy férfit, aki hol szorosan a nő mellé került, hol kissé hátrább maradt. A távolból úgy festett a kép, mintha valami szóváltás volna közöttük.

— Babolcsay meggyorsította a lépéseit. Már csak néhány lépésnyire volt tőlük. Egyes szavakat feléje sodort az esti fuvalom.

— De kérem, uram... A tisztesség... könyörgöm... Haggyon el... A férfi:

— Higgye el nagysád... A szándékaim... Ne küldjön el... Nézze... Botrány!

E pillanatban, melléjük került Babolcsay.

— A szép asszony — mert szép és fiatal volt — hirtelen elhatározással Babolcsayhoz lépett.

— Uram — mondá a földulástól rétegő hangon — az ön lovagiasságához fordulok — ismeretlenül, mint védtelen nő. Szabadítson meg ettől az embertől, aki üldözze véte. Tisztességes asszony vagyok... Nem akarok botrányt — Kérem.

Babolcsay odalépett a szép asszony üldözöje elé. Csak ennyit mondott:

— Takarodjék! — Kérem a névjeggyét, — rikácsolta amaz.

— En csak tisztességes emberek kezébe adom a névjeggyemet.

Az idegen fölemelte a kezét, de Babolcsay olyat capott rá a botjával, hogy ellenfele fölszisszent a fájdalomtól.

Babolcsay ezután odament bájós véndéchéz és a karját nyújtotta neki.

— Elment? kérdezte az asszony, ijedt pillantást vetve hátra.

— El.

Azután mosolyogva fűzte a karját Babolcsayéba:

— Csak a kocsiállomásig. Majd aggódom kérdezte:

— Ön párbajozni fog?

— Nem.

— Hála istennek.

— Örül neki? Hisz néhány perccel ezelőtt még nem is ismert.

— Vannak emberek, akiket öt percz alatt jobban megismerhetj,

mint másokat egy egész életen át. És most egyre kérem még.

— Szolgálatára állók.

— Ne kérdezzen tőlem semmit. Azt sem, hogy ki vagyok.

— Eddig sem kérdeztem.

— És ha már olyan követelő vagyok, még egyet...

— Rendelkezzék velem!

— Ön az imént azzal az emberrel szemben megtakarított egy névjegyet... Adja ide nekem...

— Babolcsay átnyújtotta a névjeggyét.

— Köszönöm.

A kocsiállomáshoz érték. A szép asszony beült.

— Arra hajtson — mondá a kocsisnak, — a címet majd később megmondom.

Babolcsay megemelte kalapját. A kocsi elrogogett.

Attól a perctől fogva Babolcsay rohamosan emelkedett. És ma, tíz évvel a titokzatos találkozás után államtitkár lett.

— És az asszony? Ki volt a szép asszony?

Ménéssy az ajkához emelte a kezét és halk hangon felelt:

— Olga főherczegnő udvarhölgye...

Társzerkesztő:

DR. NEUBAUER FERENC.

Gabona-piac.

Rotter Bernát nagykereskedő jelentése.

Nagyatád, 1907. szeptember 5-én.

Buza	K. 19. — 20.
Rozs	„ 16. — 16.50
Arpa	„ 12. — 14.
Zab	„ 14. — 15.
O-Tengeri	„ 17.50 — 18.

762 sz. vhtó. 1907.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. l.-c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a nagyatádi kir. járás-bírósnak 1907. évi V. 395.1. számú végzése következtében Barakonyi Károly ügyvéd által képviselt Nagyatádi lakarekpenzár r. c. javára ifj. Migács Adám ellen 160 kor. s jár. erejéig fogantositott kielégítés végrehajtás utján lefoglalt és 860 kor.-m becsült következő ingóságok, u. m: 2 lo, 40 kereszt roz, 60 kereszt buza nyilvános árverésen eladandak.

Mely árverésnek a nagyatádi kir. járás-bírósnak 1907. évi V. 395.2. számú végzése folytán, 160 kor. tőkekövetés, ennek 1906. évi márc. hó 17. napjától járó 7 kamatai, és eddig összesen 73 kor. 85 fl. érben bíróság már megállapított költségek erejéig, Heresznyéi apertes lakázán leendő megtartásza.

1907. évi szeptember hó 23-ik napján d. e. 10 óráig

határidőül kitélik és ahhoz a venni számdeköz ezenel oly megjegyzéssel hivatal meg, hogy az érintelt ingóságok az 1881. évi LX. l.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbit igénynek, szükség esetén becsaron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le- és felül foglaltatik és azokra kielégítést igényelnek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. l.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Nagyatádon, 1907. évi szeptember hó 8. napján.

SZABÓ JÓZSEF
kir. bir. végrehajtó.

ifj. BERTA GÁBOR

SZILGYÁRTÓ ÉS NYERGES
NAGYATÁDON.

Ajánlja saját készítményét, mindezen szakmához tartozandó cikkekből,
a lehető legjobb kiállításban, jutányos és pontos kiszolgálással.

PLASINKA GYULA

URI ÉS NŐI CZIPÉSZ
NAGYATÁD, (Széchenyi-tér.)

Ajánlja saját készítményű lábbelit, a legújabb Angol
és Francia modell szerint.

Elvállalok mindenemű felsőrész készítését és tűzést egy saját
anyagomból, valamint anélkül.

Raktáron tartok: mindenféle készárut u. m. férfi, női, különösen
pedig-gyermek czipőt és csizmát; lábbizadás elleni part és
tyukszemirtőt, továbbá különféle krémeket, gummisarkot stb.

Javítások gyorsan és
pontosan eszközöl-
tetnek.

Jegyzői nyomtatványok nagyrakáira.

KÖNYVNYOMDA.
KÖNYVKÖTÉSZET.

BENYÁK JÁNOS

NAGYATÁD.

KÖNYV-, PAPIR-ÍRÓ-
ÉS RAJZSZER-
KERESKEDES.

RAKTÁRON TARTOK:

Imakönyveket egyszerű és finom
kivitelben. Üzleti, jegyzet és zsebköny-
veket. Író, fogalmi, itatós és ivólevélpapírt.

Rajzpapírt és kartont egész ivekben
és felvágva.

Egyszerű és finom dobozlevélpapírt
fényképalbum emlékkönyv stb. nagy vá-
lasztékban, nemkülönbön mindennemű
írókészközök és rajzszereket.

ELVÁLLALOK:

Gazdasági, ügyvédi és pénzügyi
nyomtatványok, művek értesítők, gyász-
lapok, eljegyzési és esketési meghívók
a legizlésebb kivitelben.

Értesítések, körlevelek, levélpapírok,
a legdivatosabb béli meghívók, névjegyek
szóval mindennemű alaku és kivitelű
nyomtatványok pontos és izléses elké-
szítését jutányos árban.

Könyvkötészeti munkák kifogástalanul a legolcsóbb áron
készíttetnek.

Levélpapírok nagy választékban.

Alapított: 1854.

Alapított: 1854.

Rotter Bernát

NAGYATÁDON.

LAKATOS ÉS LEMEZÁRUGYÁR

(Fürdő utca.)

Magy. kir. dohány nagyáruda.

Magy. kir. lőpor

Magy. kir. marhasó

áruda.

nagyáruda.

Gazdasági és varrógépek gyári raktára.

Horgonyzott acéltüskés kerítés sodrony, sodronyfonatok és sima huzalok, kerítések czélfára.

PERONOSPORA FECSKENDŐK.

Vermorel
rendszerű

„Cornelia“ és „Sophiana“

fecskenők, valódi francia
szórával és csigatömlővel.

„Cornelia“ kénporzó gépek.

Rézgálicz. Kénpor. Raffiaháncs.

„Attila“ szénkénporzó gépek.

Elsőrendű ojtó gummiszalag.

Kézi kénporfúvók.

Kerti szerszámok.

Az építkezési idényre

ajánl complete kocsirakományokban, bármely vasutállomásra, vagy helybeli raktáráról:

I. rendű meszet (a „Dunántuli Egyesült Mészművek,“ képviselőtében.)

Portland és románcementet,

hordókban és zsákokban (a „Beocsini Cementgyári Unió r. t.“ képviselőtében.)

Valódi aszfalt fedlemezt, (elszigetelőlemezt, kátrányt, carbolinumot stb. (Blehn János-féle budapesti aszfalt- és kátránytermékek gyára képv.)

Épületfiát és deszkát minden méretben (Stájerországi, karintiai és magyar (erdélyi) termékek) I^a felsőmagyarországi faszindelyt.

Épületvasalásokat a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Gazdasági vetőmagvak (államilag őlomzárva.)

Mauthner-féle konyhakertészeti és virágmagvak.

NAGYATÁDI HIRLAP.

NAGYATÁD ÉS VIDÉKÉNEK TÁRSADALMI, GAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

Előfizetési árak: egész évre 8 kor., — félévre 4 kor., —
gyedévre 2 kor., egyéves szám ára 20 fillér. —
Megjelenik minden csütörtökön.

Feljelöl szerkesztő:
SZMODICS SZILÁRD

Szerkesztőség: Nagyatád, Kossuth-utca 37. szám.
Kiadóhivatal: Nagyatád, Szechenyi-út 23. szám.
Az előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatalba kéndendők.

II. évfolyam.

1907. szeptember hó 19.

38-ik szám.

Építsünk a romokon.

A kivándorlás orvosszereiből egész patikára valót kotyvasztottak már össze szociológusainak és nemzetgazdászaink. Hangoztatták adórendszerünk reformját, az utlevéltörvény szigorítását, a kivándorlás megsejtorítását, a Cunárd-szerződés revízióját, munkásjóléti intézmények létesítését és több efélet.

Mi különbséget kívánunk tenni a tekintetben, hogy a javasolt intézkedések a kivándorlásra teljesen kész preparált emberanyagra vonatkoznak-e vagy sem.

Olyan törvényes intézkedéstől, melyek a már kivándorlott kívánják rendszabályozni, mint: hajószereződés megvalósztatása, utlevéltörvény, visszavándorlás elősegítése, nem sok eredményt remélünk, azonban egyenesen veszélyesnek kellene tartanunk az oly törvényes intézkedést, mely a kivándorlást lehetővé tenné akarni tenni. Jelen viszonyaink között mégis csak biztonsági szelepként szolgál a kivándorlás, melyen át a népelégéletenséget robbanó feszereje is eltávolíthatjuk. Minthogy azonban tény, hogy csáb és ügynöki rábeszélés is kivándorlásra bír némelyeket, az ügynökök csábítását és garázdálkodását meg kell szüntetni. Az utlevéltörvény

szigorításától semmit sem várunk, mert utlevél nélkül is 'eléglen távoznak, s ha nehezen fognak utlevélhez jutni, a nélkül fognak menni.

A titkos kivándorlási ügynökök irtása azonban több, mint kívánatos. Az egymás között éles versenget folytatott hajóvállalatok titokzatosan és ellenőrizetlenül működő ügynökeik kezét messzire érnék.

Tudomásunk van róla, hogy egyes hajóstársaságok a nagy kikötőkben a visszatérő magyarok közül toborozzák legértékesebb ügynökeiket, kiket jól megfizetnek s Amerikába való esetleges visszatérésük esetén ingyen szállítanak. Ezekről a nép véreből való ügynökökről tehető leginkább az, hogy olyanokat is kivándorlásra bírhatnak, kik nélkülük nem gondoltak volna rá.

Egyáltalán a titkos kivándorlási ügynökösködés az egyetlen pont a kivándorlás ügyében, melynek irtására drákói rendszabályokat sem tartanánk szigorúknak.

A visszavándorlást elősegíteni okvetlen kell. Csak hogy félt, hogy a magyar nemzetgazdaság nem sokat fog nyerni azokkal a kivándorlottakkal, akiket visszacsalogatni lehet.

Az adótörvény-revisiója, a progresszív adózás, a legsúlyosabb foglalkozási adók lényeges csökkenté-

se, esetleg elejtése, továbbá a munkás-és népjóléti intézmények létesítése, a létminimum adómentesítése, jó uszatorvény alkotása, — oly intézkedések, amelyeknek megvalósítása nem lehet immár eléggé gyors.

Egyébiránt a kuruzslás vadjárval kellene illetnünk azt a gondolkodó főt, aki a kivándorlási vész gyógyítására kész recepttel állana elő. Evtizedes mulasztások kegyetlen büntetése ez a baj. Népesedési politikánk egész felépítésének elhibázottsága, az alapok rosszul való berakása, a gerendáknak technikai ismeretek nélkül, ferde szögben való felrakása, cifraságától árnyaltalanul súlyos tetőszervezet fölébe helyezése oka annak, hogy dűledezik az egész ház.

Nézetünk szerint nem is marad itt már egyéb hátra, mint vagy várni az összeomlást s aztán serényen újra építeni, vagy pedig óvatossan — de sürgősen — kicserélni ujjakkal az összes alkatrészeket.

Csak így képzelhetjük el a gyökeres segítséget s akár az egyiket, akár a másikat már csak a nagy választói reform keresztülvitelét után várhatjuk. Csak ez hozhatja meg azokat az új eszméket, új áramlatokat és új törekvéseket, melyek a nép megerősítése, vagy kérdés-komplexumának minden részletét megoldani hivatottak és ösztíntlen akarják is.

Nagyatádi Hirlap tárcája.

Egy jó barátomhoz.

— Irtá: Révai Károly.

Oda repül lelkeim a Balaton mellé,
Egy szóval se' kérdem, hogy a vendég kell-e?
Kopogok, s bár erre bent jedsz támad,
Azért ajtót nyitnak a vén poétának.

Terike azt mondja: „Ezt is ördög hozta!”
Te rászólsz: „Feszünkkel ez is kinyomozta!”
Nő'd most már mindegy, lépjen be, ha itt van,
Ne bukjáljon ott künn a filos csaliban!”

Igaz, rosszkor jöttem, magam is belátom,
De hozzátok vagyam fiatal barátom.
Mert hol a boldogság tüzes napja éget,
Onnan várok én is csöpp gyönyörűséget.

Ne meg aztán egy kis üzenetet hoztam...
Szőke Zsazar partján nem rég kalandoztam;
A Ti boldogságtok százzor keralt szobá,
S poharat ürítenék apósa, anyósa.

De jól kifundáltad! — Ilyen a prókátor,
Nemcsak hogy elmentél arról a határsól,
De még egy tenger is fogtál választalnak,
Nehogy rád csapjanak anyósi hajalmakt!

De lásd, vén poétán nem rettent a tenger,
Atuszmom hozzátok szerető szíveimmel;
S míg Teri konyháján a vacsora készül,
Mondok egy pár áldást bányász köszöntésül!

Ügyfeleid számát lassad olyan nagygnak,
A hány csöppje vagyon a szép Balatonnak;
S annyi tizkoronást szedi előlegképen,
A hány „fogas” uszik hullámos vizében.

Míg a bíróságnál örökös pert folytatatsz,
Oltónodban soha ne támadjon szóhárc;
De ha mégis néha sor kerülne porre:
Bizony azt kívánom, — vesztítsd el előre!

Terikének is nő valamit kívánok,
A vén poétának megbocsáthatjátok;
Mond meg: van egy lányom, ki nem vagyótik
Egy Balatonparti piciny játszótársra! [másra,

Boldog családi kör.

— Irtá: Benda Jenő.

Találkoztam egy asszonnyal, akit régen, régen ismertem. Akkor régen kacagós kedvű, piros arcú leány volt, ragyogó szemű és nagyon hamis. Most pedig fehére arcú, komoly-asszony volt, díobarna szemében szelíd szomorúság. Orvendélt, hogy láttam, mert azt areom egy csomó csillagó ifjúkori emléket ébresztett fel benne. Csaszi bohócságokat, apró bizalmaskodásokat, édes ábrándozásokat, amiknek mint ifjú, jókedvű legényke is részese voltam. Akkor monón szomjaztunk mé, Ó, is, én is a boldogságot és hittak erősen, hogy föl is találtuk. A gyermekszoba küszöbén álltunk mindkétén. Megértünk az alig abbahagított, szétszört játékok, előttünk pedig derűs napütsé. Hittük, hogy örömkök és ismeretlen, nagy szent gyönyörűségek várnak bennünket odalent a völgyben, ahova leereszkedünk. Szívárvány színi fátalok csingtek a szemünk előtt — s ezen a fátalón keresztül csillagó mozaikképe futott össze minden, amit láttunk, élteltés ragyogó, buja színekkel. Akkór — hiég nem tudtuk, hogy a szívárványszíni fátaló lesz minden képet Ilyen gyönyörűvé, s hogy a viláosság egészen mási Engem azóta sok keserű lecke-órán keresztül kinevelt, kioltottat az élet. Nagyon hosszú idő óta nem látom a szívárvány-színeket, Poros, szürke pök-

Végül még egy szép társadalmi feladatára kell e helyen rámutatnunk, mely egymagában is hamarosan a Kivándorlás csökkentését illetőleg eredmény nélkül alig maradhatna: a háziipar fejlesztés. Olyan háziiparunk, melyből a nagyipar, mint gyökereiből szivhatna élető nevé: a szorgos munkában fegyelmezett munkásgenerációt, — nincs. A mi van, az kisérlet, tisztelretremelő kezdeményezés, és némi mult-maradvány, mindössze elenyésző csekélység.

Olyanigra fontosnak látszik előtűnni a háziipar megteremtése, hogy a birtokrendszer reformja mellett ezt tartjuk elsődrendű feladatnak, mert a mint az a földszerszés s a földben rejtő érték jobb kihasználásának lehetőségét, úgy ez a munka után való megélhetés s a munkaerő jobb értékesítésének biztosítását célozza. Mindakettő közvetlenül munkásaink megtartását, gyarapodását és családfenntartásuk megkönnyítését szolgálja, ami most, ipari államunk alakulásunk hajnalhasadása napjainban, hazánk gazdaggá és hatalmasabb tételének magasröptű koncepciójához közepe a — tulajdonképeni cél.

Gazdaköri gyűlés.

(Saját tudósítók.)

Ismét volt egy gazdaköri gyűlés, melyen megjelent 15 tag a 99-ből. Nem az első eset, így tart az már hónapok óta s igen elszomorító jelenség, hogy a gazdaköri tagok ily könnyen veszik a dolgot egy oly egyesülésnél, mely közderékli és hivatalva van a vidéki gazdaságokat feloldítani s annak érdekeit képviselni. Úgy látszik a tag-urak elégedendően tartják azt, ha nevéket a tagsági iven aláírják, mert 15—20 tag-kivételével, akik igazán komolyan fogják fel a gazdakör célját s a gyűlések állandó publikumát képezik, a többi tag állandó távolléte által tűndöklik s név-aláírásával eleget téve, még a tagdíj

lefizetését is, fölösleges dolognak tartja. Meglepőnek nem meglepő ez a jelenség, lévén véreink ősi s átöröklött tulajdonsága, csak igen elszomorító. Megismétlődött e jelenség a gyűlésen is, melynek első pontjára a hidegvérű lovak tenyésztése tűzött ki, csakohgy itt már a nép indomlása és bizalmatlansága az uralomtól szemben is mutatkozott. A legtöbb gazdaköri tag, aki az általa elvált községekben járt az ily irányú tenyésztés iránti hangulatot kipuhatolando, negatív eredményről referált, eltekintve azon tiszelt tag uraktól, akik dacára annak, hogy bizonyos községekkel magukra válnak, vagy erre a gazdakör által felkérték, érdemesnek sem találták, hogy megjelenjenek, vagy írásbeli értesítést küldjenek.

A legtöbb községben — a kész alapszabályait akarják látni a létesítendő lötenyészési szövetkezetenek, ha elfogadják, elsődrendű menlovak után áhítotnak, de a befizetendő díjakat sokalják, másrészt nem akarják fektetni egyéni szabadságukat, amelyre a sok hidegvérű nem közt válogathassanak, melyeket a kisbirtokosok nem épen a tenyésztés előnyére tartanak, lévén egyik-másiknak nagyon szép színe és szőre, de más jó tulajdonság nincs. Mindamellet a gazdakör nem csügged el s ha eleinte kis keretekben is, de létező eni fogja tervét. Elénk már az általa kidolgozott alapszabályokat olvasta fel, melynek 9 pontja hozsabb vita után elfogadtatott s szentesítés céljából felterjesztetik a miniszteriumhoz, hogy aztán ezekkel a kész alapszabályokkal új propagandát kezdjen.

Egyelőre pedig csak abban a 2—3 községben állítson méneket, mely községek gazdasági intelligenciája már elég fejlett arra, hogy az ilyen szakemberek által vezetett lötenyészési szövetkezetbe belépjenek.

Jött még a m. kir. földmívelésügyi miniszteriumtól egy átirat is, melyben a gazdakör rendelkezésére bocsátja 60 példányát az új cseléd-örvénynek, azoknak ismertetése és terjesztése céljából.

A legközelebbi gyűlés október 10-én lesz, avval a reménnyel, hogy a kör tagjai nagyobb számban vesznek azon részt.

Leo.

HIREK.

Személyi hír. Váradí Gyula apát, katonai lelkész, folyó hó 15-én városunkban időzött, amikor is a helybeli mentelepnel a katonák részére tabori misét mondott.

Kinevezés. Az igazságügyi Miniszter Dr. Nosztoply Gáspár nagyatádi ügyvédet kir. közigazgató nevezte ki Perlatka, Zala vármegyébe. Összint szível gratulálunk a jól megérdemelt kinevitéshez.

Esküvő. Mayer István városink tekintélyes iparos, folyó hó 17-én tartotta esküvőjét Tekusz Marika kisasszonnyal Somorján.

Újabb fűrdő-részvények. F. hó 15-én az „Arctei fűrdő Részvénytársaság” közgyűlést tartott, melynek egyedüli tárgya az értezi fűrdőnél leendő átalakításokhoz, illetőleg bővítésekhez szükséges pénzösszeg előteremtésének megbeszélése volt. A közgyűlés hosszas vita után elfogadta az igazgatóság ajánlatát, mely szerint a fűrdő-részvénytársaság újabb 400-tól 700. nem 60 koronás-részvény bocsát ki. Ebből kifolyólag a gyűlés lefolyása után érdeklődtek részvényesek szerkesztőgűnkben, hogy vajon miért nem megoldható a viznek szén-savval való telítése a fűrdő-részvénytársaság kebelében? Hiszen, ha a viznek telítése jövedelmet hoz, a fűrdő-részvényesek legjobban megérdemlik az osztalékok. De meg a foggyasztó-közönség is nagyobb, ha a részvénytársaság neve alatt itdíjak ezen üdítő vizet világhódító utjára. A kérdésekre választ adtm — sajnos — nem tudtuk, de az érdeklődőket illetékes helyre utasítottuk.

Utcaink öntözése megkezdődött ugyan, azonban kevés benne a közönség. Nem azért, mintha az öntözők nem tel esztének lelkiismeretesen vállalt kötelességüket, hanem inkább azért, mert a nem öntöző kocsik mindenképen kikerülni igyekeznek a már

hátok nedves rösszakarral állnak, a látásom. Es amint lejjebb, lejjebb szállok a völgybe, egyre erősebben sűrűsödik-össze körülöttem a borús, alkonyati homály. Nagyon rossz ez! De most nem rólam van szó, hanem a halvány arcú, komoly tekintetű asszonyról, aki amikor meg közik volt egymáshoz, ragyogó szemű, piros arcú leány volt. Érdekel, hogy vele kegyesebben bánat-e az élet?

— Azóta férjhez mentem! — mondta csédszen az asszony.

— És boldog? — kérdeztem.

Az asszony szomorúan mosolygott:

— Boldog? Mit nevez maga, barátom boldogságnak? Az uram végtelen jó, becsületes ember, aki minden vágyamat minden gondolatomat eltes. Komoly, megfontolt férfi, tul a fiatal kor bohóságain. Mellette biztosan, mint a nyúl, egyenes sineken fut le az életem. Gondok, aggodalmak nem bánatnak. Egyik napom épen olyan nyugodt, harmonikus, mint a másik. Ezt nevézi maga boldogságnak?

Nem tudtam felelni. En az izgatott napok hányódo-velődő fia, aki folyton megújuló bizonytalanságok, kelés örömeik és zaklatott veszedelmek közt hajszolok, magam sem tudom mit, nem tudam erre felelni. Az asszony pedig fanjúr mosolygott várta a választ, de hiába várta és ezért folytatta tovább:

— Néha magam is azt hiszem, hogy ez a boldogság. S vitázom magammal, hogy én, egyedül csak én vagyok a hibás. Mert mit kívánhatnék eggyebet? És mégis, várak valamit. Vagy valakit. Mit tudom én? Férjemet van és én mégis valakit várok, aki újra ragyogó melet szíreibe varázsolja át körülöttem a világot. Olyannak mint régen látnam. Gyakran egész váratlanul felébred a bennem a hit, hogy kell valahol lenni egy férfinak, aki meg tudja-csalnihat ezt a csodát. S ilyenkor, ha az a jó ember, aki a férjem, megajánl, s megkérdi, mi bánt? Azt felelem neki: Semmi barátom! Megkérdezi: boldog vagy? Azt felelem, nagyon boldog. S szerelmes csókra nyujtom az ajkamat. Talán azt remélvé, hátia ez a csók teszi meg a csodát? De a csoda elmarad. Sírni szeretnék. De mosolygom. Aljasság ez! Aljas hazugság!

I

Ezeket mondta a nő, és minden szava megrezgettette az idegszálaimat. Mert azt, amiről ó panaszkodott, én is érzem. Hiába-voló, meddő verődés ez. Megrontó fatuma azoknak, akiknek a rossz sorstól adatott.

Kelendőség! — magyarázta nekem aztán, egy fiatal barátom, akit szintén régen látnam. — Nem vagy realis ember! Fű-benneteket megront a tulntengo fantázia. Behuny! szemmel jártok az életben s álltokat

látok, azokat vizsgáljátok, azokat áhítjátok. Láttál te már olyan embert, aki megfogta azt, ami tegnap álmodott? Realis, becsületes életmód. Ez az, barátom! S ezen az uton az ugynevezett boldogságot feltalálni sohasem kézik. Előzni magunktól a legkevésb gőközreő vágyakat. S okosan kielégíteni az élettel járó ösztönöket. Ez az élet titka. Látod: én már nem voltam fiatal leány. Az ifjúságom abban volt em: hogy biztos, nyugodalmus pozíciók csinátlak magamnak. Hátla istenek, sorsoték! Akkor az után kiválasztottam magamnak egy nőt, aki elég komolyan, jóváallónak látszott s meg-házazódtam. Te nem tudtál orról? — Nos! Máz hazas ember vagyok, gondok nem bánatnak, a feleségemmel kölcsönösen megbecsüljük egymást, végezzük hívet, becsületesen a magunk kötelességét, fellengző állunk, családok remények nem zavarnak együnkiket sem s boldogok vagyunk. Mondhatom, hogy nagyon boldogok. Hogy oklú és megter, javíthatatlan hobortos, magam-mal viszelek s megmutatom neked, milyen egy igazán boldog család-kör!

II.

Vitt.

S elégedett, jökevdi atjai barátom öhönömből ott kaplani a halvány arcú, szomorú szemű fiatal asszonyt.

megöntözött részét az utcának. Ugy látszik a kocsiukat ovják az elársodástól; vagy talán azt hiszik, hogy az utca felöntözött részén kocsival járni tilos? Jó lenne a kocsikat rászorítani, hogy csak az utca öntözött részén járjanak.

— **Sulyos sebesülés.** Pölitzer Géza nagykorpádi búruradalmában Hujber Jenő gépész f. hó 13-án súlyosan megsebesült. Szeszszállításra használandó hordót javított és az munkaközben explodált.

— **Vizbefutás.** Vizváron f. hó 16-án egy férfi hullát fogtak ki a Drávából. A nála talált írárok szerinti Czebei Ferencz nagykorpádi lakos volt.

— **Alispáni jelölés érkezik.** Sárközy Béla elhunytával megüresedett alispáni állás betöltésére vonatkozólag Kapotsfy Jenő főispán Kapováron f. hó 11-én délelőtti-re szűkebbkörű értekezletre hívott meg száz törvényhatósági bizottsági tagot, kik közül 70-en jelentek meg. Ez alkalommal Széchenyi Aladár gróf az alispáni állásra Kacsokovics Lajos csurgói főszolgabíró ajánlotta. Gaál Gaszton az egyhangú jelölést, Gosztongyi Mihály dr. Kacsokovicsal szemben Plachner Sándor vármegyei főjegyzőt ajánlotta az alispáni állásra. — Mert a jelölés nem volt egyhangú, többek hozzászólása után Makfalvay Géza névszerinti szavazás indítványozott. A névszerinti szavazással Plachner Sándor 6 szavazattal, Gosztongyi Mihály 6 szavazattal, Kacsokovics Lajos csurgói főszolgabíró 64 szavazattal jelöltetett Somogyvármegye alispáni állására.

— **Az iparos ifjuság önképző köre** rendezte mulatság bár fényesen sikerült, mégis sok a panasz. Panaszokdnak azért, hogy a mulatságon részt vett nem iparosok szőlő-lopást, horribilis ásszaggal fizették meg a bírót; de panaszokdnak leginkább azért, hogy kevés finomságot tapasztaltak az iparos ifjuság részéről. Pedig nem jól teszik, ha így járnak el nevezett mulatság-rendezők, mert könnyen megeshetik, hogy az önképző-körhöz szorosan nem tartozók, — idegenkednek majd az ilyen mulatságoktól, — a mi mindenesetre veszteséggel fog járni.

— **A közjegyzői kamara közgyűlése.** A héten a közjegyzői kamara Pécsétt tartotta meg évi rendes közgyűlést, amelynél a választásokat eljelték meg. A választmányba rendes tagul Bárdó György dr. kapovári és Nagy Ernő szigetvári közjegyzőket, póttagul pedig Kasza Sándor dr. marcali közjegyzőt választották meg.

— **Kevesebb a tanuló.** Az ország középiskoláiban megtörtént a beírások. Általában kevesebb tanuló iratkozott be a középiskolák I. osztályába az idén, mint az előző években. Ugy látszik a rossz termés a középiskolai tanulók számára is befolyással van.

— **Vásár.** Dacára annak, hogy a nagyatádi vásár nem a rendes napján tartott meg; mégis várakozások felül sikerült. Amnyi volt a sátoros kereskedő, hogy szinte alig tudtak helyet kapni. Marha, borjú s ló is szép számmal hajtatott fel. Ugy látszik félnek gazdáink a téltől, hogy — takarmány hiány miatt — szabádnul igyekszének szarvasmarháiktól. Pedig igazán oltócsért voltak kénytelenek eladni, a melynek oka szintén a kevés takarmány-termesedés kereshető. Mindazonáltal vásárló is volt elég, közülük meszárosaink, kik tényleg meggyőződhetek multkorri hírvég igazságról, hogy a marha valóban olcsó. Vásárlóink is szépen. Most már csak a hus árának leszállását várjuk tőlük. Iparosaink is szépen álltak. Persze félre be kell szerezni a jó meleg ruhát s a jó vizálló cizmát, mit derék csizmadinánk évek óta vásárolni teljes meglepetésére készítenek. Zöldsefélék, paprika, káposzta szintén kapások voltak. Házi asszonyaink alig aludtak, ugy kapkodták el a jó kemény káposztát s az egészséges zöldseféléket. Persze a sok vásárlásnak áldomás lett a vége, melynek korcsmarosaink vették hasznát. Szóval a vásárral ugy az évdők; valamint a vévők teljesen meg voltak elégedve.

— **Ellenorzési szemle.** A tartalékban levő öreg katonák örméere megirtuk a mi-

nap; hogy a szokásos évi ellenorzési szemle elmarad az idén is, miként az elmúlt két évben is elmaradt. A honvedelmi miniszterium értesítése szerint azért nem tartják meg az ellenorzési szemléket, mert ez az öreg katonák zaklatásával jár, és valószínű hogy e nélkül sem szenved hiányt az ellenorzés. Ha a kísérletezés bevalik, akkor az ellenorzési szemlék örök időre elmaradnak.

— **Viriliták névjegyzéke.** Somogy vármegye alispáni hirdetésnyben tudatja, hogy a legelső adót fizetők kimutatása a vármegye-kiradóban közszemlére van kivéve, hol az érdeklődő törvényhatósági bizottsági tagok azt napenként a hivatalos órák alatt betekinthetik. Az 1908. évre érvényes legelső adót fizető törvényhatósági bizottsági tagok névjegyzékének összeállítása ennek jogerőre emelkedése után fog megtörténni.

— **Szomoru statisztika.** A földművelésügyi miniszteriumnak utólagosan kiadott jelentése, melyben az ország terméséről emlíkezik meg, valóban elszomorító. A rossz tavasz, a dermesztő-hideg hosszú tél, a kevés esőzés általában megakasztotta a termést. Megdöbbentően szomoru napoknak nézünk elébe, ha megdondoljuk, hogy mindezekhez meg a fa és szén drágasága is hozzájárul. A termés csak Somogyban s a Duna melletti néhány vármegyében s a délkeleti kárpátok egyes vidékein volt kielégítő. Az ország többi helyein 30—40 %-kal kevesebbet termelt, mint tavaly.

— **Mennyi adót fizettek?** A pénzügy-igazgatóság jelenti, hogy augusztus hónapban a vármegye területén az összes kiradóhivataloknál 861564 korona 19 fillért fizettek be állami egyenes adóba. Ez az összeg, amely a múlt év augusztus havában befolyt egyenes adókat 69093 korona 84 fillért mulja fölül. Járásokunk így oszlik meg a kapovári adóhivatalnál 24362715 koronát, a csurgói adóhivatalnál 7367768 koronát, a lengyeltői adóhivatalnál 7099532 koronát, a marcalinál 11985526 koronát, a nagyatadinál 13044426 koronát, a tati adóhivatalnál pedig 10415947 koronát. Hadmentességi díj fejében 1864254 kor. folyt be.

CSARNOK.

Éjszakák.

Fehérre izzó gúzlámpák fényével járom az utczát éjeken át,
Keresem, mi seba meg nem találak,
Keresem, mi viasz, s enyhét ad.

Hol oldóító füsttel telített a lég,
S a szomszéd asztalok nem látni bel,
Hol festett nők vél orgiákat ülnek,
S a zene hangja farmajokba fut;

On boldom az éjt örült tyornyákban,
Még alkomen száz kiúzó féreg rág,
Mögözött csokok, oltó karok közt,
S vig e imborákkal kocintok pohárt.

S ha jó a regg, s a sűrű-füstömgöng
Áltér az első halvány napgyár,
Sötétzslanak az éjszaka láoi,
S bolyongom ujja az utca során.

Kábult fővel elvánszorgom haza,
Ugy érzem: a seb még jobban sajog,
S másnap aztán elől kezdem ujra,
Keresni a gyógyírt s balszámot.

Vadass Jenő.

Jössz-e velem?

Szerelmek, üdvök bűvös hazája,
Pokol az utja, kapuja tárva!
Ki átélheti, névet rá az élet!
— Ha ugy akarnád, én átvezetnélek,
Jössz-e velem?

A kapu tárva s pokol az utja,
Átküzdeni magát hej, kevés tudja!
— Ha szerelmesen rád mosolyog az arcod,
Ezer pokollal felveszem a harcot,
Karomba érő szál, a szívembe élet,
S gyömböses lépés át a kaput tevédel!
Jössz-e velem?

Virágon járnál, csókon, aludnál,
Bánatról, buról, sohase tudnál!
Dalokba fonnám-fürteidet össe!
A kapu tárva, óh, mondd: velem jössz-e?
Óh, jer, velem!

Balla Miklós.

Tisztító tíj.

Írta: Fehér Jenő.

Személyek:
Elza.
Tódor.

(Izlésesen, de fényűzés nélkül berendezett szoba, Elza az asztalhoz támaszkodva áll s némi lejtésséggel az ajtóra mereszti szemeit, a melyen Tódor lép be. Egy percz szólanul állanak szemközt egymással.)

Elza: On azt írta, hogy beszélni önját velem, bár... Mit kíván tőlem?

Tódor: (zavartan) Valóban... azt írtam... és... és köszönöm, hogy szíves volt engem fogadni.

Elza: (hidegen) Oh nem jár érte különös közönet. Mindenki, akinek beszélni válogja van velem, szívesen fogadok. (Kezével int Tódornak, hogy foglaljon helyet, de ez nem moccan a helyéről.)

Tódor: Nagy fájdalmat okoztam Ömek!

Elza: Az régen volt... Elmúlt...

Tódor: Tégnap mult egy esztendője. Jegysek voltunk. On gazdag volt s én, az elszegényedett báró, az ön hozományával akartam ujra fényesre csiszolni a hétágu koronát, mely az idők zivatarában megfakult. Ekkor történt, hogy megboldogult édes atyja...

Elza: (megindultan) Szegény jó apám!

Tódor: ... egy éjszaka elvesztette a fözséid vagyona legnagyobb részét és nem akaráv tulélni a csapást, fegyvert emelt ön maga ellen...

Elza: (zokogva) Istenem, istenem! Hát ezért jött, hogy feltépje a sebémet?

Tódor: És én elkövettem a leggyaldatosabb tettét, a mit az ember csak képzelhet: gyáván meghátráltam a házasság elől.

Elza: (erőt véve magán) Szabadságában állott.

Tódor: Hítvány voltam és megvetést érdemeltem. Könnyű lenne ma azt mondanom, hogy a rokoniám befolyása alatt állottam, hogy ók voltak, akik ingatag lelkeket tévúra vezettek, akik retentő képekben festették le előttem a szegénységet, a nyomorúságot s rávetétek, hogy a gyűritéj visszaküldjem. Én nem mentegtem magamat. Hiszen a férfinak, ki a végzetől erős lelket, önálló akaratót kapott, nem szabad a legel-

só szellőfúvásra nádként hajladoznia. Gyöngye voltam. Ha lett volna mellettem egy meghitt, jó barát, egy szerető testvér, aki felvilágosított volna arról, hogy milyen allasság, milyen fenekellen gonoszság az, a mit teszsz, higgye el, másképen történt volna minden.

Elza: Jobb, hogy így történt. (Büszkén) Sohasem tudtam volna elviselni azt a tudatot, hogy ön könyörleiből, vagy épenséggel közrét tartott ki mellettem, mert így kívánta a gavallértémpő.

Tódor: Az eset után nyomban elutaztam. Jobb időkből maradt egy kis viskóm az erdélyi határon. Oda mentem. Vállamra vetettem a puskát és napohoszat vadászgattam. Elfogott a vadászszenvédey. Jól éreztem magám az idők felhőmlyos rejtekében, a hol senki sem zavart, a patak partján, a hol nem hallottam egyebet, mint a víz csöndes, dallamos mormolását. Ebben a magányban, az istenadta természet csodás harmóniájában ismét megtaláltam önmagamat. Lelkemnek megtépett foszlányból, mint a tünderregék üstejnek párázatából, egy csodaszép leány alakja kelt ki, és fagyas gunnyal, megvető mosollyal nézett le rám. Gyakran felgrottam, hogy megragadjam hőféhér kezét, hogy átkaroljam karcsu derekát, hogy lecsököljäm ajkáról a fagyas guny, a mely szinte megőrjített, de a kép hirtelen változott, eltűnt s én a pusztalevegőt fogtam át csupán. Egy ilyen látomás után egyszer összeestem, s alkonyattól hajnalig alétlan feküdtem az erdő nyirkos talaján. Arra járó emberek rám lettek s a vállukon vittek haza. Hetekig feküdtem utána lázálomban, nehéz, veszedelmes kórában. Az a jó parasztságosy, aki betegségemben ápolott, a megmondhatója, hogy a belső tüztől eltikkadt ajkam szünetlenül az ön nevét sutogta, az ön bocsánatát esengte.

Elza: (megindultan) Én megbocsátottam önnek. Nyugodjunk meg a végzetben.

Tódor: nem azért mondom el mindezt önnek, hogy könyörületre bírjam és bocsánatát kiereszszakoljam. Tudom, hogy ön jó, nemes, nagylelkű, s az emberi gyarlóságokkal szemben végtelenül élemdő. De én nem érem be ezzel. (könyörgő hangon) Elza könyörgöm, ha van még a szívében egy szikrája annak az érzésnek, amelynek részese voltam, ha van még a lelkében egy csöpp halálanság hozzám, feleddje el a multat, üzze el magától, mint egy rossz álom, és legyen újra az enyém, mert nem tudok élni nélküle. Szeretem Önt Elza, szeretem, búnbánó szívem egész hevével, a boldogtalanság tüzeben megisztult lelkem édes reménységével.

Elza: (szelid mosollyal) Lám ön még mindig a régi. Az önzés

vitte el mellőlem és az önzés hozta vissza. Akkor jólét után vagyotti, most a boldogságot kergeti.

Tódor: A boldogságot! Ha önt nem tehetem azzá, lemondok róla. Az önzés nem bír lemondani.

Elza: S ön tudja?

Tódor: Van olyan élet is, mely örökös kalvária.

Elza: Szóltan megadással hordani a keresztet, — ebben van a lemondás fenésége ereje.

Tódor: Akkor hát hordozni fogom, a mely terhe alatt önzés nem roskadok. Isten önnel! (Az ajtó felé indul.)

Elza: Isten önnel! (Látva, hogy Tódor a kilincsre teszi a kezét) Tódor! Tódor! Elza!

Elza: Meggyőződtem róla, hogy ön lemondani is tud. Tehát nem az önzés hozta vissza.

Tódor: A szívem hozott vissza, amely gyötrelmek árán rászolgált a boldogságra. Elza! Remélhetek?

Elza: Ha megférék abban a kis viskóban én is.

Tódor: Eiletem! Boldogságom!

Szerkesztői üzenetek:

— **rf** — Sümegey. Vártuk bővebb értesítésete! Vajjon miért késik? Csak nem mondta le?

Erdőkudó. A furdó-reszvényjárásról igazgatóság remélhetőleg ismeretlen fogja s abból meggyőződhetik, hogy nekünk igazunk van. Ha felsziki reaghat is rá. Annak idején kérjük.

Munkatársainkhoz. A nyár elmul, — megérkezett a konyolyi mihéti ideje. Számítunk rá, hogy a munkatársaink, — nyhent erővel, — új eszméknek tapunk révén a nyilvánosság elé.

H. R. Bp. Sajnáljuk, hogy a kiadott cikkekek közül egyet sem közölhetünk, de oly sokat kellene rajtuk alkotani, hogy vajmi csekély maradna meg az eredetiből. Most is azt mondhatjuk, mit legelőször mondtunk, hogy témái kitűnőek, de a kidolgozás rossz, a nyelvezet darabos. Sok gyakorlatat! — azt hisszük — lehet ügyes író. Tessék nagy figyelemmel s lassan dolgozni.

Vajda József. Legyen szives kérem M. Kornias Aranka versökötfeit nekünk átadni, mert verseiből illetve nagyon jól ismeri azokat. Eredeti verseket köszönettel vesztünk.

Szív és ész. Elolvastuk Sörsa, mint legtöbb kezdő poéta szamprobálgatásának, — az volt, hogy a papikosárba került. De — uram bocsá! — csuda történet: a papikosár is kiülte magából.

Lupus. Köszönöm a cikkeket. Kérek többet is, hiszen most nagyon van érkezése.

Társaszerkesztő:
DR. NEUBAUER FERENC.

Gabona-piac.

Rotter Bernát nagykereskedő jelentése.

Nagyatád, 1907. szeptember 19-én.

Buza	—	K. 19. — 20. —
Rozs	—	" 16. — 16.50
Árpa	—	" 12. — 14. —
Zab	—	" 14. — 15. —
Ó-Tengeri	—	" 17.50 18. —

662 sz. vhtó. 1907.

Árverési hirdmény.

Alulírott bírósági végrehajló az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a nagyatádi kir. járásbíróságnak 1907. évi V. 477 I. számú végzése következtében Barakonyi Károly ügyvéd által képviselt Bierbaum Lajos javára Szégyártó és Takács ellen 130 kor. s jár. erejéig foganatostott kielégítési végrehajlás

utján le- és felülfoglatl és 766 kor-ra becsült Következő ingóságok, n. m.: butorok 210, 2 szerlés nyilvános árverésen eladnának.

Mely árverésnek a nagyatádi kir. járásbíróság 1907. évi V. 477 I. számú végzése folytán 130 kor. tőkölővelétek, ennek 1907. évi május hó 18 napjától járó 5 /, kamattal, és eddig összesen 73 kor. 11 forintben bíróság már megállapított költségei erejéig felsősegeden leendő foganatostására 1907. évi szeptember hó 27-ik napjának d. e. 9 órája és Alfősegeden leendő megtartására ugyanazonnap d. e. 11-órása határidőül kiütköztek és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintelt ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igézőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le- és felülfoglatlatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyatádon, 1907. évi szeptember hó 13. napján.

SZABÓ JOZSEF
kir. bír. végrehajló.

2916 sz. tkv. 1907.

Árverési hirdmény kivonat.

A nagyatádi kir. járásbíróság mint telekknövyi hatóság közhírre teszi, hogy a nagyatádi járási hitelszövetkezet végrehajlóának Martin József és társai végrehajlási szenedő elleni 300 kor. tőkölővelétek és jár. iránti végrehajlási ügyében a Kaposvári kir. törvényszék (a nagyatádi kir. járásbíróság) területén levő Újnép Községben fekvő az újnépi 44 sziklyében A I alatt felvett 20. 21. 28. 31 — 36 sorsz. urbéri birtokra 1201 koronában; az újnépi 112 sziklyében A I alatt felvett 1 — 6 sorsz. telki birtokra 195 koronában ezenel megállapított kiadástási árban az árverés elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1907. évi december hó 14-ik napján d. e. 10 órakor.

Újnép községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiadástási árón alul eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 120 korona 10 fillért, és 59 korona 50 fillért készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyamnal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiadólott kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerőnyvát átszolgáltatni.

Nagyatád, 1907. évi szeptember 6-án.

A kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.
KISZÉLY
kir. járásbíró.

Kiadó lakás.

Egy két szobás lakás, előszobával, konyhával és kamarával október 1.-től kiadó. Bővebbet a „Nagyatádi Hírlap” szerkesztőségénél.

„Egy jó házból való fiu”
könyvnyomdában
tanulóul azonnal felvétetik.

Hirdetések jutányos áron felvételnek
„Nagyatádi Hírlap”
kiadóhivatalában.

ifj. BERTA GÁBOR

SZIJJYARTÓ ÉS NYERGES
NAGYATÁDON.

Ajánlja saját készítményét, mindezen szakmához tartozandó-cikkben,
a lehető legjobb kiállításban, jutányos és pontos kiszolgálással.

PLASINKA GYÜLEA

URI ÉS NŐI CZÍPÉSZ
NAGYATÁD, (Széchenyi-tér.)

Ajánlja saját készítményü lábbeliit, a legujabb Angol
és Francia modell szerint.

Elvállalok mindenmü felsőrész készítést és tűzést úgy saját
anyagomból, valamint anélkül.

Raktáron tartok: mindenféle készárut u. m. férfi, női, különösen
pedig gyermek czipót és csizmát; lábbizzadás elleni part és
tjükszemirtőt, továbbá különféle crémeket, gummisarkot stb.

Javitások gyorsan és
pontosan eszközöl-
tetnek.

Jegyzői nyomtatványok nagyraiktára.

KÖNYVNYOMDA.
KÖNYVKÖTÉSZET.

BENYÁK JÁNOS.
NAGYATÁD.

KÖNYV- PAPIR- IRO-
ÉS RAJZSZER-
KERESKEDES.

RAKTÁRON TARTOK:

Imakönyveket egyszerű és finom
kivitelben. Üzleti, jegyzet és zsebköny-
veket. Író, fogalmi, itatós és ívelélpapirt.
Rajzpapirt és kartont egész ivekben
és felvágva.

Egyszerű és finom dobozlevélpapirt
fényképalbum emlékkönyv stb. nagy vá-
lasztékban, nemkülönben mindennemü
írókészletek és rajzszereket.

ELVÁLLALOK:

Gazdasági, ügyvédi és pénzügyi
nyomtatványok, művek értesítők, gyász-
lapok, eljegyzési és esketési meghívók
a legizlésebb kivitelben.

Értesítések, körlevelek, levélpapírok,
a legdivatosabb báli meghívók, névjegyek
szóval mindennemü alaku és kivitelü
nyomtatványok pontos és izléses elké-
szítését jutányos árban.

Könyvkötészeti munkák kifogástalanul a legolcsóbb áron
készíttetnek.

Levélpapírok nagy választékban.

Alapított : 1854.

Alapított : 1854.

Rotter Bernát

NAGYATÁDON.

LAKATOS ÉS LEMEZÁRUGYÁR

(Fürdő utca.)

Magy. kir. dohány nagyáruda.

Magy. kir. lőpor

Magy. kir. marhasó

áruda.

nagyáruda.

Gazdasági és varrógépek gyári raktára.

Horgonyzott aczéltüskés kerítés sodrony, sodronyfonatok és sima huzalok, kerítések céljára.

PERONOSPORA FECSKENDŐK.

Vermorel
rendszerű

„Cornelia“ és „Sophiana“ fecskendők, valódi francia szőróval és csigatömővel.

„Cornelia“ kénporzógépek.

Rézgálics. Kénpor. Raffaháncs.

„Attila“ szénkéngzőgépek.

Elsőrendű ojtó gummiszalag.

Kézi kénporfúvók.

Kerti szerszámok.

Az építkezési idényre

ajánl complete kocsirakományokban, bármely vasutállomásra, vagy helybeli raktáráról:

I. rendű meszet (a „Dunántuli Egyesült Mészművek, képviselőtében.)

Portland és románcementet,

hordókban és zsákokban (a „Beocsihi Cementgyári Unió r. t.“ képviselőtében.)

Valódi aszfalt fedlemezt,

elszigetelőlemezt, kátrányt, carbolineumot stb. (Biehr-János-féle budapesti aszfalt- és kátránytermékek gyára képv.)

Épületfát és deszkát minden méretben (Stájerországi, káriniai és magyar (erdélyi) termékek) I^a felsőmagyarországi faszindelyt.

Épületvasalásokat a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Gazdasági vetőmagvak (államilag ólomzárva.)

Mauthner-féle konyhakertészeti és virágmagvak.

560

NAGYATÁDI HIRLAP.

NAGYATÁD ÉS VIDÉKÉNEK TÁRSADALMI, GAZDÁSGAI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

Előfizetési árak: egész évre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor., egyes szájon ára 20 fillér.
Megjelenik minden csütörtökön.

Felolós szerkesztő:
SZOMBICS SZILÁRD

Szerkesztőség: Nagyatád, Kossuth-utca 37. szám.
Kiadóhivatal: Nagyatád, Szechenyi-tér 23. szám.
Az előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatalba küldendők.

II. évfolyam.

1907. szeptember hó 26.

39-ik szám.

Rendezkedjünk be télire.

Szom. A nyár elmúlva, a fűdők, nyaralók ezrei visszatértek állandó lakó helyükre, hogy tovább folytassák a rendes, megszokott életet. Csoda, hogy az ember bele nem un ebbe az örökös egyformaságba. Egyik nap olyan, mint a másik, egyik év alig valamicske változással folyl le a másik után. Mintha csak az évszakok adnák változatosságát. De ez is jól esik. Legalább az örökösen egyforma munka mellett, az a cse- kélyke kis szórakozás, mely az ember részére jut, — az évszakok változása szerint különböző lévén, el- hitelt velünk, hogy ez az élet mégis csak változatos. Nyáron fűdőzünk, télen bálozunk, tavasszal, összel ki- rándulunk. Ez is csak valami. Külö- nösen nekünk, kiknek annyira mó- dukban van ezekkel a szórakozá- sokkal élni. Fűrdünk kettő is van, még hozzá mind a kettő a mellett, hogy kellemes, még gyógyhatású is. Titulusunk a mulatságra is akad elég, ha nem, hát keressünk. Kírándul- helyekről sem panaszkodhatunk, ám- bátor ezeket legkevésbé keressük. De hol vannak a szívet, lelket ne- mesítő szórakozások? Nálunk ezeket

hasztalan keressük! De nekünk ugy látszik nem is kell, — mert ha kel- lene, már módját találtuk volna, hogy legyenek.

Ha idegen jön városunkba, a város külső formája kellemes hatás- sal lévén reá, érdeklődik a nemesen szórakoztató helyek iránt is. Önkeny- telenül keresi, hisz ahol ennyi ember- van, ott ilyeneknek is kell lenniük. Érdeklődik a kaszinó könyvtára iránt s mi pirulva bevaljuk, hogy olyat nem ösmerünk; érdeklődik teli mu- latságaink iránt: színházról, szabad lyceumról s ezek publikumáról kér- dezgetődvén, szomoruan, szemlesítve be kell vallanuk, hogy ilyenek nin- csenek, sőt vélekedünk is a kishitű- ek módjára azzal, hogy ilyen dolgok létesítésének gondolata Nagyatádon csak üres ábránd, tervezgetése ne- vetséges lévár.

Pedig pedig mi azt mondjuk, ha valahol lehet nemesen szórakoztató intézményeket létesíteni, akkor Nagy- atádon nagyon is lehet. Mi kell hoz- zá? Helyiség, szereplők, publikum és egy csekélyke kis jó akarat.

Állandó színház helyiségünk nincs az tény, nem is kell, — de színháznak ideiglenesen nagyon alkal- mas termünk van, a korona szálló nagytérme. Állandó színház-helyiség

hiánya tehát nem baj, sokkal nagyobb baj, hogy nincs színházi publiku- munk. De ezt is lehet csinálni, csak jó akarat kell hozzá.

Alakítsunk egy művészet kedvelő egyesületet.

Nem kell hozzá csak ötven em- ber s kész a színházi s líceumi pub- likum.

De hol vannak a színészek, hol vannak a líceumi szereplők? Mert holmi ripacs-társaság színpadi szereplése nem gúgheti ki a művészet kedvelő egyesület* tagjainak óhajait. Ezen is lehet segíteni.

A „művészet kedvelő Egyesület“ tagjai által havonként fizetendő — mondjunk 3 kor. — az egyesület pénz- tárból őriztetik, mely 12 hónap alatt egy tag után 36 koronát jelent. Ugyan- csak az egyesület pénztárból folynak be a lyceum esték jövedelmei — sze- mélyenként 40 fillér — mely estélyek jövedelme, négy hónapon át 400—500 kor. lehet ki. Már most a tagsági díjak s a lyceum-esték jövedelme oly szép összeg, hogy az egyéb kiadá- sokon kívül, a tagok részére, 50 sze- mélyre, 20 előadásra szóló bérletet lehetne hirdetni, mely már akkora biztosíték, hogy előkelőbb szintársu- lat is szívesen vállalkozik másfél hó-

Nagyatádi Hirlap tárcája.

Sose halunk meg.

Írta: Gécey István.

Szombat éjjel van... Természetes tehát, hogy a füstös, alacsony lebu- tömve van emberekkel. Kérges kezű munkások isszak el egy heji keresztmünyüket, hogy aztán a következő héten legyen okuk átközi a munkaadók kizsákmányolását. — Az egyik asztalnál, szemben az átjval különösen liangos a társaság... Az asztal tele van boros és pálinkás üvegekkel, olyik egészen üres — olyik pedig még meg sincs kezde- — Egy előző ember kidüllett szemekkel, borogósszájjal ordította magyarán a tár- sáinak. En mondom nektek, hogy legnagyobb ügy a nyakunkon az asszony, meg a sok gyerek, ha asszony nem volna, vígan elhet- nök a világunkat, az is huncut, aki az ass- zonyt kitanárlta. . . d

Mér vetél hát magad mellé asszonyt, ha ugy nem kívánod látni meg a fajtáját se? Kérdezi a mellette ülő, akinek a szem- méin még látszik, hogy némiképen ural az eszének. — Mér? Hát azért, hogy legyen valaki, a ki mossa az ingemet, ha piszkos lesz, megfőzze az ebédemet, ha megéhe- zek. — Igunk cimborák! — E percben ki- nyílt az utcaajtó és a küszöbön megjelent egy didergő, fázó asszony. A szobából ki- töltő meleg pára megfagyva, mint millió

gyémántesepp ropkódott a levegőben, glóri- át képezte az asszony feje fölött, aki min- thál szövegialhatott volna a szenvedő madóna szobrához. Lassu voutalott lépésekké, mint aki nehezen bírja cipelni az élet terhet, közeledt az asztalhoz. Fázós, félős hangon szól oda a lármas mulatóhoz, aki ép e pil- langban emelte magasra a teli boros üve- get: János, elmuult éjfel, gyere haza — várjuk a gyerekek, fáznak is, éheznek is — várják az apjukat.

Erigy haza, no János, kiált az egyik vad rohajjal. Érted jött az asszony, haza merszjé menni, — mert különben borsóra tudádpélsz.

Csak azért nem megyek, ordított János, nekem bizony nem parancsol egy asszony! — Nem akarok én neked parancsolni, vála- szolt szeliden az asszony. Csak épen kér- kek — igen szépen kérek — gyere velem haza — félnek a gyerekek, ha nincs otthol az apjuk.

Az már más — ha szépen kérek, velem lehet beszélni. Szerbusz asszony, azt a kutyafaját ennek a huncut világnak legyl no! — Hurr egy nagyot. — Ázzal már az asszony szájjához nyújtta a boros üveg száját.

Nem kell, nem lehetek, szabadott a szépen asszony. Iszol asszony, juszti is izsol, különben nem látsz hónap reggelig. — A szépen meggútrótt lelek, undorodva ívott az ural borából, jól ismerte, tudta, hogy két napig nem látja, ha ellenkezik vele, pedig hát odahaza két kis poronyt rít a ke-

nyér után. — Ezt már szeretem, rohógótt a részeg ember, úgy szép az asszony, ha engedelmes. Látjátok-e cimborák, így kell a fehércépet dresszírozni.

Nagy nehezen felállt az asztaltól és tántorgó lépétekkel követte az asszonyt, aki egy tekintetre sem méltavta az ural társait, kilépett az ajtón a fehér, hideg — havas éjszakába.

Azután kézen fogta és vezette haza, abba a nyomorúságos kis pincelakásba. De hát ez nem ment olyan könnyen, mint a szépen asszony gondolta. Az ural minden palinkamérés előtt nagy hajlandóságot mu- tatott a pihenésre, utóljára pedig a júda szelén nagy hálmazban ősszeakpart hótö- megbe feküdt bele, égre-fidre esküdözve, hogy ő most odahaza fekszik az ágyában, és szörnyet megharagudott az asszonyra, aki őt cbból a jó helyes ágyból kiráncsi- gatta. Vége lett ennek a kálvária járásnak is, nagy nehezen hazértek, ahol két éhes gyermek ősszebuja, dideregve várta az anyját.

János, szől könyörgő hangon az ass- zonyt, add ide a pénzédat, kenyeret kell venni a gyerekeknek, egy kis húst is akarok sütni.

Az ember bután bámult az asszonyra. Add ide no, ismétli az asszony, ha nálad marad, holnap estére egy krajcárunk se lesz. — Nem kell ahhoz a holnap este, mivel hogy már most sincs egy megveszeke- dett fütyütem sem, — azzal, mint aki egy jó viccet mondott, rohógótt. Teremtő iste-

napot városkánkban tölteni. Ez pedig elég.

A lycumi szereplőket illetőleg szintén nem kell busulni, hiszen anyagi orvos, ügyvéd, tanár s ügyes gazda van városkánkban, hogy egy télen alig esnek egy előadás egy-egy szereplőre. S miféle felszerelés kell ide? Semmi. Csak egy jó vetítőtég, melynek beszerzése nem nagy gondtal jár.

Ez ösmerem városunk publikumát. Tudom, hogy minden új eszmét mérésnek tart, de azért az új intézménynek, — ha már egyszer megvan, — örül, annak tökéletesítésében segédkezést is nyújt, kivéve egy néhány rosszakaratú kerékkötőt. Ha rosszakaratú nem találkoznánk Nagyatádon, csúdákkal határos dolgokat lehetne itt, ilyen publikummal keresztül vinni. De vigaszunkra szolgál, hogy a rossz akaratú társakat csak ideig örág talál. A rossz akaratú pedig — társak nélkül — meggyengülnek, a gáncsoskodók — hívők nélkül — elmúlnak s az önzetlen munkások akadálytalan uton haladhatnak a közérdek szolgálatára kijelölt uton.

Milyen ideális élet is — lesz az, mikor egyesek egészséges eszméjét ezren segítenek diadalra jutni: a jövő század-egénye-e ez, vagy hamar megtörténhet a valóság? Az tőlünk függ. Veltezzük le rossz tulajdonságainkat s közakarattal munkálkodjunk a közérdekért.

Mutassuk meg, hogy nem kell a jövő századig várni arra az ideális életre most, mikor a „Művészet Kedvelő Egyesület” megalakításáról van szó. Mutassuk meg azzal, hogy

nem, tört ki az asszonyból a kétségbeesés, hogy tetted ember, az egész helyi” bért. Elvitte a kártya, meg a bor, dadogta a részeg és tántorgó léptekkel ment az ügyhöz, ahol végignyulva, hortogó álomban esett.

Az asszony nem akart hinni a fülének. Odament az urához, kikutatta minden zsebet, csak amikor egy krajcárt sem talált benne, akkor lett előtte bizonyossá a holnap kétségbejött nyomorúsága.

Ránézett két árthatan gyermekére, akik nagy bámuló szemekből kicsorduló könnyűn néztek az anglikus, váruva a jó-puha kezéért, amivel elcsúgított lecsillapított és a meleg szobát, amely kicsiny Jესitűk demedségét felolvasztja. Az asszony pedig csak bámult maga elé szófalan, tanácsalattal, ügyében halványan kezdett derengeni egy minden szentévést megvaló gondolat. Egyszerre tetet őtött a gondolat és az örültek mosolyával látott a magához. Beugta a kálha csövet, — a jűt, anlak-hasadékok rongyokkal, és elövette azt a kevés szentet, amivel eszedéjét akarta megfőzni, egy pleh edényre tette s meggyújtotta a szoba közepén. A két kis gyermek boldogan guggolt a tűz körül. Kicsiny kezükkel fölfele tartották, s mosolyogva laptalnak, amint a hűdég lassankint elszállt a testükből, hogy helyet adjon a jőteknő melegnek. — A szoba lassan-lassan kezdett megvilágni folyót füsttel, az anya magához emelte két kicsiny magzatát, akik a jőteknő meleg hatása alatt ölebe hajtott fejfel mutaták és várta a megvaló halált. — Az ember pedig megfordult az ágyon, egy nagyot rugott a lábával, bizonyára azt álmódta, hogy ott iszik a lecbujban cimboráival, mert kurjantó hangon elkialtotta magát. Tju hajt! Sose halunk meg! Pedig akkor már a fel lábával a más világon volt.

a „Művészet Kedvelő Egyesület” mentől többen lépünk be.

Es ha ez meglesz, kis városunk nem csak külsőleg fejlődik s nemcsak külső képvél vonza az idegent is az „elköltözöttet vissza, hanem egészséges, szívet, lelket nemesisít, kellemesen szórakoztató intézményeivel is.

Ennek elérése közös érdekünk, kell, hogy a megvalósításán is közösen munkálkodjunk.

A ki a „Művészet Kedvelő Egyesület” megalakításának eszméjét helyesli, jelentkezi szíveskedjék akár személyesen, akár írásban a „Nagyatádi Hírlap” szerkesztőségénél lehetőleg a jövő hó közepéig.

A magyar kereskedelem.

Hazánk küzdelmes jelenéből a magyar kereskedelem fokozottan kiveszi a részét.

A tisztességtelen verseny dulja és aknázza alá belső életét, mely bajnak sikertelenül szegi ellen — azt a pár fogyatékos törvényes intézkedést, melyet az 1884. XVII. és 1900. XXV. tcz. s még néhány egyéb törvényben elvéve található szakasz biztosít.

A kereskedelmi kor szellemi színvonala emelésének kérdése is bizonyos képesítési törvény bizonytalan orvoszerének óhajtsáiban merül ki, míg a gyakorlatba jörést ma se meggy más kereskedőnek, mint az, aki egyéb pályán boldogulást nem talál. Kereskedelmi iskolánk szépen kiépült szervezetei pedig, mintha csak más céljuk nem lenne, tömegesen onyják — egyelőre legalább — a banktisztviselők ezreit. (Ezért van szükség a hét osztályu polgári iskolára. Szerk.)

Ez a két főbaj kereskedelmünknek belső szervi baja. Törvényhozási és társadalmi segédkezés mellett — az egészséges fejlődés által — indulna gyógyulásnak.

Sajnosan kell azonban tapasztalunk, hogy külső körülmények, kívülről jövő okok is súlyosbítólag hatnak a kereskedelemre s állam és társadalom nem nagyon sietnek az okok és hatások ellensúlyozására.

— Jelszavak után és alapján a fogyasztási szövetkezeteknek szinte erőltetése, államnak és társadalomnak hallgatóságos — olykor nyílt — felszólalás és pártfogásával találkozunk, dacára néhány súlyos kudarcnak, mellyel a tulságos lelkesedés és optimizmus már szörnyű boszűf állott hívőköt és hitelökön egyaránt.

Olyféle benyomást merítünk múlt társadalmunk gondolatvilágából, hogy az az előítélet, mely a kereskedő keresetét valami nem egészen delikát jövedelemnek véli, még ma sincs szűnőfélben. Pedig épen a kereskedői közvélemény sürgette már évek óta a tisztességtelen verseny szabályozását, melynek egyes ríkító, sőt gyakori eseteire vezéljük vissza a kereskedői jövedelemre általánosított kedvezőtlen-következtetéseket.

Már az adózás tekintetében is

súlyosabb elbirálás alá esik a kereskedő, ami abban fejeződik ki, hogy míg akármilyen kis szatóc három-osztályu kereseti adója könnyedén állapítottik meg száznál több; sőt több száz koronában, addig igen jövedelmező helyzetben levő honoráriórok harmadosztályu kereseti adója 30—80 korona közt variál.

E, részben tudatos, részben öntudatlan kereskedelemellenes irányzatok tetőpontjukat a fogasztási szövetkezetekben érik el. Jóhiszemű és lelkes, de hozzá nem értő emberek, pap, tanító, jegyző, hivatalos felsőbbbségi tekintéllyel ténnyedők, nemesebb ügyhöz méltóan buzogkodnak, hogy sokszor szövetségestül és taglétszámotul egy-egy kapzsi lélek önző törekvéseinek hálojába esvén, erkölcsi és anyagi bukást érvénnek, de a legjobb esetben se tudják a fogyasztó igényeit oly jól kiélegíteni, mint a hivatásos kereskedelem. Aruik rendszerint nem olcsóbbak, nem jobb mint a kereskedőé, s a sok kedvezmény, segély, szubvenció, hitel stb. dacára is egyetlen eredményök biztos csak: hogy a nagy adót viselő, kedvezményes és támogattás nélkül működő hivatásos kereskedőt tönkreteszik.

Es miáltal a fogyasztási szövetkezetekkel egy, a kereskedelemtől idegen, neki ellenséges réteget tolnak a hazai detail-kereskedelm fölé, azalatt előszeretettel állítjuk föl igénypontjainkat a kereskedővel szemben. A kereskedő kutassa ki — a magyar portékát, ne tartsa az idegent, mégha olcsóbb is, animalja rögtömi és jó fizetéssel a zsenje-magyar ipart. A kereskedő legyen érzékeny s akadályozza meg, hogy jőden gyártmány magyar kontyokban, magyar jellezzel belopózhassák a magyar piacra megtevésztvén a hazafias fogyasztót.

Ha azonban ezek a törekvések nem vezetnek nagyobb eredményekre, annak oka nem a kereskedőben, hanem másban, talán épen az imént elmondott körülményekben rejlik.

HIREK.

Neubauer Ferenc dr., ügyvéd Nagyatádon ügyvédi irodáját megnyitotta.

— Személyi hír. Wolf Sándor kir. pénzügyi titkár folyó hó 23. és 24-én városunkban időzött, mely alkalommal a nagyatádivideki jegyzőségek adójú-és pénzkezelését megvizsgálta s mindent a legnagyobb rendben talál.

— Herceg Vpilyanti Emanuel, Lovag Gálott Gyűgyög és lovag Grothe Prigges T. hó 20-án Simontagrá érkeztek, hol most folgnak a vadászatok.

— Eljegyzés. Brezovszki János elfegyezte Szöllősy Bólint kedves leányát: Mariszkát Kuntelepen.

— Járvány. Felsőegyeden a vörhgy járványszerien fellépett. Az iskolás gyermekek közül sokan fekszenek betegben, miért is kórosvos az iskola bezáratását kérte.

— Hymnusz az iskolában. A vallás-és közoktatásügyi miniszter elrendelte, hogy valamennyi iskolában a magyar Hymnusz kottával együtt két tablára legyen felvonva. A miniszterium ezen hazafias dall. könyvomat- és egyelőre az állami iskoláknak meg-

küldte. Jövrö a többi népiskola is megkapja a két táblát és ezeket az iskoláknak meg kell őrizniök.

Pól-Lövásár. A városi mikr. 10. honvéd huszár ezred parancsnoksága hirdetményt tesz közzé, mely szerint 1907. évi november hó 1-én Bodvicza községben a vendéglő előtt poltlövásárt fog tartani, mely alkalommal minden jól termetű, hibátlan, nemesebb és jobb véralakú, katonai hátaslonak alkalmas 14, 4 éves kortól 7 éves kor, 158 centiméter magasságtól 166 centiméter magasságig, előnyös árak mellett megvásárolhatik. Felkérteket a tenyésztők, hogy a katonai czelokra alkalmas és eladásra szánt lovakait a fent kitűzött hetgen és napon délután 9 órára előállítani sziveskedjenek.

Virillisták névjegyzéke. Nagyatád nagyközség legutolsó adót fizető képviselő testületi tagjainak 1908. évre kiigazított névjegyzéke folyó évi szeptember hó 27-étől kezdődőleg 5 napon át közzésméletre van kitéve; az eziránt érdeklődők az a hivatalos órák alatt a jegyzői irodában betekinthetik.

Zeneestély. Kertész Adolfg nagyedgős által f. hó 21-én tartott zeneestély alkalmával meggyőződésfelelünk arról, hogy Kolompár Károly zenekara lelkiismeretességgel készül az egyes hirdetett zeneestélyekre. Iggyekszik a legújabb darabokat is előállítani s főreszék azokat tökéletesen is leadni. Legjobban meglegte a hallgatóságot a szerezés, mely azonban még — sok kívánalmat, hogy maga után, de a haladás már is feltűnik. Ennek tökéletesítését várjuk a zenekarától. Károlytól pedig barátságosabban arczot kérünk.

Verekezés. F. hó 16-án a szabásbucsn alkalomával az ottani Weisz-féle korszabancs mulatott Szecsódi József belegi lakos béres, Gyarmati Vendel és még öt béléházi cseléd. Hazafelé menet Szecsódi József és Gyarmati Vendel összevették és Gyarmati zsebkésével összeszarkálták Szecsódit. A viartuskodás — úgy látszik — nem akar kihalni a somogyi legényekből.

Hítlén gondozó. Nagy János és Sámóczy József kutasai lakosok június 1-én és augusztus 20-án 2-2 drb. szertelt adtak át tartásra Beck István Cser-pusztai lakosnak. Beck a sertésekől egy darabot a pusztán, három pedig Kaposvártól értékesített a tulajdonosok fúda és belegegyezése nélkül s a pénzét állótalag elvesztette. A csendőrök vizsgálat alkalmával a sertések árából megkerült 128 kor. 28 fill. A többiről a titűtlen gondozó nem akar tudni.

Lötényesztési jutalomdíj kiosztás. A nagyközségi földmiveltésügyi biz. Min. ister ur által a folyó évre Somogyvármegye részére engedélyezett Lötényesztési jutalomdíj kiosztás 1907. évi október hó 9-én délelőtt 9 órakor Kaposvártól, a honvédtéri lóvásári istálló előtti udvarban fog megtartani. Ezen jutalomdíj kiosztásra a nagyközségi minister ur a folyó évben 700 koronát engedélyezett, mely összeget a vármegyei lötényeszté-bizomány által e czélra kiküldött bíráló-bizottság a 3, 2, és 1 éves kanczacsikók részére fogja kiosztani. A díjazásnál csak somogyiegyei volt urberes gazdák, vagy ezekhez hasonló viszonyok közt gazdálkodók tarthatnak csupán, — állami mentől származott vérbéli és nem hiedgyévi lovakkal legény díjra. Az egy éves csikóknál az, hogy a tulajdonosnál álltettek, a többieknél pedig, hogy legalább egy éves koruknál fogva a tulajdonos-birtokokban vannak, községi bizonyítvánnyal igazolandó; azonkívül a csikók származását igazoló okmányok (fedező jegyek) szintén elhozandók.

Amerikai levél.

Nagyatád község előjáróságához a következő amerikai levél érkezett, melyet az előjáróság szívessege foglalt át a községi bizottságnak egész terjedelmében közlünk.

New-York, 1907. szeptember 10.

Tehnetes Előjáróság!

Mellettekve küldöm egy itteni német újságból kivágott cikket, melyet az önk

községük lakója, Grözl Károly levél alakjában küldött be itteni újságnak, szeggyent hozva az itt élő magyarokra. Az az illeto, — amint az itteni újság cíkjéből olvasható — ha kutog akar lenni, vesszen meg otthon és ne itt Amerikában; hogy a mi arcunk hi ne piruljon ő miatta. Csak ezt akartam a Tekintetes Előjáróság tudomására hozni.

Hafiazi idővétellet: Beck József 723. F. nye. New-York City, U. S. A.

A levélhez a New-York-er Zeitung f. évi szeptember 10-én megjelent számából kivágott következő cikket tartalmazó papírszelvet volt mellékelve, melynek szövege magyar fordításban következőleg hangzik:

Kutya-barátokének.

Magyarországi Somogy megyében fekvő Nagyatád községből szerkesztésű német nyelvű újságunkhoz az itt élő magyarokhoz egy levél érkezett, melynek tartalmát olvasó közönségünknek nem akarjuk megfosztani. A nevezett idilliuk fészékben — mely a somogyosabb — barcsi melkóvonal mellett fekszik, s egy Kossuth szobornak, valamint egy mentelep osztályának örvend, — éldegél a kedélyes Grözl Károly, aki a chavuinista magyar tulkapasok datzára az emberiségre veletl bízodalmat még nem vesztette el. Ő neki a Szent István korona és paprika-országja már nem lészik s szívének vágya Amerikába vonza.

Miután az utazáshoz szükséges költségekkel nem rendelkezik, négy szükségben a New-York Staatzeitung-hoz fordult. Levele következőleg szól:

Meljen tisztelt szerkesztőség!

Bátor vagyok azon utazásos kerellemler terheln, hogy a mellettek cikket nagybcsű lapjában nyilvánosságra hozni kegyeskedjek.

Hirdetés.

Mely nemes hölgy, aki egyuttal kutya-barát is, — lenne hajlandó egy intelligens német férfiank, — ki teljesen vagyonatlan, egy csoda szép, fekete, jól megtermett, jól idomított, hű és tiszta kutyaért, segítségére lenni, hogy Amerikába jöhete?

Grözl Károly Nagyatád

Petőli-utca, 152. Somogy, Ungarn.

Mink Grözl Károly ur kerelmét örömmel teljesítettük. Remélhetleg találkozik már most egy olyan „nemes hölgy”, aki egy csoda, szép, fekete, jól megtermett, jól idomított hű és tiszta kutya után annyira áhítzik, hogy jelenlegi gazdájának annyi költséget küldjön, mint neki a csodás doogok Amerikába szállíthatja.

Eddig az amerikai újság czikke. Mi a magunk részéről csak annyit megjegyzünk meg, hogy amerikai hazánk fia levelet és a közöli cikket egybeutasoltva és mértelegve Beck József ur levelet, illetve felháborodást legalább is indokoltanak tartjuk.

Serítésvész. Gige községhez tartozó Nagypusztán Fekete Ernő béturudalmában, valamint Ötvös községhez tartozó Szarkas-tó pusztán, Szel Gyula börténen a serítésvész fellépett.

A Zsolnai-szobor leleplezése Pécsen. Pécs közönsége méltóképen röjja le háját Zsolnai Vilmossal, a világhírű pécsi maojlika-gyár alapítójával szemben. Szobrot, aillt emlékére. A szobor, amely közel 150000 koronába kerül, Horvay János szobrászművésze alkotása, ki a nagyatádi Kossuth szobrot is tervezte és a jövő hónap 13-án kerül leleplezésre. Az ünnepi beszédet Zaráy Károly dr. mint a pécsi kereskedelmi és ipar-kamara titkára fogja tartani. Szavay Gyula, a debreczeni kamara titkár költeményt írt erre az alkalomra, amelyét ő maga fog elszavalni.

CSARNOK.

Szerelmi reformáció.

Olvastam az újságokban, hogy török atyánkfiai reformálni akarják a hitvesi szerelmet. Azt tartják, hogy elég az asszonybul, nem: a feleségből egy is, azért szólnak erőszáka

többit. Allah növeszse hosszura a szakalukat, erre az igazságra ugyan már előbb is rájöhettek volna.

Olvasom, hogy valami Ferhad nevezeti pasa már meg is kezdte a reformot. Ugyan meg szólnak erőszáka a sok kicsi nő, hanem szákbávarratva a Bosporusba hányalta őket. Kivétel nélkül valamennyit; az egy hitvest nem közülök választotta. Bizonyosan frissen hozatta valamely embereséges emberkeskedővel Georgiából, vagy honnan. S az új hitves boldogan nézte a három rácos alakából, hogy milyen áldozatot hozott érte az ur.

Nem, nem! Mese lesz ez. Valamelyik elmés újságszínlő barátunk kifőlözta az Erdély aranykorából, vagy a Hollt Patrona regényből, vagy a néhai Décsy Sámuel százötvenzesztendő? Özononografijából, s azt akarja, hogy még egyszer állmélködjön a poéta fantáziáján, vagy a történetíró borzalmas tárgyilagosságán. Eh, kedves collegám, állítsd falhoz az öregapádat! S mások ne füllents illyen nagyokat, mert majd fülön fogja a Monkir és a Nakir arczkal, mikor az Alsirát hídja elé érkezel.

De nini nem tárca ez még se, hanem távirat. Ott áll előtte, hogy: a Haavas úgynökség jelenté. Ez pedig minden újságolvasó előtt hiteles firma keleti portékából.

Na, ugy is jól van. Elvégre minden reformáció tragédiával kezdődik. Huss János megötegették, Wicliffet lenyagkazzák, Lutherat kiátkozták, a kicsi török nőket belefolyják a Bosporusba, adván rájuk olyan ferdészét, a miből még a szemök se látszik ki.

Izrafil anygal fogja le lágyan, szalendul a legedzős szempillanatok s kámalozja őket a tufaba anyra alá. Most már őik is megpüzdölözhetnek, mert van nekik lelkük. Eddig nem volt. A Korán nem tudom hányadik szuraja szerint Allah nem adott lelket az asszonyi állatoknak. Azért bánhattak vele Mohamed fiaí ugy, mint a barommal. Mivel azonban ezután európai módon hitvesednek meg a török urak, bizonyosan a lelket sem sájnálják a nőtl. Legalább annyi kidukál nekik szegényeknek, civilizált fogalmak szerint — mert mit vegyünk el tőle, ha még lelek sincs neki?

Egy az Isten és Mohamed az ő profétája, a kinek tudvalevőleg egy és föld-között lebeg a koporsója minden physikai tantételek csúfjára. Hanem ha még lehet fordulni ebben a csudatlós koporsóban, a jó öreg Mohamed most bizonyosan bukfenet hány benne.

Hogy is ne, mikor ő ugy ismerte az emberi természetet és oly szépen gondoskodott az ő néperől. Nem hiába volt ő férje — ura a szeméres Kadidsának, a hű Aisának, a csillag-szemű Hászának, a szilaj Zajnabnak, a hajnalorjáju Szaffiának, az ábrándos Majmunának, az okos Habibának, a gyöngéd Fatiménck, s az bílsz tudja mind a tizennégynék a

névét! Nem hiába tett ő testamen-
tumot a teveször — pokrócon:

— Ezt cselekedjétek az én em-
lékezetemre.

S milyen példás családi élet
folyt eddig a háremfalak mögött!
Soha még Jókai sem mert olyant
írni, hogy egy-örök asszony meg-
csalta volna az urát, — pedig ő már
csak sok mindent kitalált. Arról meg
épen senki sem tudott, hogy valamely
örök ember megcsalta volna a
feleségeit. Hanemhija egyiket a má-
sikkal — mint a hogy kegyes mu-
zulmanhoz illik.

S imé a kedrs 1326-ik eszten-
dejében új törvényt csinálnak maguk-
nak a prófeta fia, cirógatnak meg
őket a Harut és Marut nevű sejtá-
nok. Nekik elég egy feleség — épen
akkor, mikor a többi Európában leg-
divatosabb a soknejűség. *Lupus.*

Társzerkesztő:
DR. NEUBAUER FERENC.

Gabona-piacz.

Rotter Bernát nagykereskedő jelentése.
Nagyatád, 1907. szeptember 26-én.*

Buza	K. 19 — 20.
Rozs	" 16 — 16.50
Árpa	" 12 — 14.
Zab	" 14 — 15.
Ó-Tengeri	" 17.50 18.

Nyiltér*)

Van szerencsém a t. közönség
szíves tudomására hozni hogy,
ügyvédi irodámat
megnyitottam.

Nagyatád, 1907. szept. 27-én.

Dr. NEUBAUER FERENC
ügyvéd.

*) E rovat alatt közlöttekért nem válat felelő-
séget a szerkesztőség.

821 sz. vhtó. 1907.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881.
évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel
közölni teszi, hogy a budapesti kir. kerék,
és váltó törvényszéknek 1907. évi 16611
számu végzése következtében Dr. Schwarz
Kálmán ügyvéd által képviselt Schwarz
József és Társa javára Gura János ellen
500 kor. s jár. erejéig foganatosított kielé-
gítési végrehajtás útján le- és felülfoglatl és
2202 kor.-ra becsült következő ingóságok,
u. m: 2 ló, 2 üsző, 1 tehén, 8 malacz, 2
kocsi, 1 cseplőgép, 1 szikvizgép, 50 drb.
épületfa, 120 mérő kukoricza, 1 varrópép,
butorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a nagyatádi kir. járás-
bíróság 1907. évi V. 20/9 számú végzése
fokután hátr. 75 kor. főkövetelés, és ed-
dig összesen 6 kor. 35 fillérben bíróság már
megállapított költségek erejéig Csokonyában
alperes lakásán leendő megtartására
1907. évi október hó 2-ik napjának
d. e. 9 órája

határidőül kihívtetik és ahhoz a venni szán-
deközők-ezeimel oly megjegyzéssel hívat-
nak meg, hogy az érintett ingóságok az
1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai ér-
telmében készpénzítés mellett, a legtöbbet
igérőnek, szükség esetén becsárón által is,
el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezőzd ingosá-
gokat mások is le- és felülfoglatlatták és
azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen
árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a ér-
telmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyatádon, 1907. évi szeptember
hó 18. napján.

SZABÓ JÓZSEF
kir. bír. végrehajtó.

Hausner Ignác - Nagyatád

URI ÉS NŐI CZIPÉSZ.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a
Széchenyi-téren eddig is jó hírnévnek örvendett

czipő és egyéb lábbeli kereskedésemet korunk
legjobb gyáraiból beszerzett árukkal kibővíttem,

nevezetesen

„KOBRAK“ czipőim, valódi sevrő és box, czugos, füzös
és gombos czipők nagy választékban, amerikai és vadász
czipők kizárólag nálam kaphatók.

Megrendelésre valódi orosz vízmentes bagaria czipők- és
csizmákat mérték után készítek.

Midőn a n. é. közönség becses pártfogását kérem, vagyok

Solid kiszolgálás.

Olcso árak.

kiváló tisztelettel

HAUSNER IGNÁCZ.

Új butor és koporsó raktár.

MEZEY GÉZA

NAGYATÁDON Petőfi-utca 152. szám.

Eddig is jó hírnévű épület és butor asztalos műhelyemet
tényegesen

butor és koporsó raktárral kiegészítettem.

Ezen cikkekben olyan készletem áll t. közönség rendel-
kezésére, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelhetek.

Gyermek- és nagykoporsók

mindenféle kivitelben úgy gyári, mint saját készítményem a
legolcsóbb árban kaphatók.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve, vagyok

tisztelettel

MEZEY GÉZA
asztalos-mester.

**Eladó Nagyatádon a malom utczában a gőzma-
lomtól kezdődőleg Taranyfelé 8 házhoz.**

Még pedig a legközelebb eső 200 □-ól 1000; az ez után következő
200 □-ól 900; 250 □-ól 800; 300 □-ól 700; 350 □-ól 600; 400
□-ól 500; 450 □-ól 400; 500 □-ól 400 koronáért. — E területek
egészséges helyen vannak miért is nagyon alkalmasak házhejyeknek.

Az eladás sürgős.

Bővebb felvilágosítással szolgál Hákli Mária Nagyatádon.

ifj. BERTA GÁBOR

SZIJGYÁRTÓ ÉS NYERGES
NAGYATÁDON.

Ajánlja saját készítményét, mindezen szakmához tartozandó cikkekben,
a lehető legjobb kiállításban, jutányos és pontos kiszolgálással.

PLASINKA GYULA

URI ÉS NŐI CZIPÉSZ
NAGYATÁD, (Széchenyi-tér.)

Ajánlja saját készítményű lábbeliit, a legújabb Angol
és Francia modell szerint.

Elvállalok mindennemű felsőrész készítést és tűzést úgy saját
anyagomból, valamint anélkül.

Raktáron tartok: mindentféle készárut u. m. férfi, női, különösen
pedig gyermek cipőt és csizmát; lábbizadás elleni part és
tyukszemirtőt, továbbá különféle krémeket, gummisarkot stb.

Javítások gyorsan és
pontosan eszközöl-
tetnek.

Jegyzői nyomtatványok nagyraiktára.

KÖNYVNYOMDA.
KÖNYVKÖTÉSZET.

BENYÁK JÁNOS
NAGYATÁD.

KÖNYV-, PAPIR-, IRO-
ÉS RAJZSZER-
KERESKEDEÉS.

RAKTÁRON TARTOK:

Imakönyveket egyszerű és finom
kivitelben. Üzleti, jegyzet és zsebköny-
veket. Író, fogalmi, itató és ívlevélpapirt.

Rajzpapirt és kartont egész ivekben
és felvágya.

Egyszerű és finom dobozlevélpapirt
fényképalbum emlékkönyv stb. nagy vá-
lasztékban, nemkülönbén mindennemű
írókészletek és rajzszereket.

ELVÁLLALOK:

Gazdasági, ügyvédi és pénzügyi
nyomtatványok, művek értesítők, gyász-
lapok, eljegyzési és esketési meghívók
a legizlésebb kivitelben.

Értesítések, körlevelek, levélpapírok,
a legdivatosabb báli meghívók, névjegyek
szóval mindennemű alakú és kivitelű
nyomtatványok pontos és izléses elké-
szítését jutányos árban.

Könyvkötészeti munkák kifogástalanul a legolcsóbb áron
készíttetnek.

Levélpapírok nagy választékban.

Alapítatott: 1854.

Alapítatott: 1854.

Rotter Bernát

NAGYATÁDON.

LAKATOS ÉS LEMEZÁRUGYÁR

(Fürdő utca.)

Magy. kir. dóhány nagyáruda.

Magy. kir. löpor

Magy. kir. marhasó

áruda.

nagyáruda.

Gazdasági és varrógépek gyári raktára.

Horgonyzott aczéltüskés kerítés sodrony, sodronyfonatok és sima huzalok, kerítések czélfára.

PERONOSPORA FECSKENDŐK.

Vermorel
rendszerű

„Cornelia” és „Sophiana”

fecskenők, valódi francia
szórával és csigatömlővel.

„Cornelia” kénporzógépek.

Rézgálicz. Kénpor. Raffiahács.

„Attila” szénkénegzógépek.

Elsőrendű ojtó gummiszalag.

Kézi kénporfúvók.

Kerti szerszámok.

Az építkezési idényre

ajánl complete kocsirakományokban, bármely vasutállomásra, vagy helybeli raktáráról:

I. rendű meszet (a „Dunántuli Egyesült Mészművek,” képviselőjében.)

Portland és románcementet,

hordókban és zsákokban (a „Beocsini Cementgyári Unió r. t.” képviselőjében.)

Valódi aszfalt fedlemezt, elszigetelőlemezt, kátrányt, carbolmentumot stb. (Biehn János-féle budapesti aszfalt- és kátránytermékek gyára képv.)

Épületfát és deszkát minden méretben (Stájerországi, karintiai és magyar (erdélyi) termékek) I. felsőmagyarországi faszindelyt.

Épületvasalásokat a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Gazdasági vetőmagvak (államilag ólomzárolva.)

Mauthner-féle konyhakertészeti és virágmagvak.

—X—X—X—

NAGYATÁDI HIRLAP.

NAGYATÁD ÉS VIDÉKÉNEK TÁRSADALMI, GAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

Előfizetési árak: évrés. évre 8 kor., félére 4 kor., egyévre 2 kor. egyes szám ára 30 fillér. Megjelenik minden esütőrtökön.	Felelős szerkesztő: SZMODICS SZILÁRD	Szerkesztőhely: Nagyatád, Kössuth-utca 37. szám. Kiadóhivatal: Nagyatád, Széchenyi-ter 23. szám. Ar. előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatalba küldendőek.
---	--	--

II. évfolyam.

1907. október hó 3.

40-ik szám.

szabad liceumok.

— *tyj.* A társadalom tudomány országos egyesülete legutóbbi engedélyt foglalkoztat a szabad tanítás eszméjével. Jancsó Benedek kiváló sociológusunk mélyrehatóan fejtegette ez eszme megvalósításának módjait. Egy egymással szervi kapcsolatban lévő hármas tagozatban véli-feltalálni ennek legegészségesebb megoldását.

— Értekezése egy rövidke szót a nemzet nagy paedagógusaihoz s minden intelligens s nemes intencióktól áthatott lelkiüftő honpolgárhoz. Szózatának az első s utolsó tagozattal foglalkozó része minket nem érint; országra szóló reformokat tárgyal ebben, melynek megtestesítése maradjon nagyjelű paedagógusaink dolga. De középső része szól nekünk — atádlaknak — is. S ez épen kapóra jön.

Most, midőn a hosszú unalmas téli esték már-már beköpögöttak hozzánk, a midőn nyakra-főre keressük a módozatokat, hogy megszokott, egyhangu életünket valami iton-módon nemesebbé, változatosabbá tegyünk: Jancsó kezünkbe adja a feyvert, mely jól használva hőhőria lesz az unalomnak. E feyver a szabad liceumok megalkotása.

Régi, sőt némely helyen talán már kopott — de jó jószág! Eredet Angolországban kell keresnünk. S ma már az összes nyugati kultúrállamokban virágorát éli. Hozzánk — régi szokás szerinti — jó későn jutott el s még ma is a kezdet nehezégével küzd. 1898-ban létesült az első ily fajta intézmény Budapesten: élér tudós profeszorok és más kapacitások állanak. Szakszerű előadásait, daczára azok rideg tudománys voltának, örömet hallgatja végig boldog — boldogtalan. Vidéki városainkban s falvainkban kedélyes estélyek keretében szolgálfák özüget. S igazán csodálat, hogy e téren Atádot, a hól oly sok intelligens s fűdómányos képzett úri ember van, ahol megvan az egyesületi élet iránt a jó érzék — mert hiszen látom, van már közös — komhjája, — diszes fürdője, könyvtár nélküli kszimója s lesz, ha Isten is akarja, rangos polg. iskolája, remek parkja — — — — —

Áldozunk mindennek, tegyünk valami csekélységet a tudományért is. Nincs ugyan módunkban a kérdés olyatánképen megoldanunk, mint

ahogyan Jancsó véli; de azt helym érdekvé téve — eltekintve saját önünk hasznától — hasznára leszünk kulturánknak s a társadalomnak; a mi elvégre erkölcsi kötelességünk.

Az embert hivatalos teendői teljesen lekötik. Hosszabb-rövidebb vakációt pihenésre szenteli. Egy kicsiny része előveszi fakultásába vágo tudományos könyveit s szaklapjait; gazdagítja szellemi tőkét — halad a közzé. De őzri az igy halomra gyűjtött ismereteket, mint szent titkot, mert félt. Másik része — sajnos a többség — nem érdeklődik még ez iránt sem; teljesen elszigetelt magát, irtózik az újabb problémák s a társadalmi életet mozgató ideák megismerésétől, retteg, ha félféllal újításról hall! Pedig ne feledjük Pithagórasz rég meghalt.

Törekedjünk megvédeni a jókat s meggyőzni a gonoszokat! Nyussnk tért a tudomány újabb vívmányainak minél szélesebb rétegben való népszerűsítésére; hallgassuk meg türelemmel s jóakarattalug a talán nem is szakmánk keretében tartozó tudományos ismertéseket s fejtegetéseket. Alakítsuk meg a szabad liceumot!

Egy kis jóakarát, valamí cseleknye kis-ambíció s — a mi fő —

Nagyatádi Hirlap tárcája.

A legszebb dal.

Egy vágy ébredt fel álmodó szívemben.
Éj-nap gyótor, unsozt-e vágy szüntelen:
Alkolni végre nemest, nagyot,
Mely mint az eszme, örökön ragyog
Alkolni egy dalt, irni őshidaltat
S belehelni, ami halhatatlan.

Egy dalt — egész vágyam csak ennyi —
Szívből fakadva énekelni,
Mely szállva fennem, fészta szárnyon,
Győzve időn, mint fény az árnyon.
Gyönyörrel ezer ajk rebegne
S nevem az égig fölmenél.

Egy dalt, borongó dalt, amelyben
Minden rokon szív rám ismerjen,
Ha nemskóra meghalok.
E dal tükrözze vissza lelkem
S övék legyen, kiket szerettem,
Kikben emlékem élőt fog.

Egy dalt, — de im sugármézőben
Szefid angyal suhan életem

ÉS szóf: »oh mért e főre állok, /
Miket halandó el nem ér?
A sors irigy, a föld még álnok,
Údvót nem ad a könnyekér.

Hadd el lehát sok fényes álmod,
E bíszke, balga vágyukat.
Fagyos göröngyre szórsz virágot,
Műhez csak quny, salak lapad.
Hádd el s kövess fel, fel az égből
Angáldhoz elvazelték én.
Ott fenn csillagtrónjához érve,
Ha intek, állj életem.
Ó rád mosolyg és forrón átölel,
S te — a legszebb dalt ekkor zengjed el —
Linder János.

A TEHETSÉG.

Ira: Zöldi Márton.

Morvai Pál szingárgató elégedetten
dörzsölte a kezét, mikor Földvárj fölött
Iránit hősönök szerződtette. Sietett is-
közöli örömet a rendezővel, az öreg Balgösz-
val.

— Látád, Móric? kérdezte.
— Láttam.
— Mit szólsz hozzá?

Az öreg rendező, valamikor híres bon-
vivánszínész, egykedvűen tekintett maga elé.

— Szép leány.

— Hódító szépség, deklamáta az igaz-
gató. Klasszikus szépség, Miccsoda szépmpár.
Vadakat lehet vele szelidíteni s zelleket
vadítani. És a területet Becsületemre Vé-
nuszit termel... színté hullamzik. Ha ez el-
jászta Stuart-Máriát.

— Hullafőzni fog, vette közbe fan-
nyar hangon a rendező, mert csupa dögöl.
Csak egy szerepben láttam, de a többiről
szivesen lemondok.

Az igazgató kellelenül felszkelődött a széken.

— Az más, mondotta, te művészi szempontból beszélés, de nekem az üzleti szempontot is tekintenem kell. Hiába a kö-zönség szereti a szép női arcokat, és a közönségtiek igazán van. A szép asszony pozitív esztétikai gyönyör. . . Hátha még izléssel álltozkodik. Ennek a leánynak pedig mesés toalettjei vannak. Párisban feltelphetne.

— Azt elhiszem, bőlfitt az öreg rendező, ott talán még nagyobb tálelt-sikere lenne.

Grimszt vágott s kissé idegesen foly-
tatta.

— Ha a hárem számára kellene hól-
gyeket szállítani, azt mondanám, pompás akvizíció, de ha arról van szó, hogy Stuart-Máriát jászta, akkor azt mondom, hogy a lefejezési jelenetet az első felvonásba kell

kevés pénz áldozat elegendő ahhoz, hogy szórakozhassunk s magunkat kiüveelhessük. Ez ut vezet Rómába — ezen haladva teszünk birtokosavá az annigra szomjazott általános műveltségnek s a praktikus élet köve-telte ismereteknek.

Hiszem, akadnak közöttünk ege- gen, kik a lehető legnagyobb kész- séggel ez így harcosai akarnak len- ni. S ezzel-módot adunk a nekve- ségnek, hogy a hetenként esetleg havonta tartandó estélyek program- jait olyképen állíthassák össze, hogy azok tudományos ridegségét kelle- messé tegyék egy-egy közbeiktottt szépirodalmi, ethnographiai avagy művészeti előadások. Az eszhez s szívhez illyetén szólás művészet ked- velőinkkel a Tudományt s tudósnak- kal a művészetet kedvelteti meg s felrizza a minden iránti közömbös lelküket megrögzött tepséd sablo- noságból. Így eredményel megle- hetünk elégedve — ennyi meg fel- tétlen meg lesz! Csak szilárd akarat. Amugy is alakuló félben van a mű- vészet kedvelő egyesület s annak programjába szépen beleilleszhető ez — sőt anyagilag amant még tá- mogathatja is. Az estélyeknek egy- egy személy 40—50 fillérvnyi belepő díja-csalothatja a művészet kedvelő egyesület tőkéjéhez.

A szabad liceum látóvögére töke nélkül is megél. Ez azonban nem azt jelenti, hogy egyáltalában nincs is szükség semmi pénzre. Mintenséire csak előnyére válnék, ha mindjárt kezdetén, holmi beruházkodásra fe- dezetünk volna. Ez azonban késheik. Legyen most első s legszentebb kö- teltségünk az egyesület megalakí- tása. S ha a rendes kerékvágásba kerülünk, megjó magától is annak kűlső, czifra kontosse.

Intelem a mezőgazdáknak.

A közel mult napokban Somogy- vármegye alispánjától a kivándorlás megakadályozása céljából következő miniszteri rendelet érkezett járásunk főszojabirói hi- valatalához: Az Északamerikai Egyesült álla- mok déli államai újában minden eszköz felhasználása mellett arra törekzenek, hogy minél több európai-kivándorlót bírjanak meg államukba való bevándorlásra, mely célból az Észak német „London” hajó-csapat megbizták, hogy Bremából a déli államok kikötőibe egyenes hajóáratokat rendeljen. A kivándorlók oda csábítása céljából pedig Európába ügynököket küldtek. Az ugy nevezett déli államok sorába tartozik Marj- land állam is, mely állam részéről Troppé F. August, az ottani bevándorlási hatóság titkára mezőgazdáknak, mezőgazdasági munkásoknak és családoknak kicsábítása céljából európai körútra indult. Nevezett titkár Marjland államba való kivándorlást előnyel- ről egyes városokban előadásokat kíván tartani s törekvése oda fog irányulni, hogy első sorban is a családokat bírja kivándor- lásra, kiknek az egyes mezőgazdaságok alkalmaszást és magas bért ígér. Marjland állam — a többi között — szintén elhagyott telepeit révén ösmertes az Egyesült álla- mokban s már husz év óta fáradozik azon, hogy elhagyott telepeit újabb odacsábít- andó telepnek eladhassa. Azon állam talaja általában igen jenne minőségű, mely a korábbi rabfogadalkodás következtében kimerült, termékelenné vált s már számos telepeit vengyellen az ottan vásárolt tele- pelt elharogni, mely a megélhetést nem biz- tosította. Epen ezért a földművelésügyi mi- niszter óva int az ország lakosságát s egy- szermind felhívja a földművelőségek révén a főszojabirákat, hogy lőlük telletelőg min- dent kövessenek el a kivándorlás megaka- dályozására s különösen világossítsák fel azokat, kik esetleg birtokvásárlás szándé- kaból lépének Amerika földrjére.

HÍREK.

— Kinevezés. Kapostjy Jenő Somogy- vármegye főispánja a kutasi állami any- könyvi kerületbe anakönyvvezető helyet- tessé Gulyás László segédjegyzőt nevezte ki.

— Személyi hír. Báthory Ferenc, m. kir. központi mértékhatóság-bizottság fel- ügyelője szept. 25-én közszégekben időzött az újonnan szervezett nagyatádi mértékható- sági hivatal megvizsgálása céljából. Min- den a legnagyobb rendben talált.

— Kondor József csurgói főgymnasium tanár hosszas működése után nyugalmba vonult.

— Eljegyzés. Alkowitz Nándor eljegyez- te Galitzstein József kedves leányát Róz- sáttal.

Elínt gyermek. Magyar István csó- konyi követségsternek 12 éves Rézsdó fia f. hó 24-én elveszett. A fiú néma és min- denkéhez vonzódik. Áltá lúna valamt az elínt fiúról, kerétek azt a gyermek szüleik- nek tudomására hozni.

— Társas könyvhák f. hó 1-én me- gkezdte működését. A könyha 45 adagra fűz. A heti éltap, melyet az áttábiakban köziklik, kielegítő. Ujabb belepések a hó elsején és 16-án történtek. A folyó heti éltap: Kedd: Ebéd: Marhahúsevés kokca- sósáttal. Leveshús burgonyakörtével és sókamaráttal. Sertésült párolt káposztá- val. Császarmarja. Vacsora: Serpenyű rost- leges. Túrós méz. Szerda: Ebéd: Áttört bablevés csipetkével. Paradicsomos bur- gonya főzékkel sertés ráttelt. Marhasült macaronival. Rizs felútt. Vacsora: Tulipánse- lert burgonyával és citrommal. Tótdós ga- luska. Csütörtök: Ebéd: Marhahúsevés finom teszta mettelék. Leveshús tarhonya közzel és paradicsom mártással. Borjuislt bur- gonyasáttal. Káposztás rétes. Vacsora: Szé- kelgulyás. Palacsinta üres és bara kékva- ral fűttve. Péntek: Ebéd: Burgonyaleves. Keltkaposzta főzékkel, benfött sertés- hússal. Vagdtal-anál rostlogés (beefs en) pap- rikasáttal. Piskóta tékeres borhábarscsal (sa- tuval) Vacsora: Tej-fűs csirkeparikkás ga- huskával. Túrós gombóc. Szombat: Ebéd: Marhahúsevés májgombóccal. Leveshús pá- roltr rizsközzel és vörshagyma-mártás- sal. Felszólet macaronival. Bajorfánk. Vacsora: Alföldi gulyásburgonyával és csip- ketkével. Falánkás rizs tejjel. Vasárnap: Ebéd: (Ragott) Vagdtal levestes. Savanyú káposzta főzékkel benfött sertéshússal. Szár- nyas pecsenye befött gümölcsökkel. Fehér lúzi szerda. Va-sora: Hidesgút. Lúzi szerda.

Hordóhiteltesítő hivatal Nagyatádon. Hunyadi-utca 2. sz. alatt felállított a Hivatal vezetésével Steiner Miksa vizsgál- tott hiteltesítő bizatot meg. Müködését már me- gkezdte. Ezen új hordóhiteltesítő kör kö- zösége: Alsósegéd, Belavár, Beleg, Besenyő, Bodvica, Bolhás, Csókóty, Felsősegéd, Gige, Görgeteg, Háromfa, Henész, Heresznye, Hosszafalu, Kisgabon, Kivádár, Kiskovácsi, Könyvi, Kutasi, Lábod, Mike, Nagykörparc, Nagyatád, Olivós, Ringaszentkirály, Szabás, Szóbb, Tarany, Újnép és Vízvár.

— Helyreigazítás. 5 héttel ez előtt me- gírjuk, hogy Tóth Gábor visontán-lakos bal

temi. . . Egyébként a te dolgod. Megyek a próbára.

Az igazgató nem tartóztatta. Egyedül marad, és ismét elégedetlen diányjogott maga elé:

— Az őregnek igazas és meg sincs igazas. A szőpnek sokat megbocsiatnak a szőpadon, a nem szépnék csak akkor, ha igaz művésznő. . . Itt van a Major Nelli, olyan művésznő, hogy engem is megírít a gúzi napokon is, mikor igazán közömbös vagyok minden iránt. És megis egyre azt hallom: „Milgen kár, hogy nem szépnő”.

Meg azon a héten fellépett Földviry Jolán, a híres szépség. Az igazgató, hogy a közönség figyelmét a szépségére terelje az „Erdő szépe” című darabban lépette fel. Rokonszenvesen fogadták. A fellépést kö- zelő napokon alig beszéltek egyeből, mint ennek a széke, fejedelemni alaku szépsé- zének igaz szépségéről.

— Ilyet meg nem láttunk. . . Ez felül- mul minden! — Ez volt a krillika.

Azok az urak, akiknek idejük és haj- landóságuk van a színésznőnek udvarolni, körhírajongták mindentajta szereltemel- tőssággal. A város előkelői titkon és nyilván- san versengyeztek a társaságáért. Naprosszát élvezhettek az ünnepeletes gyönyöröit.

Igen, egész nap, csak este, az előadá- sok kezdése idején tartott némi szőnetet az ünnepeletes. A szép leány már a első na-

pokban tapasztalta, hogy ilyenkor a figye- len mástele terelődik, egy vézna, közönsé- ges arcu leány felé, ki nappal mit sem tudt- olt, ki egy mérnyi inokot nem tudt volna meghódítani magának. . . Kiféltén volt mindenféle külső-előnynek.

— Ez a nem szép leány Major Nelli volt, a színészi keltekes leány, ki kissé tompa hangján csodás melegséggel tudta kifejezni a legmélyebb érzést, a legviharosabb szue- vedélt. Nyugodtan, biztosan uralkodott sze- repének minden apró részén. Akár halkán suttogva, akár érdes, kiabáló hangon beszél- t, közönség-vakon hitt szavának.

A szép Jolán láthatta minden este, hogy a közönsége meghatottsága miú őszinte ha Nelli játszik. Meg a taps dinamikai fo- korozása is más elemi erőt fejezett ki, mint mikor neki tapsoltak.

Onkénytelenül irigység lopódzott a lel- kébe. Ez az irigység nyugtalansággal, hűdálommal töltötte el. Az elkenyeztetett szépségű leány nem hitte volna, hogy vala- ha szőpad partneri emigire irigyeit fog.

Mikor egy darabban együtt léptek föl, egész nap rosszkedvi, bátorlalan volt. Meg- érezte, hogy az este bármit követ el, csak saftafás lesz.

A két színésznő együtt ötözöködött. Nelli közömbös arccal festette magát a tükör előtt. Mikor a ruháját összefűtették, könnyű sóhajjal-mondotta:

— Már a harmadik szerepet játszom ebben az alakított ruhában. Nem csodálám, ha megszólálnák érte.

— Jolán reznigántan jegyezte meg:

— On játszhatik akár milylen ruhában. . .

— Gondolja?

— Ugy van. Az ön győzelmé bizo- nyos.

— Ah, Nelli, ha én úgy tudnék játszani, ha én bíráim azokat az eszközöket. . .

— Es ha én olyan szép lennék, mint ön.

A szép leány elfintorította az arcát.

— Mi érek vele? Látni, nem taga- dom, én irigyeit ön. Vad, indulatos, kínzó irigység-lep meg, ha látom, hogy ön mint uralkodik az emberek nemesebb indulatán.

Nelli pajkosan vont vállát.

Az hiszi talán, hogy én nem irigye- lem ön. Ön, a ki mindenki földolatra kész- let föléletes szépségével. . .

Jolán eldobta a szemöldök feketitét.

— Esküszöm, hogy ezen nincs mit iri- gyehet.

Igen, köriltszongamak, keresik társasá- gonat diszkórén és tolnokában. . . Hallhat- kó annyi házságsgot, hogy mecsőmörök belé a lelkem.

Nekem nem is hazudnak, arra sem tartanak érdemesnek a férfiak, mondotta Nelli nem minden keserűség nélkül.

— De este kiáltott Jolán.

— Este? Hát igen. . . tapsolnak magán is azt hiszem, hogy értem ezt a

tisztviselő a bpesti fogyasztási adóhivatalnál; bírósági végrehajtó; kezelő tisztviselő pénzügyi szolgálatban, állami hiadk felügyelőségénél, jóságigazgatóságoknál, vasvárnál, pénzügyigazgatóságoknál, pénzügy és pénzevitellő hivataloknál; — továbbá díjnok, írások, irodatiszt, telekőmvezető. Ezekén felül metet különböző szakiskolákba. Bővebb felvilágosításért forduljon bármelyik polg. isk. igazgatójához.

Társzerkesztő:
DR. NEUBAUER FERENC.

Gabona-piacz.

Rotter Bernát nagykereskedő jelentése.

Nagyatád, 1907. október 3-án.	
Buzza	K. 19 — 20.
Rozs	„ 16. — 16.50
Árpa	„ 14. — 15. —
Zab	„ 14. — 15. —
Ó-Tengeri	„ 17.50 18. —

3193 sz. tkv. 1907.

Árverési hirdetmény kivonat.

A nagyatádi kir. járásbírószág mint telektönyvi hatóság közli, hogy a nagyatádi járási takarékpénztár r. t. végrehajlatának Migács Adám végrehajtást szenvedő elleni 34 kur. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajlati ügyében a Kaposvári kir. törvényszék (a nagyatádi kir. járásbírószág) területén levő Heresznye községben fekvő a heresznyei 28 szíjtkben A I alatt felvett 35. 37. hrsz. ingatlanra 490 koronában, a heresznyei 332 szíjtkben A 1 277 a hrsz. ingatlanra 179 koronában, a heresznyei 47 szíjtkben A I alatt felvett 1/4 telekből a Migács Adám illetőségére 427 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1907. évi december hó 28-ik napján d. e. 10 óraker.

Heresznye községében megartatandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladott fognak.

Árverezeni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 49 koronát, 17 kor. 90 fillért, 42 korona 70 fillért közpénzben vagy az 1881. évi LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadéképes értékpapirban a kiküldött közehez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagyatád, 1907. évi szeptember 16-án.
A kir. járásbírószág mint tkvi hatóság,
SZAKALL
kir. járásbíró.

MELLER SÁNDOR

fodrász
NAGYATÁDON.

Van szerencsém a n. é. högyvilág b. tudomására hozni, egy évig Berlinben szerzett szakismeretem azon szerencsés helyzetbe juttattak, hogy a hajmunka terén a legmesszebb menő kívánalmakat kielégíthetem.

Ugymint hajfonat, frizetta, einlag természetes hajból, férfi parókák, emlékek hajcsokor művészes kivitelben.

Kégyes pártfogásukat kérem

tisztelettel

MELLER SÁNDOR.

(Diszkrét kiszolgálás.)

Fényképész, Nagykanizsáról.

A nagyrabecsiült közönség szives tudomására adom, hogy meghívás folytán szombat és vasárnapra az idei utolsó fényképfőlvételek eszközlése végett

Nagyatádra érkezek

VÉRTES ANTAL fényképész.

(Fényképfőlvételek VÁGÓ ÖDÖN urnál.)

Minden verseny kizárva!

Hausner Ignác - Nagyatád

URI ÉS NŐI CZIPÉSZ.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Széchenyi-téren eddig is jó hírnévnek örvendett

czipő és egyéb lábbeli kereskedésemet korunk legjobb gyáraiból beszerzett rukkal kibővíttem,

nevezetesen „KOBRAK“ czipőim, valódi sevrő és box, czugos, fűzős és gombos czipők nagy választékban, amerikai és vadász czipők kizárólag nálam kaphatók.

Megrendelésre valódi orosz vízmentes bagaria-czipők- és cszímákat mérték után készítek.

Midőn a n. é. közönség becses pártfogását kérem, vagyok

Tessék egy próba rendeléssel megfizetni.

kiváló tisztelőjei

Hausner Ignác.

Minden verseny kizárva!

Uj butor és koporsó raktár.

Mezey Géza - Nagyatádon.

Petőfű-tetca 152. szám.

Eddig is jó hírnévű épület és butor asztalos műhelyemet lényegesen

butor és koporsó raktárral kiegészítettem.

Ezen czikkeben olyan készítem áll t. közönség rendelkezésére, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelhetek.

Gyermek- és nagykoporsók

mindenféle kivitelben úgy gyári, mint saját készítményem a legolcsóbb árban kaphatók.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok

tisztelettel
MEZEY GÉZA
asztalos-mester.

ifj. BERTA GÁBOR

SZIGYÁRTÓ ÉS NYERGES
NAGYATÁDON.

Ajánlja saját készítményét, mindezen szakmához tartozandó cikkekben,
a lehető legjobb kiállításban, jutányos és pontos kiszolgálással.

Saját készítményű felsőrészek bármily minőségben gyorsan és jutányosan készíttetnek.

PLASINKA GYULA

úri és női cipész és kész cipő raktár
NAGYATÁD, (Széchenyi-tér.) Saját ház.

Ajánlja saját készítményű lábbelit, a legujabb ANGOL és FRANCZIA modell szerint.

Mint hogy a nálam rendelt cipők szabását és összeállítását kizárólag magam végzem; magyabecsült vevőimnek, a cipők alakjára vonatkozó, mindenem kívánságának, valamint a legkényesebb igényekre is meglírok felelni.

Vatódi orosz vízmentes bagaria cipők és vadász csizmák, valamint lovagló csizmákat mérték után a legjobb kivitelben készítek.

Jávitások gyorsan és pontosan eszközöl-
fétnek.

Kívánatra háznál is megjelenek.

Jegyzői nyomtatványok nagyraiktára.

KÖNYVNYOMDA.
KÖNYVKÖTÉSZET.

BENYÁK JÁNOS

NAGYATÁD.

KÖNYV-, PAPIR-, IRO-
ES RAJZSZER
KERESKEDEÉS.

RAKTÁRON TARTOK:

Imakönyveket egyszerű és finom kivitelben. Uzleti, jegyzet és zsebkönyveket. Író, fogalmi, ítatós és ivélpapirt.

Rajzpapirt és kartont egész ivekben és felvágva.

Egyszerű és finom dobozlevélpapirt fényképalbum emlékkönyv stb. nagy választékban, nemkülönbén mindennemű írókészletek és rajzszereket.

ELVÁLLALOK:

Gazdasági, ügyvédi és pénzünetzi nyomtatványok, művek értesítők, gyászlapok, eljegyzési és esketési meghívók a legizésesebb kivitelben.

Értesítések, körlevelek, levélpapírok, a legdívatosabb bál meghívók, névjegyek szóval mindennemű alaku és kivitelű nyomtatványok pontos és izléses elkészítését jutányos árban.

Könyvkötészeti munkák kifogástalanul a legolcsóbb áron készíttetnek.

Levélpapírok nagy választékban.

Alapítatott: 1854.

Alapítatott: 1854.

Rotter Bernát

NAGYATÁDON.

LAKATOS ÉS LÉMEZÁRUGYÁR

(Füüdő utca.)

Magy. kir. dohány nagyáruda.

Magy. kir. löpor
áruda.Magy. kir. marhasó
nagyáruda.

Gazdasági és varrógépek gyári raktára.

Horgonyzott aczéltűskés kerítés sodrony, sodronyfonatok és sima huzalok, kerítések céljára.

PERONOSPORA FECSKENDŐK.

Vermorel
rendszerű

„Cornelia“ és „Sophiana“ fecskenők, valódi francia szőróval- és csigatömlővel.

„Cornelia“ kénporzógépek.

Rézgálicz. Kénpor. Raffiánács.

„Attila“ szénkénegzőgépek.

Elsőrendű ojtó gummiszalag.

Kézi kénporfúvók.

Kerti szerszámok.

Az építkezési idényre

ajánl complete kocsirakományokban, bármely vasutállomásra, vagy helybeli raktáráról:

I. rendü meszet (a „Dunántúli Egyesült Mészművek,“ képviselésében.)

Portland és románcementet,

hordókban és zsákokban (a „Beocsini Cementgyári Unió r. t.“ képviselésében.)

Valódi aszfalt fedlemezt, (elszigetelőlemezt, kátrányt, carbolineumot stb. (Biehn János-féle budapesti aszfalt- és kátránytermékek gyára képv.)

Épületfát és deszkát minden méretben (Stájerországi, karintiai és magyar (erdélyi) termékek) I^a felsőmagyarországi faszindelyt.

Épületvasalásokat a legegyszerűbbtől a legdíszesebb kivitelig.

Gazdasági vetőmagvak (államilag ólomzárva.)

Mauthner-féle konyhakertészeti és virágmagvak.

NAGYATÁDI HIRLAP.

NAGYATÁD ÉS VIDÉKÉNEK TÁRSADALMI, GAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

A *NAGYATÁD ÉS VIDÉKE GAZDÁKÖRÉNEK* HIVATALOS KOZLÓNYA.

Előfizetési árak: egész évre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor. egyes szám ára 20 fillér. Megjelenik minden csütörtökön.

SZERKESZTŐK
Dr. NEUBAUER FERENC,
SZMODICS SZILÁRD.

Szerkesztőség: Nagyatád, Kossuth-utca 37. szám.
Kiadóhivatal: Nagyatád, Széchenyi-ter 23. szám.
Az előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivataltól küldendők.

Vasuti csatlakozásunk.

Az első, a mi egy Nagyatádra igyekvőnek szemébe tűnik az a hosszas várakozás, melyre — bár mikor is érkezék Szobbra, kárhóztatva van, míg tovább haladhat városlakni felé.

Két vonat jön, két vonat megy naponta, a melyeket délekre (Fiume felé és felől) és éjszakra (Budapest felé és felől) lehetőleg ki kell használni s ezért várunk mi mindig oly sokat Szobbon.

De dacára a sok várakozásnak se képes ez a két ide-oda dögő vonat mindama vonatokhoz, vagy legalább azok jó részéhez csatlakozást létesíteni, melyek a Budapest Fiumei fővonalon közlekednek.

Naponta mennek utasok a d. e. fél 12 órakor Szobbon levő és Fiume felől Budapest felé haladó személyvonattal és érkeznek Budapest felől a gyorsral Szobbra déli 12 órakor, kik hozzánk igyekeznek.

Ma persze ezt a luxust csak II-od osztályú utasok engedhetik meg maguknak, kik az 1 kor. 60 fillért a kocsiportáért megfizetni képesek, de ki tudja hányan vannak, a kik e déli vonatra Szobbra érkező vonatokkal igyekeznek hozzánk, ha csatlakozásuk

lenne s a 30—20 fillér vasuti díjért juthatnának idáig.

Azon a szomorú tényen, hogy apáink konok fejfel elterelék tőlünk az idetervelt fővonalat, ugyan változtatunk (ha csak Lupus nem iesz) nem lehet, de épen ezért kell igyekeznünk mégis lehetőleg kikorrigálni azt, hogy 8 kilométert kell a származóvonalat haladni hozzánk.

Nem nagyobb, sőt kisebb és jóval kevésbé forgalmas vidéki központok, melyeket a sors a miénkhez hasonló szomorú vasuti fékvéshez juttatott, tudlak jobban segíteni magukon s szereleket maguknak jóval előnyösebb közlekedést, mint a miénk.

A balatoni fürdől kedvelő közönségünk bizonyára ismeri Keszthelyi apró vonatjait, melyek — eltekintve az Ukk-Balatonszentgyörgyi h. e. vasut rendez vonataitól — a déli vasut minden vonatjához külön csatlakozást nyújtanak a keszthelyieknek. Keszthelyiek a fővonalról 8 kilométernyire való fékvése evvel fényesen ki van korrigálva.

De — mondjuk — Keszthely kétszer akkora mint Atád; intelligenciája és forgalma is nagyobb s főleg van egy kiváló földesura; a ki saját kémgelme érdekében döntően latba vetette szavát.

Am ez mind nem ok, hogy lemondjunk.

Hiszen — visszatérve ismét Zala vármegyébe — Zalaszentgrótnál csak külömbek vagyunk s ez a kis hely Türtől, a vasuti beágazástól 10 kilométerre fekvé, szintén kivívta, hogy a zalavölgyi vasut két rendez vonattal kívül még kétszer kap csatlakozást a kisczell — csáktornyai vonal vonataihoz.

Már pedig a mi forgalmunkat össze se lehet hasonlítani Zalaszentgróthi forgalmával, mi sokkal több vagyunk!

Rajta tehát! Csak fel kell lépni, a némának senki se érti szavát. A legkevésbé, a mit kivívhatunk egy új csatlakozás a fél 12 órakor d. e. Szobbra érkező személy és a 12-órkező gyors vonatokhoz.

Hogy erre szükségünk van, senki se vonhatja kétségbe!

Kérjünk és kérjünk addig a vastuligazgatóságokról, hogy ezt a vonatot Nagyatád és Szob között közlekedve adják meg. Mindegy nekünk, hogy rendez vonat lesz-e, vagy csak motorvonat, a fő, hogy járjon. Ha más hasonlító helység kedvéért is kis vonatok járnak, járjanak itt is.

Es új vonatok költsége vajmi kevés a vasutakra nézve. A személy-

Nagyatádi Hirlap tárcája.

MICIKÉHEZ.

Ne légy hozzáám oly tügeen,
Jer közelebb, szép leány,
Angyalzsid szeméidből
Egy menyország néz reám.

Közeledben bus szivemenk
Árvaságát feledem.
S egy mosolod széppé teszi
Megráratolt életem.

Dij le mellém, szöke lányka!
Hallva édes szavadat,
Megnyílik az én lelken is,
Az a csiggedi, hallgatag.

Jer, ketteskén álmodozunk!
Álmodjunk a jelenet,
S szállva könnyű szellenszárnyon
A jövőt, a végeleten.

Főrepülünk messze-messze,
Ég és föld határin át;
Míg megjelünk egy csillagban
A szerelem szép honát.

Csilagkirály országában
Egy földmérék közepén,
Ott fogunk majd lakni együtt,
Szöke kis lány te, meg én.

Ott élünk majd szép hűségés
Szerelemben, édesem.

S nem zavaria boldogságunk
Sőtét bánat hire sem.

Csak azt sugd meg, hogy szeretsz-e?
Ha lelked hozzám való
Ugy, mi fant csak álom lenne,
Itt a földön iesz va'ó!

Linder Lajos.

VONATON.

Irtá: Horváth Rezső.

... Az expresszvonat belerohant a sűrű sötét éjszakába, s mint valami mesélő békán, vagy szörny, anélkül a csintalan gyermekeket szökták ijesztetni, szörta a szikrárt, amint a fűtő szította a gumorában lobogó hatalmas tüzet. A táj meglapogott szép volt. Hávazott; kóroskörül a mezők és hegyek-völgyek a frissen hullott hóval voltak borítva.

Ugy látszott, hogy a vonat egyikk kocsijának belsejében, egy elsőosztályú szakkaszba ülő két ember is e magasztos, és szűzies, frissen hullott havat szemlélte, míg gondolataik messze — messze elkalandoztak... Az egyik — a kocsi belsejében uralkodó barátságos melegség dacára — hatalmas bundába burkolózott férfi volt, a másik ellenben angyal arcú hölgy, meg oly fiatal és máris olyan dult vonásokkal, amelyekről lerit a kétségbeesés, meg az izgatottság. Amióta a vonat kifutott a hatalmas pályaházból, a két utas nem szölt egymáshoz. A nő egy ideig csendesen sírdogált,

de amikor látta, hogy uttársá nem vigasztalja, abbahagyta a sírást és merveit bántult ki a gyorsan tovatünő földéri tájra.

Kalapot letette; s most látni lehetett szabályos metszésű, hutározottan szép arcát. Dus szöke haja, amely naggyobbrészt ki volt bomolva, hullámosan omlott alá arcára és homlokára; szemei — a gyönyörű világoskék szemek — a sírástól már egészen vörösek valának.

Behúzódt a sarokba.

Most a férfi, aki eddig mozdulatlanul állt helyén, a nő mellett, s merveit bántult maga elé, megközelítve azt egy kérdést: — Mariska, édes Mariska: havá menjünk? — Talán Noderneubé? —

A nő kis gondolkodás után, mely alatt elmulasztva szemlélte a téli tájat, halkmótondát: — Még nem tudom. — Huzza le kérem a lámpa ernyőjét. — tette hozzá gyorsan, — aludni szeretnék!

A férfi szödelmül teljesítette a parancsol, mináltal a bántó világosság megszűnt, s csak a hó által okozott gyér fény világosította meg a kocsi belsejét. A szöke szépség egy felt, mintha aludnék; behúzódt egészen a sarokba; behuntya szemét és apró lábacskaát átmújította a szomszédos püestre. De gondolatai teljesen kintiek fejéből az álom.

Látta képelemben a kis leánykáját: a féleszedtös Alexandrárt, leomló aranyzóke túrteljeit, aminál a csöppnyi ártatlanság a bölcsőben nyugszik, s édesdeden pihleg. Látta a férjét, e bátor, akaraterős, de vele

forgalom igen nagy lenne és hozzá a posta is fizetné a vasutnak azt, amit ma a kocsiostára fizet. Ez utóbbi összeg bizonyára fedezi a szükségessé befektetés. — mozogony vagy motor s esetleg egy itt építendő kis fűtőház kamatait. De a fűtőházat, ha motoros lenne a forgalom és a motor Szobbról indulja mindég ki, el is lehetne kerülni.

Jövőre épül a dohány beváltó, melynek következtében városunk személyi és teherforgalma megkétszereződik. Egy ilyen nagy forgalomnak több utat kell nyitni, mint a mennyi most van. Erre is hivatkozva illetékes helyen, ha kérelmünket szóba hozzuk, lehetetlen, hogy elutasítsa legyen részünk.

De nem elég a pusztá írás. Legjobb lenne egy szerény kiáltás, melynek vezetésére akár képviselőnkben, akár vidékünk vezető férfiai közül bizonyára méltó egyént megnyerhetünk, mert hiszen ebből a — bárcsak Nagyatádig, érő kis vonatból előnye lenne a vidéknek is, hova ma Szobbról kell gyalog, vagy kocsin igyekeznie annak, a ki a forgalomra nézve oly előnyös déli vonatokat értekez.

Előszóval kifejtve érdekeinket s azon áldozat csekélységét, melyet kérünk, szemben a nagy előnyökkel, melyek ebből a vonatból származnának, komoly emberek oly méltánytalanok nem lehetnek, hogy kérelmünket elutasítsák.

Csak hozzá kell fogni serényen, a siker nem maradhat el.

— rf —

Vértanuk napja.

F. J.) Ha végtelen időnk is fog állani ezen a helyen a magyar birodalom, sohase muljék el esztendő, hogy a krónikás október hatodikán föl ne elevenítse azt, a maga borzalmosságában fenséges halál, amelyet

martinjaink tizenhárom szenvedtek az aradi sáncok alatt. Mert az időkerék hihetetlenül gyorsan forog. Az emberek a napi róbóton elfásulnak, a mindennapi kenyérért véres verejtéket izzadnak, lótnak — futnak napjosszat és gondolataik szétforgácsolódnak. Az emberek felejtnek. De a krónikás álljon mindig a helyén. És ne szorítkozzék csupán arra, hogy a tovaíró nap eseményeit tartja számon, hanem világítson be szöveteinekével a múltakba, idézze fel ennek a sokat hányatott nemzetnek minden dicsőségét, minden gyászát és rázza fel velük alétságukból az álétakat, közönyükből a közönyöseket, álmukból az alvókat. A rég letűnt dicsőségből fakasszon új lelkesedést, a gyászából pedig fácsarjon keserű könyveket, amelyek — míg végigörülnek az arcokon — tetre készítenek és nagy, merész elhatározásokat teremtenek.

Mert a gyász önmagában nem elég. A tettehetlen siránkozás csak az egyén privilegiuma. Egy nemzet másképpen gyászol. Fogadalmat, Megfogadja, hogy elhalt nagyjainak ideáljaihoz hű marad. Vagy ökölbe szorult kezéket. Ha a hatalom elrabolja tőle nagyjait. Az aradi tizenhárom bitórára vittek.

Azóla egy emberöltőnél is több múlt el. És sok minden megváltozott. Főképez az emberek. Manapság az a nézet uralkodik, hogy sokkal jobb megélni a hazafiaságból, mint meghalni a hazáért. Vagy képmesésség elhagyni a hazát, mint nyomorogni a hazában. Szomorú, de így van.

És ez az oka, hogy az aradi mártírok emléke kettős sullyal nehezedik a lelkiinkre. Hiszen ők azzal a szent meggyőződéssel tették oda nyakukat a hóhér hurokjába, hogy győrelmes kimúlásuk a mi újjászületésünk lesz. Hogy az ideál, amelyért meghaltak, kikéi a sirjúkban és mint a szelvényhában terjedő

tűz, eget és földet betölt. Azt hitték, hogy az ő martíromságuk megváltja ezt az országot és hogy az ő haláluk lesz az engesztelő áldozat, amely minden bántatnak, minden szenvedésnek elejét veszi. Ebben a fölemelő tudatban mentek a halálba.

Meghaltak. És a szenvedéseink sem múltak el. Voltak napok, amikor egy-két biztató felnyugás mosolygott reánk. De aztán újra csak beborult fölöttünk a menyboltozat. Sívár, egyhangú szürkeség lett úrrá, nehéz, fojtó köd, amelyben botorkálva járunk, keresve az ösvényt és meg nem találva. Az éles rögök megverzik a lábainkat, s hulló vértünk nyomai jelzik az utatlan utakat, a merre boldogunk. Nincsen közöttünk egy sem, a kinek szavára a szürke párázat széjjel szakadozzenek. Pedig hogy követünk az — azt egyet! Örömsikoltással, lelkiink oadadó hűségével, mámorítasan, szilaj kedvvel, vakon, a merre utunkat jelezni.

De addig is, a míg előjön a mi Messiasunk — mert el kell jönnie! — forduljunk igaz kegyelettel! ama hősök sirja felé, a kik a hazaszeretet legszebb példáját szolgáltatták. Az ő hantjaikon állva, ájtatosabb lesz az imádság, amelyet ajkaink rebegnek. Nincsen templom, a mely lelkünk közelébb hozná az Istenhez, mint az ő siralmuk. Ez a siromb megseztelt hely, a hazaszeretet oltára. Vegyük le kalapunkat, görnyedjünk meg és imádkozunk.

HIREK.

Bacsuzó. F. 5-én bacsuzott Nagyatád nagyközség, és a nagyatádi járás közönsége Dr. Noszpoly Gáspárról, perliki közgyűzőtől, ki 24 éven át volt városunk közsézetében s közszeretében álló, a közügyekért mindig lelkesülni-fűdó, kitartó munkás lakosa. Szépén, lélekemelően nyilatkozott meg a szeretet és tisztetelt azon bacsulakomán, melyet tisztelői a fázóztó tisztelő rendeztek f. hó 5-én este. Községünk

szemben szelid és engedelmis férfit, akit ő gyermekkorá óta hűvel, igazi ragaszkodással szeretett... Szerette mint kis leány, szerette mint menyasszonyt és szerette mint feleség... S ekkor végigékkázott elméjében az a gondolat, hogy ő ezt az embert csalta meg, ezt, aki meg a labá nyomait is csókjalva illette, s lecsúfolag hatott reá az a tudat, hogy ő bűnös és pedig a legcsúnyább bűnt követte el, amit ember ember ellen elkövethet: otthagya az föld!

Olyan álomszerűen hangzott lelkeben ez a szó: otthagytam az iramat!... Azt az embert akiért meg tegnap képes lét volna száznak is megfagadni?...

Még gondolataink is borzasztóan tűnt fel előtte az, ami rideg, kézzelfogható, megértetlen valóság volt!... Aztán eszébe jutott az is, hogy az ura kesőn jött haza délben az ebédhez, mire ő összeveszett vele, s délután elment a „Felcité”-kivárázba, ahol szokása szerint a férjével „vasárnapi lapokat szokta volt olvasni. Később megjelent Schröder, a daszapadna kráinai nemes, az ő leánykori udvarlója, később kiköszarozott kérője, akivel — maga sem tudta megmondani: miért — feuntartotta az ismeretséget. S ez a Schröder őt pezsgővel kínálta meg. A ritkán élvézett, finom itallal egynéhány perc alatt elkábult, a ravasz Schröder kocsikázi vilte. Többre már nem emlékezett, mert elnyomta az álom. Csak jóval a vonat elindulása után ébredt fel,

amikor már meghánia föttől, de ez az őszünje meghánás már késő volt!

Önkéntlenül sirva fakadt, s ísmét eszébe jutott férje, kicsi gyermeke, kedves otthona.

Csendes sírdogálásából a váltók kiméletlen, erős zakatolása verte föl és a pályalámpák sárga, zöld és piros világa csillant el az ablak előtt, egy pillanatra bevilágítván a kocsiszakas belsejét. Aztán hirtelen, de minden rángás nélkül megállott a vonat. Nyomasztó csendesség uralkodott kőrökörül. Kitékintett, de a halvány szürkeségéből nem láthatott egyebet, mint az allomási épületet, amely sötétlen meredt bele az éjszakába. Közben megszólalt a harangjelzők és villamos csengők. Halkan megkérte Schrödert:

— Mitigen állomás ez?

— Párkány-Nána, két percel... — halszótlan be válaszképen a kocsiba és azután hallani lehetett a kocsit előtt elépdelő kauluz lépteit.

— Párkány-Nána, — mondta utána Schröder gépiesen... Aztán belebajít hatalmas bundájába, hogy csak a cilindereinek teteje látszott ki s elaladt.

A fiatal asszony gyűlöletteljes pillantással nézett végig a csabított, s kicsiny fejében lassanként a boszu gondolata érelődött meg. Elgondolta, hogy ő most jóformán teljesen egyedül van ébren e nagy, hosszú, szágúdo kocsiban és ha keresztüldőné a csabító szívét, ki tudná azt meg?

... De erről a szándékáról csakhamar lemondott, mert — bár Schröder mélyen aludt — a bunda vastagságán picinyke zsebke, át nem lohalhatott volna... Talán a kalapja, — gondolta magában, — s kizuhna kalapjából. Nem! Egy hirteleni gondolatlan önkéntlenül kéztáskája után kapott, amely ott-feküdt mellette az ülésen. Örömeiben majdnem felsikoltott, mikor a keresztet tárgyig benne lelte: egy picinyke, gyöngyházzal kirakott fogantujji revolver! Ha golyó volt bent... Csak egyetlenegy nyomás, egy gyenge nyomás elegendő lenne, s a nyomorult csabító nem élne többé.

Tekintete hirtelen kitévedt az ablakon, s a zajó Nyitrát látta a közelben, amelynek pillanatról pillanatra közelebb röpítette az örülten szágúdo vonat... Hirtelen Schröder homlokának szegezte a parámji jöszögöt, s a karkast háromszor egymásután megfuzta... Aztán, a dördülések zajától megszusztva — mint az időzött özike az erdő mélyén — rohanat végig a kocsit hosszú folyosóján az ajtóig.

Ahban a pillanatban ért a vonat hidra. Ami aztán történt, az rövid néhány szempillantás alatt történt. Kizugrott a kocsiból, azzal a szándékkal, hogy a megadandó hídig Nyitrában lelje halálát, de a híd korlátján feje pillanat alatt szétroncsolódott, s a hurova előbb kivánczozott, oda csak a lecsúszó piros vért juthatott el: a Nyitrafolyó vadul kömpölgő, jégtáblákkal megterhelte hullámaiba.

minden rétege képviselve volt, ezen bucsulakomán jelölt az széleskörű, sok oldalú és sikeres munkásságát, melyet 6 24 éves út léte alatt kifejtett. A nagyatádi ügyvédi kar részéről Barankóczy Károly ügyvéd, buszuztatja el, szép szavakkal emlékezően meg a távozó kártársi szereléről. Tallán Andor, főszolgabíró Nagyatád nagyközönségét szívesh szóló bucsúszó, megemlékezésben az szereléről, mely közönségünknek a távozóhoz fűzi s azon okokról, melyek a szerelét viszonzásáért a távozó részről felteltelezik. Dr. Kiszeley Eászló, kir. járásbíró a nagyatádi függetlenségét és 48-as párt részéről szólott. Hatásos beszédében megemlékezett Dr. Noszlopy Gáspárnak, mint a párt élökének azon kitáró s ügybuzgó munkásságáról, melyet a párt érdekében hosszú időközön keresztül kifejtett. Majd Dr. Noszlopy Gáspár mondott háttas köszönetet Nagyatád s a járás közönségének azon szereléről, melyet az szó szánim megjelenésükkel csért, mellyel az szó szánim megjelenésükkel az kiáltották. Majd külön-külön vált bucsút az egyes tisztelendő karoktól s mondott nekik szívből fakadó köszönetet 24 éven keresztül tapasztalt szívben támogatásukért. Hangzott még el több szónoklat, melynek mindenike a távozó iránt való ragaszkodó szereléről tanusodott. Mi a magunk részéről ez uton kívánunk távozó honfitársainknak sok szerencsét. Munkásságát, melytől városunk — távozásával — megfosztottak, — hátszáljái új lakóhelyén szereltek hazánk javára azzal, — hogy Muraköz lakossága hová szívének magyarrá tévelen fátádozék armit, mint a menjűt nálunk a közügyekért tett. — Az isten vezérle! —

— **Október hatodik** az aradi vértanúk emlékére a nagyatádi polgári olvasókör f. hó 7-én a helybeli kör. káth. templomban gyűjteményt mondottat, melyen részt vettek a kör tagjai, továbbá a polgári fia, a polgári leány s az elemi iskola növendékeit továbbá a község számos lakója. István tisztelek utáni a polgári iskolák ifjúsága a polgári fiatalok helyiségében gyűjteményt tartott, melyen Katona Géza tanár tartalmas felolvasásban ismertette a nap jelenlőségét.

— **A polgári iskola felépítése.** Nagyatád nagyközönség képviselő testülete folyó évi október hó 4-én tartott közgyűlésében a Nagyatádon felépítendő polgári iskola tervét és költségvetését elfogadta és jóváhagyta.

— **A dohánybevétele.** Kovács Gyula nagyatádi községi jegyző Budapestre utazott, hogy a dohánybevétele hivatal részére átengedendő telek vételére vonatkozó szerződést a dohánybevétele igazgatóságával végleg megkösse.

— **Társas könyhánk választmányja.** f. hó 7-én ülést tartott. Tárjuttatja a panaszokat, melyek mind kisebb, orvosoltató panaszok voltak. A panaszoktól azonban panaszok kapcsolatban általában megelégedésüknek adtak kifejezést. De elvégre is a kezdet kezdetén vagunk még, panaszra számításunk kellett, hogy a bajok győghatóság legyenek. Sokkal nagyobb baj, hogy ide is befésztele magát a rossz alkarat. Csuiddaloz módon s minden elképzelhető eszközzel igyekszik nemelkedni elirasztani, illetéleg kicsalni egyeseket a társasoknyháiból. Pedig pedig azok az illetők maguknak ártnak lenniökben. Reméljük azonban, hogy a felmerült bajok orvoslása után, a panaszok száma heíról hétre apad s mikor komolytán egy hónapos leendő, panaszszal nem, csak dicsérettel emleghetők.

— **Wollák Soma alapítvány.** Wollák Soma atlá, a nagyatádi gombkötő és zsinorgár fenntartásának 25 éves jubileuma alkalomával felt. alapítványára vonatkozó alapító oklevelét Somogy vármegye alispánja potlára vissza adta, melynek keresztül vtele után az alapító oklevelét újból jóváhagyás czéljából fel terjesztetik.

— **A nagyatádi teleknyv.** Nagyatád nagyközönség közönségének ama keremélt, hogy a község részéről a teleknyv czéljára díjtalanul örök időkre bizosított lakás kizszoigatása — mint terhes közeleztet-

ség alul felmentessék az igazságügyi kormány elutasította, s erről a községet a törvényes élököség úján lejtáiban értesítette.

— **Nagyatádi iparos ifjúság önképző köre** folyó évi október hó 13-ától október hó 21-éig minden este 8 órakor saját köri helyiségében „Mátyás Királynak” a budapesti uránia Magyar Tudományos egyesülettel kölcsön kért vetőköszülékekkel történelmi, földrajzi, művelődéstörténelmi és természet-tudományi felolvasásokat tart. E tudományi felolvasásokra Nagyatád község lakosságát, valamint az összes iskolák igazgatóságának figyelmét fölívitták. A képsorozat sorrendje: I. A Magyar Nemzet történetéből: 1. A tádr járás és az Árpádház vége 62 képpel. 2. A kiruczköz 104 képpel, 3. Szabadságharcunk 1848-49-ben 59 képpel. II. Magyarország földrajzából: 1. Vág völgye 60 képpel. 2. Fimne 66 képpel. III. Magyar Művelődéstörténetből: 1. Az ősszember óta 46 képpel. IV. Magyarország földrajzából: 1. Magas Tatra és környéke 54 képpel. 2. A Balaton 66 képpel. V. Földfeledezés és utazások: 1. A kelet, ázsiai világforgalom utonalán 48 képpel. 2. Az Alpeisekben és Rajna völgyén 70 képpel.

— **Részvény jegyzés.** Városunk képviselő testülete elhatározta, hogy a nagyatádi ártezi fürdő részvénytársaság által újonnan kibocsátott részvényekből, a foggyászi adó alap terhére 14 darab új részvényt jegyez, s a jegyzéssel a körégi elöljáróságok bizta meg. Ezzel a város bír okéban levő részvények száma 28-ra szaporodott.

— **Tíz. F.** hó 3-án d. u. 5 órakor Gígén tűz volt. Legett Dezso János, Varga János és neje kárára egy szalmával fedett lakóháza. A kár 186 kor. A kitalgatóit tanuk vádmossa szerel a tűzet Dezso János a káros feleségét idéte elő.

— **Halálozás.** A barcsi kerületközpontilag egyik legtehetősebb tagja, Dörner Samu nagykereskedő életének 71. évében meghalt Barscon.

— **Sok a szerencsétlenség.** F. hó 8-án d. u. 4 órakor Pál Imre cserpes-tanoncz az ált. elemi iskola épületének tetőzetén dolgozott. Mikor egy csomó zsiadéggal igyekszett a tetőzet gerincére, laba megcsuszott s a tető nyílásán át a padlásra zuhant. Egység lába előről s belső végzést szenvedett. Elétehez kevés a remény.

— **Hirtelen halál.** Brász József nagyatádi lakos f. hó 7-én reggel Taranynban az uradalom területén levő szénás felszékben halála taglalk. A szerencsétlen ember két az uradalomban dolgozott f. hó 6-án este be pálinkázott. — alvás czéljából valos minleg a szénánál s helyszél szén-rakás telejére ment, honnét leestén. — fejét a szénarakás mellett levő kocsyba összezúzta és szörnyet halt. Ime az alkohol szörnyű következménye.

— **Baleset.** Oszternauer János, nagyatádi lakos kis leánya folyó hó 6-án az ártezi kutort vizet akart vinni s vigyázatlansága folytán a magával hozott üveg kezében oly szerencsétlenül tört össze, hogy jobb kezén súlyos sérülést szenvedett s csak a gyors orvosi segítségnek köszönhető, hogy a kis leány el nem vérzett.

— **A pálinka.** Zaklajda István és neje, nagyatádi lakosok folyó hó 6-án a delütnai arányban jób-pálinkázva egy egyfogatú kocsi-ortól vágatásban száguldoztak végig városunk utcáin. A meggondolatlan tettel nyomban követte is a büntetés. Amint ugyanis a Korona szálloda előtti fordulónál bejártak, a teljesen ittas férfi vigyázatlansága folytán kocsiját felborult ügy, hogy az ábrán állék a köves útra zuhantak. Zaklajdának is esés következtében komolytán sürgősen megsejtelt ügy, hogy a közeben lakó Dr. Schwarcz Mihály járás orvos lakására kellett vinni, ki az asszonyt homokot fátónny elment bevárta. Az épen arra haladó csendőrzár az ittas házaspár ellen a feljelentést megteette.

— **Másodvirágzás.** Az idei forto nyár és rendkívül enyhe ősz valóságos természeti csodát művelt. Ugyanis Dombi György nagyatádi községi közgyám udvarán levő javaszi kertjéjára, miután első termését meghozta, ez év július hónapja újra virágzásnak indult s

most október hó közepén meghozta ezidél második gyümölcsét két teljesen kifejlett és mézőken megérett körte alakjában. Érdeklődők a helyszínre mehetnek.

— **A Csokonya** községben felláított, s Hájval József elől, gubnyaszeres tulajdonos képező gyűjteményét felváltásáért, a közforgalomnak való átadásá f. hó 12-én megtejtett Plachner Sándor vármegyei főjegyző élökéte alatt.

— **A Dráva szabályozása** komolyan kezdetét vette. Arról van utjús szó, hogy a Drávát Barcsot folytatolag Gyékényesi hajohtatóvá teszik.

— **Ujjabb dicsérettel** kell megemlékeznünk Károlyról, a kármesteréről és zenekárról. Kétszer halottak az elmúlt héten s mind a kétszer közönséges elismerésével talákközött. Tovább csak Károly ezen az uton kitárással s akkor megérthetjük még, hogy egyik emlegetik Kóczéval, Rácz Lacival, Bandit Marival s b.

— **Az elmúlt neyvedben a nagyatádi járás területén 27 tűzeset történt.** Az összes kár 28556 korona 80 fillér, ebből megterítelt illavbe biztosság volt 13616 korona. A tűz esetek részben gyújtogatásból, gondatlanságból és elemi csapásból, eredtek. A gyújtogatás haszon leselőbb eredt, a melynek feltételei kinomozni mindezeideig nem lehetett. A tűz részben lakó házakat, részben gazdasági épületeket, gazdasági gépeket, kőhamut, s cseméletvel beültett erdőket hamvasztott el. A járás területén a következő községekben voltak a fent említett tűzesetek. Gige községben 2 tűz eset volt, a kár 1355 koron. Biztosítva volt 2280 koronára. Rimacszentkirályi községben 2 tűz eset volt. A kár 670 korona. Biztosítva volt 1220 koronára. Labód községben 2 tűz eset volt. A kár—1640 korona. Biztosítva volt 800 koronára. Kutas községben 2 tűz eset volt. A kár 5303 koron. 80 fillér. Biztosítva volt 3000 koronára. Görgeteg községben 2 tűz eset volt. A kár 376 korona. Biztosítva volt 200 koronára. Nagyatád községben 1 tűz eset volt. A kár 189 korona. Biztosítva volt 100 koronára. Kútleper községben 3 tűz eset volt. A kár 1350 korona. Biztosítva volt 2890 koronára. Konyi községben 1 tűz eset volt. A kár 70 korona. Biztosítva volt 40 koronára. Heresznye községben 1 tűz eset volt. A kár 480 korona. Biztosítva volt 450 koronára. Kivadar községben 1 tűz eset volt. A kár 3000 korona. Biztosítva nem volt. Szob községben 1 tűz eset. A kár 80 korona. Biztosítva nem volt. Tarany községben 1 tűz eset volt. A kár 1238 korona. Biztosítva nem volt. Alsócsanak községben 1 tűz eset volt. A kár 20 korona. Biztosítva volt 30 koronára. Nagykőrös községben 2 tűz eset volt. A kár 7985 korona. Biztosítva volt 3000 koronára. Felsőcsanak községben 3 tűz eset volt. A kár 1500 korona. Biztosítva volt 600 koronára. Kisbajom községben 1 tűz eset volt. A kár 84 korona. Biztosítva nem volt. Besenyő községben 2 tűz eset volt. A kár 450 korona. Biztosítva nem volt.

— **Magyar lányok** (szerk. Táboriné Tótsék Anna) és **Az En Ujságom** (szerk. Dusa Lajos) — a nagy szűnido után nemcsak az iskolakönyvek lesznek ismét aktuálisokká, hanem azok az olvasmányok is, amelyeket a fiatalag s szorakozás örömeivel forgat. Szabad delütnai órákban a legnemesebb időöltést nyújtják, s ép ezért, mivelhogy fiúk és lányok minden iránt ógekönyv, fiatal lelkülettől van szó: jól kell megválogatni. A „Magyar Lányok” és „Az En Ujságom” két ill. kipróbált, képes újság: évek óta csupa olvasnihoz, mint gondosan válogatott olvasmány. Teljesen a közönségi gondolkodásmedőjéhez vannak szabva, azt tartják szem előtt, amit olvasóink szeretnek, amint emulnak, de egyezsemind ismeretekben gazdagodnak is. Szűlők voltaképp olvasási időszakának kérdését oldják meg, ha előfizetnek e két lapra, amelyeket Singer és Wolfner ad ki [VI. Andrássy ut 10]. A Magyar Lányok előfizetési ára negyvedenként 3 kor. „Az En Ujságom” és negyvedenként 2 kor. Előfizetni lehet közvetlenül Singer és Wolfner kiadóhivatalában, vagy bármely könyvkereskedés útján.

CSARNOK.

A pásztorfiu.

Míg a juhok бүken legezészek,
 Ó azalatt furulugozt;
 Egy dombon áll ... talán arról tépte
 Kalapjához a virágot.
 Kedves, szelid fűcskának látszott,
 Kis czifra szür lógott nyakán;
 Szemeimbé köngék tolatának ...
 Nagyon hatott a nóta rám!

Ki fánított gyermekem e dalra?
 Nagyon, nagyon szép nóla az!
 Mint testvérek ölelkeznek benne
 A fájdalom és a vigasz.
 Már régóta hallgatók rád titkon,
 Dalod leszállt a szivemig;
 Szemeimet köngék töltötték meg,
 S a mi nálam ritkán esik.

Arca kigúlt ... szeméi leszegzé,
 Gyönyör volt rá tekintenem;
 Aztán szólt: „Isten tudja, hogyan?
 Maga a sziv volt mesterem ...
 Itt a dombon el-elheresztvé,
 Örökig elgondolkozom,
 Egyszerre csak elfog egy nagy bánat,
 S akaratlan támad dalom“

Oly igazán, oly őszintén szólt,
 Mint egy gyermek szólhat csupán;
 Ujjaim egy virágot törtek le,
 Melv ott nőtt a domb oldalán.
 Szegény fiú! az a nehéz bánat
 Nem ok nélkül nyom sziveden:
 A domb alatt, melyen állni szoktál,
 Sok elvérzett bajnok pihen.

Igen, itten villogott szabályjuk,
 Piros vértük itt ömlé ki;
 Ez a virág poraikból kelt ki,
 Azért oly bus, színnélküli.
 Te magad vagy, ki hozzájuk eljössz,
 Látták ők azt a sir alatt,
 S mikor dalod oly epedőn hangzik,
 Ók ihletik meg ajkadat.

Vedd elő kis furulugádat újra,
 Talán álmukat szebbé teszed ...
 De a gyermek tiszta homlokára
 Sötét felhő ereszkedett.
 Odahagyá szőlőnül a dombot,
 Elballagott a nyúl után;
 En a virág levelit vizsgálva,
 Soká, soká gondolkozán.

Másnap megint arra vettem utam,
 Zengett a kis madár dala,
 A fehér nyáj vígan legezszett,
 És minden oly derült vala.
 Szétpillanték: Az ábrándos gyermek
 Szókás szerint most is kijött,
 Hanem arczát kezébe rejtve,
 Némán fekiadt a sir fölött.

Stefko Károly.

Nyiltér*)

Ügyvédi irodámat

véglegesen a

Noszlopy-féle házban

helyeztem el.

DR. NEUBAUER FERENC

*) E rovát alatt közlöttekért nem vállal felelő-
 séget a szerkesztőség.

Felelőszerkesztő:
SZMODICS SZILÁRD.

Gabona-piacz.

Rótfér Bernát nagykereskedő jelentése.

Nagyatád, 1907. október 10-én.	
Buza	K. 19.— 20.—
Rozs	„ 16.50 17.—
Árpa	„ 14.— 15.—
Zab	„ 14.50 15.—
Ó-Tengeri	„ 17.— 18.—

2480 sz. tkv. 1907.

Árverési hirdetmény kivonat.

A nagyatádi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közbirre teszi, hogy a nagyatádi takarékpénztár r. t. végrehajtónak özv. Kovács Jánosné szül. Farkas Katalin végrehajtást szorvendő elleni 3500 kor. főkeövetelés és jár-iranti végrehajtási ügyében a Kaposvári kir. törvényszék (a nagyatádi kir. járásbírószág) területén levő Görgeteg községben fekvő a görgetegi 238 sztkvben A I alatt felvett özy. Kovács Jánosné szül. Farkas Katalin és kiskoru Kovács János nevén álló 92, 765, 864, 1208, 1372, 1509 és 1788.b. hrsz. telki birtokból özvegy Kovács Jánosné szül. Parkas Katalin fele részét levő illetőségre az árverést 2785 koronában, ezenmel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan: az

1907. évi október hó 28-ik napján d. e. 10 órakor.

Görgeteg községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladati fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 278 kor. 50 fillért készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfoylamnal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékpés értékpapirban a kiküldött kérehez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagyatád, 1907. évi július 19-én.
 A kir. járásbírószág mint tkvvi hatóság.

KISZELY
 kir. járásbíró.

Minden verseny kizárva!

Hausner Ignác - Nagyatád

URI ÉS NŐI CZIPÉSZ.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Széchenyi-téren eddig is jó hírnévként örvendett

czipő és egyéb lábbeli kereskedésemet korunk legjobb gyáraiból beszerzett árukkal kibővíttem,

nevezetesen

„KOBRAK“ czipőim, valódi sevrő és box, czugos, fűzős és gombos czipők nagy választékban, amerikai és vadász czipők kizárólag nálam kaphatók.

Megrendelésre valódi orosz vízmentes bagaria czipők- és csizmákat mérték után készítek.

Midőn a n. é. közönség becses pártfogását kérem, vagyok

Tessék egy próba rende-
 léssel megtisztelni.

kiváló tisztelttel

HAUSNER IGNÁCZ.

Minden verseny kizárva!

Uj butor és koporsó raktár:

Mezey Géza - Nagyatádon.

Petőfi-utca 152. szám.

Eddig is jó hírnévű épület és butor asztalos műhelyemet

lényegesen

butor és koporsó raktárral, kiegészíttem.

Ezen czikkekben olyan készletem áll t. közönség rendelkezésére, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelhetek.

Gyermek- és nagykoporsók

mindenfélé kivitelben ugy gyári, mint saját készítményem a legelsőbb árban kaphatók.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok

tisztelttel

MEZEY GÉZA

asztalos-mester.

ifj. BERTA GÁBOR

SZIJGYÁRTÓ ÉS NYERGES
NAGYATÁDON.

Ajánlja saját készítményét, mindezen szakmához tartozó cikkekben,
a lehető legjobb kiállításban, jutányos és pontos kiszolgálással.

Saját készítményű felsőrészek bármily mibőségben gyorsan és jutányosan készíttetnek.

PLASINKA GYULA

uri és női cipész és kész cipő raktár
NAGYATÁD, (Széchenyi-tér.) Saját ház.

Ajánlja saját készítményű lábbeliit, a legújabb ANGOL és FRANCZIA modell szerint.

Mint hogy a nálam rendelt cipők szabását és összeállítását kizárólag magam végzem; nagrabecsült vevőimnek, — a cipők alakjára vonatkozó, — mindennemű kívánásának, valamint a legkényesebb igényeknek is megtudok felelni.

Valódi orosz vízmentes bagaria cipők és vadász csizmák, valamint lovagló csizmákat mérték után a legjobb kivitelben készíték.

Javítások gyorsan és pontosan eszközöl-
tetnek.

Kívánatra házánál is megjelenek.

850. sz. vhtó. 1907.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti VII. kerületi kir. járásbírósgának 1907. évi Sp. IX. 1261/2. számú végzése következtében Dr. Kommen Elek ügyvéd által képviselt Mangold S. javára, Kis János ellen 185 kor- s jár. erejéig fogamafosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 778 kor-ra becsült következő ingóságok, u. m: különféle bolti cikkek; butorok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a nagyatádi kir. járásbírósg 1907. évi V. 619/2. számú végzése folytán 181 kor. tőkekövetelés ennek 1907. évi május hó 21. napjától járó 5. kamatai, eddig összesen 73 kor. 85 filleren bíróilag már megállapított költségek erejéig, Görgetegen Zsoldos Mihály lakásán teendő megtartására

1907. évi október hó 21-ik napjának d. e. 9 órája

határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzletés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsárán alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyatádon, 1907. évi október hó 7. napján.

SZABÓ JÓZSEF
kir. bír. végrehajtó.

Magyar királyi államvasutak menetrendje.

Oda	Somogyzobb-Balatonszentgyörgy	Vissza
1045	820 ind. Budapest keleti p. u. (190)	é. 130 915 615
314	199 " Ujdombóvár (190)	é. 957 600 900
435	218 " Zágráb m. a. v. (190)	é. 217 900
705	411 " Gyékényes (190)	é. 1034 541
800	601 ind. Somogyzobb (190, 211)	é. 715 417
818	623 Segesd	700 402
834	638 Segesd-Bogát	637 342
852	710 Böhönye	619 334
919	741 Mesztelnye	540 244
X930	X752 Gyöla	X518 X228
953	825 Marczall	506 216
1011	850 Kéthely	421 144
X1021	X900 Balatonujlak	X359 X130
1034	913 Balatonkeresztúr	347 118
1046	925 Balaton-Berény fürdő 1. sz. ór.	X332 106
1056	935 é. Balatonszentgyörgy (10, 16)	ind. 323 1255
106	1200 é. Keszthely (10)	ind. 1259 1155
343	Tüffe (16)	ind. 741
133	1035 Nagykanizsa	ind. 1240 930
	Budapest d. v.	ind. 1000 650 850

Oda	Somogyzobb-Barcs.	Vissza
740	820 ind. Budapest keleti p. u. (190)	é. 130 915 615
	314 " Kaposvár (190)	é. 901 529
	210 " Zágráb m. a. v. (190)	é. 217 900
940	616 ind. Somogyzobb (190, 105)	é. 730 411
1014	645 Nagyatád	708 348
X1024	X656 Simongát	X636 X327
X1031	X702 Erzsébetpuszta	X630 X321
1047	717 Lábod	690 312
1117	743 Görgeteg	554 355
1141	807 Visonta-Csokonya	519 224
1148	815 Csokonya 8. sz. ór. ház	505 214
1205	833 Somogytarnóca	451 200
1223	853 Barcslelep	427 140
1230	900 é. Barcs (205, 220)	ind. 415 130

Alapítattott: 1854.

Alapítattott: 1854.

Rotter Bernát

NAGYATÁDON.

LAKATOS ÉS LEMEZÁRUGYÁR

(Füüdó utca.)

Magy. kir. dohány nagyáruda.

Magy. kir. löpor

Magy. kir. marhasó

áruda.

nagyáruda.

Gazdasági és varrógépek gyári raktára.

Horgonyzott aczeltűskés kerítés sodrony, sodronyfonatok és sima huzalok, kerítések céljár.

PERONOSPORA FECSKENDŐK.

Vermorel
rendszeri

„Cornelia“ és „Sophiana“ fecs kendők, valódi francia szórával és csigatömlővel.

„Cornelia“ kénporzó gépek.

Rézgálicz. Kénpor. Raffiaháncs.

„Attila“ szénkénegző gépek.

Elsőrendű ojtó gummiszalag.

Kézi kénporfúvók.

Kérti szerszámok.

Az építkezési idényre

ajánl complete kocsirakományokban, bármely vasúttállomásra, vagy helybeli raktáráról:

I. rendű meszet (a „Dunántuli Egyesült Mész művek, képviselőtében.)

Portland és románcementet,

hordókban és zsákokban (a „Beocsini Cementgyári Unió r. t.“ képviselőtében.)

Valódi aszfalt fedlemezt, (elszigetelőlemezt, kátrányt, carbolinemat stb. (Biehn János-féle budapesti aszfalt- és kátránytermékek gyára képv.)

Épületfát és deszkát minden méretben (Stájerországi, karintiai és magyar (erdélyi) termékek) felsőmagyarországi faszindelyt.

Épületvasalásokat a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Gazdasági vetőmagvak (államilag ólomzárva.)

Mauthner-féle konyhakertészeti és virágmagvak.

599

NAGYATÁDI HIRLAP.

NAGYATÁD ÉS VIDÉKÉNEK TÁRSADALMI, GAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

A "NAGYATÁD ÉS VIDÉKE GAZDÁKÖRÉNEK" HIVATALOS KOZLOLVÉ.

Előfizetési árak: egész évre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor. egyben száma ára 20 fillér.
Megjelenik minden csütörtökön.

SZERKESZTŐK:
Dr. NEUBAUER FERENC,
SZMODICS SZILÁRD.

Szerkesztőség: Nagyatád, Kössuth-utca 37. szám.
Kiadóhivatal: Nagyatád, Széchenyi-tér 23. szám.
Az előfizetési és Tűrdetési díjak a kiadóhivatalba küldendők.

Az új cselédttörvény.

Az új gazdasági cselédttörvény a földművelésügyi miniszter rendelete folytán november elsején életbe lép.

Ezzel a mezőgazdákra és a cselédekre nézve új időszak nyílik, melynek jó kilátásai elé gazdáink élénk várakozással néznek.

Mezőgazdaságunkat az územ drágulása, a munkabérek és szűkséges idegen anyagok árának emelkedése és végül a mezőgazdasági munkaerő hiánya, melyet a kivándorlás és a városokba húzódás okoz, oly erősen sújtotta utolsó éveinkben, hogy senki el nem vonhatja rokonszenvét egy oly törvényhozási intézkedéstől, mely segít a cselédügyön s másrészt a cselédek érdekeit is istápolja, emeli.

Míg tehát egyrészt sok áldásos intézkedést tartalmaz az új törvény, hogy a gazda cselédeire illően támaszkodhassék és azok lelketlen igazgatók által fellovalva el ne hagyhassák egy szép reggelen, másrészt azonban erős terheket is ró a gazdák vállaira és szigorú szabályok közé rója az ő eljárásukat is a cselédlel szemben.

Ez új szabályok ugyan a hivatalos eljárásban, úgy, a hogy azokat a törvény és a miniszteri rendelet

körvonalozza, jövő hó elsején már teljesen belépnek az élet forgatagába, ámde míg mindenütt teljesen, szellemüknek megfelelőleg végrehajthatnak, jó idő fog eltelni.

Mert nem elég egy törvényt szövegrint érvényesíteni, még távol-ál az ilyen eljárás attól, hogy a törvény céljait, az általa elérni szándékolt eredményeket is létesítettük. Ezt csak hosszabb s sok ismeret, tág tapasztalat és gyakorlat mellett lehet elérni.

Mégis, ha azok, kik a dolgot legjobban értik és kiket a törvény végrehajtása is, vagy foglalkozásuknál, vagy hivatalos állásuknál fogva legjobban érint, — szoros érdeklődéssel viselkednek a végrehajtás mikéntje iránt, felemelik felvilágosító szavukat, úgy a sok ismeret és tapasztalat hamarabb egybe van gyűjtve s így az eredmény is gyorsabban érhető el.

Ne hagyjuk tehát, hogy ezen minket oly vitális érdekeinkben érintő törvényt tisztán bürokratikusán hajtsák végre azok, kiket az ezzel való foglalkozásra állásuk kényszerít, hanem álljunk mi mezőgazdák is melléjük felvilágosító és tanácsadóképer.

Igaz, hogy a tanácsadásra ott van a járási mezőgazdasági bizottság, azonban több szem többet lát s így jobbnak talál-

nám, ha az új cselédttörvény végrehajtási módját a gazdákra nézve a járási gazdákör venné tárgyalás-alá, állapítaná meg a törvény és miniszteri rendelet keretein belül azt, hogy milyennek óhajtáná a végrehajtást s milyen álláspontra helyezkednek a gazdák a törvény és rendelet intézkedéseinek magyarázatára vonatkozólag.

De nemcsak a törvény és rendelet implicitv intézkedéseinek mikénti végrehajtásához kellene hozzászóljon a gazdákör, mint vidékünk mezőgazdáiinak illetékes képvisellete, hanem ahhoz is, hogy ott, hol a törvény többféle módozat körül megengedi a gazdának és a cselédnek a választást, vagy a hol a dolog elrendezésének módját teljesen a gazdára bizza, milyen rendelkezést talál a leghelyesebbnek a gazdára és a cselédre nézve.

A törvény például a gazda és cseléd belétársára bizza, hogy szóval vagy írásban s ha írásban úgy szerződésben, vagy úgynevezett bérlevélben történik-e a leszerződés. Ajánlatos már most az, hogy ebben a dologban a szomszéd gazdák egyöntetűen járjanak el. És ha abban állapodnának meg, hogy bérlevéllel — (melynek a miniszteri rendelet néhány kellekét már megszüzbaj) alkalmazzák a cselédeket, úgy ennek

Nagyatádi Hirlap tárcája.

Egy kis palota múltjából.

Írta: Zsoltos László.

Ahogy járok — kelek az utcán előrenyúlított főtél és mogorván, mikéntha nem is fiatalabber volnék, hanem öreg, akinek vállát egy fagyfoltban levő élet terhe hajtja előre a nyaktövébe: Istennel, oly különös gondolataim vannak néha! On türelmes olvasom — a kinek tiszta élte forgását az őn napról-napra pontosan megújuló költéségei és örömei olyanná tehetik, mint az óramű — talán el sem hiszem, ha mondanám, hogy a magamfajta álmódózó alkotomadtán miligen, de milyen furcsákat gondol! Teszem azt, a minap fejembe vettem, hogy a föld meg sem mozog és nem is gömbölyül, hanem lapos, aminőnek a régiek hittek, az egy pedig az a kék, vagy felhős, amit látunk a fődője és ugy van rajta, mint a házfelő. A padlison lakik a gazda, akit, mivel sohasem jön le, sohasem látthatunk. Ő szerbi be fölünk takóklól, a házbét, amelyet azonban korántsem pörzben, hinnen a magunk becses életével kell lefeztünk, mindig utólag. A gazda az egész életet-hitelei, de többnyire ropant nagy kamatra, mert a mikor visszaveszi fölünk, már testben, lélekben, vagyunk meggyarapodtunk, holott amikor fölvetik a kölcsönt, csak igen kicsi testet és eszecséket kaptunk.

A gazda tehát nem igen dolgozik vesztegete, noha időközben ő is káprótol bennünk különféle gyöngörésegekkel és a föld szépségeinek megismeretével, ezt azonban úgy csinálja, hogy a végén annál nagyobb fájdalmat okozzon nekünk a vállás gyöngörösegektől. És furcsa, az emberek, mint eső után a béka, azért mégis, egyre bujnak elő a föld alól, ahova visszant a lakítózó lakok hurcolkodnak. A gazda pedig nappal a Nappal, éjszaka pedig a holddal meg a csillagokkal folytatatosan le-lelviágit a földre, hogy lássa, nem történik-e idefent valami rendellenesség? Ugy látjuk, jó szemre, mert gyakran megkönnyez az emberek gyarlóságát, amint az az eső is mutatja.

Valamint a tűzhehben begujtások a megfogamzott szikra egyik apró fűcskáról a másikkra ugrádozik patogva előre, az én nevelésges gondolataim is ezen módon épen odajutottak, amikor alig öt lepegyre előttem nyugot csöngetett rám egy szemre robogó villamos, és én álmódózan aroam a kocsioston haggya, igen realisan ugyanam felre a vágányok közül a guagoljárásra. Amiből is rögtön kibogoz az a tanulságot, hogy aki álmódozik, az ne menjen a sinckre.

Téhat ilyen különös ember vagyok én, türelmes olvasom, s e miatt ne is vegye félten rossz néven, ha az alább következő filozofikus történettel untatom.

Ott a hol most az Andrászy-ut-hosszu

sugarban kizsökel a väci körútból, egyik telken (a világ minden kincséért el nem árulnám, melyiken) állt hájdanában — harmincz év előtt — egy elhagytott, fehér háziko.

Nem nagy, bár nem is igen kicsiny, s ahogy egyszerű formái előbuktaknak az élettel huzadozó fák zizegő lombjai közül, félig leeresztett zold zsálulati s a fehér falból szinte kirkító kicsi, piros kapujával mosolygós, zsálulati pedig hunyorítani. Akár egy üde, fiatal lány, akiben van valami ártatlan hűség.

A fehér házikóban egy tőpörődő özevgy asszonykát lakolt unokájával, egy sötke lemmal, aki még csak tizenhat éves volt, s piros ajkával ép úgy mosolygott neveléjsékké szemével pedig ép oly hamiskosan hunyorított, ha nézett, akár a házikó, mely gondolom, szintén nem volt öregebb, mint ő.

A zöld zsálus ház egyetlen földi kincse volt az öreg asszonykának, aki gondolatáiggett rá, hogy két szobácskáját, filigrán nőrönczait, piciny kerítjét, ameliben muskálti, meg verbená virult, rendben, tisztán tartja, fehér vakolatát pedig semmi szenny ne érje. Még a piros kapu kilincse is úgy ragyogott a kőpórtól, mint az asszony.

Altalában az egész kis épület olyan volt, mintha most válték volna ki a sikatyalujból, s a ki arra járt, bizony örömmel pihentette meg rajta egy pillanatra a szemét.

tartalmát és formáját és egyöntetűen állapítaná meg.

Ha minden, a törvény kereteihez és végrehajtásához tartozó ilyen kérdésben a gazdák eljárásuk egyformaságára nézve megállapodnának, és minden illetékes tényszerűen nagyjára lenne, biztosítaná a gazdáknak a helyes végrehajtást és megkönyviténé a végrehajtó hatóságoknak munkáját.

No meg a törvény sok kérdést hagyott meg rendezés végett a késztető meggyei szabályrendeletekre is. Most van itt az idő, hogy gazdaközönség nézetének e kérdésekben kifejezést adjon s közzétett véleményével a megye közgyűlést a szabályrendelet tartalmára nézve önjáratásairól tájékoztatassa és érdekeit érvényesítse.

Mindezt a gazdakör hivatott megtenni, mely vidékének gazdái magában egyesítik épen a végett, hogy ilyen és hasonló kérdésekben közös eljárásához vezessen és nézetüknek érdekeiknek érvényt szerezzen. A gazdakörben egyesült gazdákra úgy fog igazán új aert jelenteni az új törvény s fogja biztosítani számukra azokat a célokat, melyek elérése végett ez a törvény létre jött.

— rf. —

Közsgéink terjeszkedése.

Szépitészeti bizottságról

A fejlődés korszakában élünk. Valahára kezdünk mi is kivélni a régi egyformaságból; a nemtoródomságot, nembenomságot az érdeklődés és a tevékenység váltja fel. A minden téren észlelhető állánon fejlődés közönségünk lakói is feltráta százados álmából s mintegy kötelező páncsoként élte irta: „Okosan felhasználni a jelent, figyelni és éber szemekkel tekinteni a jövő felé.”

Közsgéink terjeszkedése ezideig bizony igen szűk korlátok közé volt szorítva. Az eddigi nagybirtokosaink nem voltak hajlandók kis részleleken földet eladni, még akkor sem, ha valami új vállalat létesülése céljából lett volna arra szükség.

Ámde történt, hogy az öreg asszonykától megvonták a kegydíjat, a miből eddig éldegélt, s ugyanakkor egy szép ruhájú, idősben jött hozzá, és jó pénzért. Kibérelte a házát, hogy a hét bizonyos napjait ott töltsék.

Szükség törvényt bonf — gondolta az anyóka és kénytelen, költenél, oda adta a fehér házcsakát — az idősben urnaként aki jó pénzt fizetett érte, úgy hogy a nagymanabból most már gondatlanul megelhetett.

Ez az ur aztán igen kellemes órákat élt át a kibérelt házában, s láthatólag elégedett volt vele. Nemsokára azonban egyszerű csak megfűtötte a guta, s az anyóka úgy okoskodott, ha már egyszer bérbe adta a kedves házköjzát, ha már adja bérbe másodsor is.

Szerencsére jött egy fiatal báró, akinek sok fölösleges vagyona lehetett, mert nem is bérbe, hanem örök áron vásárolta meg az anyókatól az épületet, miután pedig megvásárolta, átépíttette s oszlopkat állított pirok kapuja elé, egyeztetni feleit kaczkiás rózsaszínre festette, kerjézők között a legénytelen-muskállit, meg verbenát, s bízske rózsát, szegfűt lített el benne, szobáit pedig fell rakta néhez szőnyeggel, hogy a lépés se okozzon zajt benne, ha járnek.

A csinos épület most már mindenkinek feltűnt, akik arra felé vitt az út — s a hárgelölt is arra járt emberek közül nem egy

Az urodalom mostani tulajdonosa azonban ezen túltegte magát és elhatározta, hogy a község fejlődése érdekében új utcát épít s birtokának egy részét kicsiben is eladja. B helyen már volt arról szó, valahint arról is, hogyan kellene az új utcát rendezni, hogyan lehetne valóságos kis nyaraló helyé várszolni.

Persze ez még a jövő titka.

Az azonban az új utcán megújításával közsgéink vezetésének már most kellene foglalkoznia. Igen helyen valónak és időszerinek tartanám, ha a képviseléstület saját kebeléből egy szépitészeti bizottságot alakítana, mely — a község tovább terjeszkedésének tervével, az épületek miként leendő elhelyezésével hivatásszerűen foglalkoznék. Amint hallom volt is már egy ilyen bizottság közsgéinkben, de jelenleg — úgy tudom — nem működik.

Hogy mennyire szükség lett volna már a multban is egy szépitészeti bizottságra, a legjobban bizonyítja ezt a taranyi utcánk.

Tessék ezt megnézni! A hány ház, annyij felé néz a homlokzata. A reggeli nap miatt kettenek, a másik dének állítatta alakbait, a hogy neki jól esett, fém törőde azall, ha az egész utca nézetét elrontja is! Megtehete azt, amit ma már mindenki kisebb közsgében sem engednek meg: istálló, kemence, maglár kerültek utca szíre, pedig erre törvényünk is van, mely az illes-mem nem engedi meg. De megtörtént, mert nem igen volt, aki ezt szigoruan ellenőrizte volna, pedig ez épületek sem idősebbek 5—10 éveseknél; már most, ha ebben az időben egy szépitészeti bizottság működik, és a lakhatási engedély megadásánál a törvény szabályai beartáltak volna — egy görbe utcánkkal kevesebb lenne.

Szükségesnek tartanám, hogy utcánk mérnöki terv szerint lennének szabályozva, hogy az építési engedélyknél — könygben meghatározható lenne: melyik ház hova és mennyire kell, hogy épüljön, hogy a rendes utconalva essék. Élismerem azonban azt is, hogy a fejlődésnek azt a fokát, mely szerint utca rendezésére nagyobb összeget áldozhatunk, még nem értük el; de talán nem tesz hasznalható munka, ha ez a létesítendő bizottság, már most oda igyekszik hatni, hogy az új építkezéseknél, az utca színen kifogásosnál való szépség hiába elő ne forduljon. De meg kell ezt tenni a helyes tovább fejlődés érdekében is, hisz elég látjuk, hogy a nagyobb városoknak mennyire kerülnek a rosszul épült utcák újra rendezése, amit kellő előre látással nagy részben kikérülhettek volna. És mivel az ilyen szépitészeti-bizottság a községnek anyagi

áll meg és kérőzte csodálkozva a kerlést (most már ez is volt), aki épen kint állt az oszlop kapuban;

— Ugyan kedves barátom, ez-e az a kis fehér házikó, amelyik még tavaly is itt állt?

— Ez tekintetes ur, — felelte a kerlést, szippantván egyet a makrapapából.

— Hogy megváltozott, — hogy megváltozott! — csóvalta fejét az idegen. — És ugyan barátom, kié most ez az épület?

— Modisics báró méltóságáé, — volt az önézetes válasz.

Az idegen tovább ment, miáltal — aggályos egy lélek lehetett — még egyre csóvalta a fejét.

— Lám, lám! Most milyen szép oszlop vannak!

Modisics báró azonban csupán három esztendőig volt azon a véleményen, hogy az oszlopok hátrá az csakúgy csinos és kedves. Akkor aztán — oly szépséges az ember — ráunt és feléje sem nézett többé, hanem bizonyos sziveségek fejében odajárándozta Wolfman urnak, aki gazdag bankár volt ugyan, de mégis megörögedett.

Ez az egész megegyeszer akkorára kibővítette, s emeletet építtetett rá, kétszintes, fehérre és barnára festette át a rózsaszín falakat, a most már elegans szobákba új és még nehezebb szőnyegeket rakatott, a keriben végváhat emelt s az eddigi, farkerített díszes vasráccsal helyettesítette. A

áldozatába nem kerül, mert a szépitészet iránt érdeklődő és ügybuzó férfiak szivesen írték a szépitészeti bizottság sorába, meg kell azt alakítani. Közsgéinknek már van egy park-bizottsága és mivel a hivatása csaknem egy, talán összhangba lehetne a kettőt hozni, hogy a fejlődés járó terjeszkedések és építkezések a kor igényei és a szépitészet kívánalmainak megfeleljenek, ezek szerint ellenőrizzenek!

— y —

Dešsewffy Antal dr. †

Török, nemes életet oltott ki a kegyetlen halál.

Mindig szomorú, ha fiatal élet pusztul el időnek előtte, de a szomorúság csak akkor igaz, ha egészséges, viruló, szép termésre jogosító föld tőr el derekában a kaszás. Ilyen nagy remények, komoly célok fogták körbe azt a fiatal embert, ki rövid, török, életének is egy kedves, nemes munkával teli időszakát töltötte közöttünk.

Csak becsülés, tisztelet és barátság az, a mit maga után hagyott kis városunkban és igaz, őszinte szomorúság az, a mi most betölti mindnyagunk lelkét, a kik őt becsülták és szerették.

Gyorsan elő kegyetlen betegség támadta meg fiatal, erős szervezetét, mely titokban támad s melyre az orvosi tudomány irt eddig találni még nem tudott. Miütt segítségével remélt még rövid időhaladékok nyerni, de ezt is megtagadta a sors tőle s beragadta abba a birodalomba, honnan visszatérés többé nincs.

Életének 27-ik évében Bécsben hunyt el f. hó 12-én. Letétese 14-én, hétfőn délelőtti fél 12 órakor volt Vésén nagyönmű résztevel közönség mellett.

Emlékét legjobban avval tiszteljük meg, ha azt kívánjuk, vilha adna a magyarnak az Isten sok ilyen nemes ifjút, mint ő volt.

kapu mellé pedig, a mely a régi piros fa helyett most már szintén vasráccból való lett, portást állított, hogy örízze a cizomás kis palotát. A gazdag öregeknek vannak ilyen szépségeik, s Wo'mann urnát ez annál inkább érthető, mert a báró azt állította volt a lakról, hogy még egészen új, holott mint tudnivaló, csak zöld zásna, Téhér vakolatok korában volt az.

A bankár szerete t élni s a társaságot is kedvelvén, valóságos esteleket adott, ezekre az estelekre (tekinettel arra, hogy a hely, szobán téven már az Andrássy-ut megépítése, nem volt többé oly elhagyott, mint azelőtt) többen gyűlekeztek össze az irt társaságból, amelyben a bankárnak meglehetősen összeköltötés volt. Így aztán a háznál, amely azelőtt szokva volt a nagyönnyöshöz, a gazda mellett mások is szivesen látott vendégek lettek.

A díszes szobák ablakai esténként kitároggytak s a rásos kapu előtt fogatok, bérkocsik, automblokk álltak meg, amelyekből elegans urak — idősök és fiatalok — szállottak ki, s fordultak be a kapu aljón.

Ó pedig — akáron mondaná a vendéglátó palotácska — többé már nem zöld zásna, hanem drága függönyökkel félig eltakart ablakával ismét szinte hunyorított az érkezők elé, kapuja még a fölötte egy cifra lámpa fényében, mondani lehet, mosolygva hullt meg az irt látogatók előtt:

— Ah, kedves gróf, jó este!

CSARNOK.

Barátnőmnek.

Eljött végre a várva várt nap,
És ön máma hosszú ruhát kap.
Holnap este már bálba megy
És megszínt lenni kis gyerek.

Tudom örül; szíve lázban ég
Kéj-s gyönyörrel várja az estét,
Mídon egy gavallér karján,
Belép a terem ajtaján.

Látom, mily fölénygel néz körül
Szíve viharzik lelke örül,
Látván a férfi sereget,
Amely, mint méhraj lepí meg.

Mulasson, találjon férfire,
Kinek hasonló legyen szíve
Magához, kis ábrándosom,
Vidám, barna tanítványom.

Zákány Csaba.

Mese a boldogságról.

Ki tudja, mikor s merre volt,
Egy ifju és lány vándorolt.

Ábrándos ifju és leány
Futott a boldogság után.

Mindkettő jár hosszú utat,
S e szép virág után kutat.

De mindjárt utjuk kezdetén
Ez jobbra, az meg balra mén.

A férfi szól: Mi más lehet?
E szép virág a szeretet.

És szól a lány: Pénz e virág,
Ennek hódol meg a világ.

És mult egy év a más után.
Találkozott ifju s a lány.

Piros az arc, roskadt a térd,
Mindkettő busan visszatért.

Egymásra lelnek újra itt,
Honnét az út oly messze vitt.

És szól az ifju: Bolygtnam én
És egyre hitt csalóka fény.

Téptem virágot eleget
De egy sem volt a szeretet.

Megfordultam csalódba már
És im egy tolvaj lopva vár.

Volt még egy drága kincs velem,
Elrablá azt is hirtelen.

Az lédó, e-haramia
S e kincs ifjuságom vala.

A leány szól: Jártam más uton,
De ép e sors ért, azt tudom.

E szép virágot nem lelém,
S a tolvaj idő jött felém.

Kifosztva állok, mint magad,
Elloptá ifjuságomat.

Amott a zöld bokor alól
Fülemilének hangja szól.

Egymásra néz ifju s a leány,
És süngienék a madár dalán:

Oh mért maradtatok vakon,
Mért bolygdtatok nagy utakon?

Bejártatok völgyet, hegyet,
A boldogság vajji hol lehet?

S nem érzétek, hogy ott pihen
Egymás szívének mélyiben?

Most tudjátok, hogy hol ragyog,
De ifjuságotok elhagytok.

Az arcon forró könyv rezeg;
Ifju s a lány vajji mit érezett?
Feleki Sándor.

Gabona-piacz.

Rotter Bernát nagykereskedő jelentése.

Nagyatád, 1907. október 17-én.	
Buza	K. 20.—20.40
Rozs	„ 17.—17.80
Árpa	„ 14.—15.—
Zab	„ 14.50 15.—
O-Tengeri	„ 17.—18.—

Felolószerkesztő:
SZMODICS SZILARD.

Egy használt
ZONGORA

jutányos áron eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Minden verseny kizárva!

Hausner Ignác - Nagyatád

URI ÉS NŐI CZIPÉSZ.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Széchenyi-téren eddig is jó hírnévnek örvendett

czipő és egyéb lábelleni kereskedésemet korunk legjobb gyáraiból beszerzett ruhával kibővíttem,

„KOBRAK“ czipőim, valódi sevrő és box, czugos, füzös és gombos czipők nagy választékban, amerikai és vadász czipők kizárólag nálam kaphatók.

Megrendelésre valódi orosz vízmentes bagaria czipők- és csizmákat mérték után készítek.

Mídon a n. é. közönség becses pártfogását kérem, vagyok

Tessék egy próba rendeléssel megfizetni.

kiváló tiszteltel
HAUSNER IGNÁC.

Minden verseny kizárva!

Új butor és koporsó raktár.

Mezey Géza - Nagyatádon.

Petőfi-utca 152. szám.

Eddig is jó hírnévű épület és butor asztalos műhelyemet lényegesen

butor és koporsó raktárral kiegészíttem.

Ezen czikkeiben olyan készítem áll t. közönség rendelkezésére, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelhettek.

Gyermek- és nagykoporsók

mindentféle kivitelben úgy gyári, mint saját készítményem a legolcsóbb árban kaphatók.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok

tiszteltel
MEZEY GÉZA
asztalos-mester.

ifj. BERTA GÁBOR

SZIJGYÁRTÓ ÉS NYERGES
NAGYATÁDON.

Ajánlja saját készítményét, mindezen szakmához tartozó cikkekben,
a lehető legjobb kiállításban, jutányos és pontos kiszolgálással.

Saját készítményű felsőrészek bármily minőségben gyorsan és jutányosan készíttetnek.

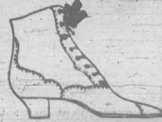
PLASINKÁ GYULA

uri és női cipész és kész cipő raktár
NAGYATÁD, (Széchenyi-tér.) • Saját ház.

Ajánlja saját készítményű lábbelit, a legújabb ANGOL és FRANCZIA modell szerint.

Mint hogy a nálam rendelt cipők szabását és összeállítását kizárólag magam végzem; nagyrabecsült véleményemnek, — a cipők alakjára vonatkozó, — mindenemű kívánságának, valamint a legkényesebb igényeknek is megtudok felelni.

Valódi orosz vízmentes bagaria cipők és vadász csizmák, valamint lovaglő csizmákat mérték után a legjobb kivitelben készítek.

Javítások gyorsan és pontosan eszközöl-
tetnek.

Kívánatra háznál is megjelenek.

Egy jó házból való fiu
könyvnyomdában tanulóul
felyétetik.

MELLER SÁNDOR

fodrász
NAGYATÁDON.

Van szerencsém a n. é. högyvilág b. tudomására hozni, egy évig Berlinben szerzett szakismeretem azon szerencsés helyzetbe juttattak, hogy a hajmunka terén a legmesszebb menő kívánalmakat kielégíthetem.

Ügymint hajfonat, frizzetta, einlag természetes hajból, férfi paróká, emlékek, hajcsokor művésziés kivitelben

Kegyes pártfogásukat kérve
tisztelettel

MELLER SÁNDOR:

(Diszkrét kiszolgálás.)

Hirdetések jutányos áron fel-
vetetnek a kiadóhivatalban.

Magyar királyi államvasutak menetrendje.

Oda	Somogyzsovb-Balatonszentgyörgy	Vissza
1045	830 ind. Budapest keleti p. u. (190) — ér.	130 915-615
314	199 " Ujdombóvár (190) — ér.	937 600-920
435	218 " Zágráb m. á. v. (190) — ér.	217 900
705	411 " Gyékényes (190) — ér.	1034 541
800	601 ind. Somogyzsovb (190, 211) — ér.	715 417
818	623 " Segesd — — — — —	700 402
834	638 " Segesd-Bogát — — — — —	637 342
852	710 " Böhönye — — — — —	619 324
919	741 " Mesztegyne — — — — —	540 344
X930	X752 " Gyöta — — — — —	X518 X228
953	825 " Marczali — — — — —	506 216
1011	850 " Kéthely — — — — —	421 144
X1021	X900 " Balatonujlak — — — — —	X359 X130
1034	913 " Balatonkeresztur — — — — —	347 118
1046	925 " Balaton-Berény fürdő 1. sz. ór. — — — — —	X332 106
1056	935 ér. Balatonszentgyörgy (10, 16) ind.	323 1255
106	1200 ér. Keszthely (10) — — — — — ind.	1259 1155
343	— " Túrje (16) — — — — — ind.	— 741
133	1035 " Nagykanizsa — — — — — ind.	1240 930
	— " Budapest d. v. — — — — — ind.	1000 650 850

Oda	Somogyzsovb-Barcs.	Vissza
	820 ind. Budapest keleti p. u. (190) — ér.	130 915 615
740	314 " Kaposvár (190) — ér.	901 529
	210 " Zágráb m. á. v. (190) — ér.	217 900
940	616 ind. Somogyzsovb (190, 105) — ér.	730 411
1014	645 " Nagyatád — — — — —	708 348
X1024	X656 " Simongat — — — — —	X636 X327
X1031	X702 " Erzsébetpuszta — — — — —	X630 X321
1047	717 " Lábod — — — — —	600 312
1117	743 " Görgeteg — — — — —	554 255
1141	807 " Visonta-Csokonya — — — — —	519 224
1148	815 " Csokonya 8. sz. órház — — — — —	505 214
1205	833 " Somogyfárócsa — — — — —	451 200
1223	893 " Barcs telep — — — — —	427 140
1230	900 ér. Barcs (205, 220) — — — — — ind.	415 180

Alapítatótt: 1854.

Alapítatótt: 1854.

Rotter Bernát

NAGYATÁDON.

LAKATOS ÉS LEMEZÁRUGYÁR

A pécsi orsz. kiállításon bronzéremmel kitüntetve.

Magy. királyi lőpor áruda.

Kitünő minőségű lüttichi és suhli vadászfegyverek,
 flóbertek, revolverek, az összes fegyvernemlék,
 löszerek: hüvely, folytás, serét stb., vadászati
 cikkek nagy választékban

Gazdasági és varrógépek gyári raktára.

Szeckavágók, répavágók, tengeri morzsolók
 és darálók stb. stb.

Háztartási- és konyhaberendezések.

!! Szab. Meidinger kályhák raktáron !!

Szabályozó-, töltő- és szellőző kályhák.

Üntött kályhák és asztaltűzhelyek.

Lemezkalýhák és takaréktűzhelyek

minden kivételben.

Nikkelezett és bronzozott padlóvédők, kályhaellenzők,
 kályhatálczak, egyszerű és finom szalon-szentartók, kan-
 dalló eszköz-tartók, tüzelőeszközök.

Műszaki cikkek raktáron.

Darabos fűtőszén és kétszer mosott kovács kőszén,
 házhoz szállítva.

607

NAGYATÁDI HIRLAP.

NAGYATÁD ÉS VIDÉKÉNEK TÁRSADALMI, GAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

A -NAGYATÁD ÉS VIDÉKE, GAZDAKORÉNEK- HIVATALOS KOZLONYE.

Előfizetési árak: egész évre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor., egyes szám ára 20 fillér.
Megjelenik minden csütörtökön.

SZERKESZTIK
Dr. NEUBAUER FERENC,
SZMODICS SZILÁRD.

Szerkesztőség: Nagyatád, Kossuth-utca 37. szám.
Kiadóhivatal: Nagyatád, Szechenyi-tér 23. szám.
Az előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatalban kifizendők.

A szénhiány.

Irtá: Dr. Wartha Vince műegyetemi rektor.

Vajjon nincs-e ellentmondás abban, hogy zászlónkra írjuk az iparfejlesztést, s a technikusok számának szaporítását most, midőn napról-napra drágább lesz az élet, míg azelőtt a magyar talaj bőven szolgáltatja a létfenntartás tényezőit?

Véleményem szerint az ellentét csak látszólagos. A megindított iparfejlesztési aktió minden téren tabula anag és kevés volt a betanított munkánsép. Az élelmicikkék árai kezdtek emelkedni, minek következtében a munkás követeléseit magasabbra emelte, de másrészt a gyáros is kénytelen volt termelvényeinek árát emelni és így belekeveredttik egy circulus vitiosusba, amelyből kijutni igen nehéz. Azt hiszem, hogy ezen természetellenes állapot nem tarthat sokáig, mert a nagy gyári ipar okvetlenül le fogja győzni a drága kézi munkát és a gépek győzni fognak a versenyben. Igaz, hogy aldozata is lesz ezen forrongásnak, mert a kisebb kézműves el fog pusztulni, a gyári olcsó kézműgyártás föllükkeredik. Ma a cipészipar és a ruházati ipar gyári iparrá változott át és az eredmény az előlított termék olcsósága. A régi pékműhelyek elfognak tűnni és azokat kenyér-

gyárak fogják helyettesíteni. A napról-napra emelkedő szénárak arra kényszerítik majd a gyakorlatot, hogy a mennyire csak lehet, függetlenül magát a bányatulajdonosok trösztjétől, használja fel a természetadta vízierőket, hisz azok már azáltal, hogy bárhol nyert elektromos energia bárhová elvezethetők, rendkívül fontos tényezővé váltak. Akkor majd az annyira hangsúlyozott vagonhiány dacára olcsóbb lesz a szén. De utóvégre itt van még a fa, mint kitűnő tüzelőanyag, amit a mai drágaságnál tekintetbe vehetnénk. Lássuk, hogy mit várhatunk hazánk erdőterületeitől.

Nálunk Magyarországon terem évenként és négyzetméterenként 0,82 kg. fa, ha ebből kb. 20 %-ot termelési és szállítási veszteség címén levonunk, marad 0,65 kg. Ezen mennyiség fejleszt 1950, tehát majdnem 2000 kalóriát, vagyis a közepeszerű barna szén hőfejlesztő képességének a felét. A mi erdőterületünk ma négyzetkilométerenként 660.000 kg. vagy 650 tonna fát termel. Összes fatermelésünk tehát 2260 négyzetkilométer erdőterületet számítva 1.469.000 tonna fa, tehát a szénszükségletnek alig 10 %-a. Amellett meg kell gondolni, hogy a fának lényeges része, mint épület-, butor-, fa stb. fel lesz használva, míg a gyári ipar csak 0,67 millió tonnát fogyaszt, mint tü-

zelőanyagot. Az egész világon produkálhat 800 millió tonna szén és ezt a főmeget kétszer annyi fával lehetne pótolni, kellene tehát 1600 millió tonna fa. Ezen óriási főmeget termelésére a Sahara-sivatag egy harmadrésze alig volna elegendő. Nálunk egyelőre gondolni sem lehet a fa termelésére, mert a mai árak szerint nálunk átlag 1 hold erdő csak 1 korona 32 fillért jövedelmez évenként. Ellenben másképp kell a sulyt fektetni, hogy a horribilis szénáraknak megküzdjünk. Első sorban technikusaink vannak hivatala az országban rendelkezésre álló vízi erőket felkutatni, felmérni és azoknak számát mesterséges völgyzárlatokkal gyarapítani. Az újabb vízgazdálkodás külön tudományunk mondható, melynek nemcsak fontos szerepe jut az ipari telepekben szűkülőködő hegyvidékeken, hanem az Alföldre is fogja árasztani áldását, amennyiben a szabályozható víztömegek a városok vízzel való ellátására, csatornázására, öntözésére is fel lesznek használhatók.

Hogy mennyire fontos tényezőről van szó, legjobban kiváláig abból a példából, amelyet Nagy Dezso műegyetemi tanár csak a Tisza-völgy csapadék vizének felhasználására vonatkozólag kiszámított. Minden veszteséget leszámítva, tehát párol-

Nagyatádi Hirlap tárcája.

Levél egy afczkép mellé.

Irtá: Vértessy Olyán.

A napokban megint látni látszani. Pedig hánszor megfogadtam, hogy abba a színházba, ahol maga látnék nem teszem be a lábam. Hánszor megfogadtam, és hánszor megszegtem! Erős tudok lenni mindenkiel szemben, csak a maga látására hagy el az erőm, büszkeségem. Csodás hatalma van rajtam s néha úgy érzem, hogy rabolni, gyilkolni is tudnék; ha maga akarná.

Ha nem látom, s elgondolom mindazt a bűnt, szennyet, mely szépséges szép alakját körülveszi, utálattal, megvetéssel gondolok rá, s ha újra látom: egy tekintetétől elfeledtem a józár észt minden intését, s nyomorult rabzolgájává vagyok, ki szerelméért minden pillanatban kész életevel, becsületével megfizetni.

Mikor utóljára magánál voltam, úgy jöttem el, hogy főbbé ez életben nem akartam látni és ki is álltam sokáig a magától való nyitóról vágyakozás kínját. De most, hogy újra látni a színpadon, csábítóbbnak, szebbnek, ragyogóbbnak, mint bármikor, most újra érzem, hogy vége van. Beszéltem magával az öltözöben és

maga átkozott kacérsággal, mintha a legjobban meg lett volna halva, reszkedő hangon mondta, vállamra hajtva szép fejét: — El kell jönnöd hozzám! Csak téged szeretlek! Vagy, ha gyűlölsz a rágalmak miatt, melyeket rólam hallottál, legalább az arcképed küld el, hogy csokoljalm halgetted.

A rágalmak miatt! Olyan ártatlanul mondta ezt, olyan fájdalmas szomorúsággal, mint valamilyen rágalmazott szent! És én szótlanul csodálom rieszporos kerjét, földet napszám és hallgatam hazug beszédét, a helgett, hogy a szemébe vágtam volna, hogy tudom ki most a szeretője, ki tartja a fénys-lakást, ki veszi az ékszereket és azt is tudom, hogy az igazgatóval is van viszonya, meg egy utálatos vörös legénygel is, valamelyik lap színházi kritikusaival.

És nem csak hogy nem tudtam neki ezt megmondani, de abban a pillanatban, mikor az őszinteség látszatának legnagyobb raffineriájával beszélt hozzám és mint valami hízkelő macko a letett szerelem minden kifejezésével behalózta a lelkeket, az agyamat, abban a pillanatban meg hittem is neki. És alig tudtam magamon uralkodni, hogy el ne menjek ismét hozzá és ezzel szem tegnap este már arról gondolkodtam, hogy elveszem feleségül! Bónom is én akárkiné a szeretője volt, most engem szeret! Milyen nyomorult gondolat! Szégyen, gyárfázat még rá is gondolni! De szerencsém,

hogy az utána való vágyakozás ilyen közel vitt a gyalázat fertőjéhez. Mert lelke job-bik felében egyszerre úgy éreztem, mintha egy emlék felébresztette volna bennem azt az erőt, melyre szükségem volt vele szemben.

És ime, szépséges széd hölgy, itt küldök önnek a magam arcképe helyett egy másikat! A Pataky Géza arcképe. Talán még emlékszik rá. Két év előtt lőttem magam fölé. Magyért! Maga talán segítette is, de biztosan nem tudhatta. Mer én hallgatam róla s biztosat csak én tudtam. Megkért, hogy hallgassak róla, mert ez a tetőtől talpig nemes gavallér ír restjele volna; ha az emberek megüdják, hogy olyanért halt meg, mint maga.

A világ rév elfelejtette ezt a dolgot. Talán maga is. Nekem is csak most jut az eszembe. Most, hogy újra verődöm a magam hátójában. Ezzel a mostani levelemmel azonban, azt hiszem, örökre szétteplem ezt a halót.

—Nézze meg jól ezt az arcképet! Milyen szép, milyen led legény volt! A termete csupa erő, az arca csupa élet! Azóta általában hullatömeg, tele férgyekkel, szétporított csontokkal. Maga, tetle azzá! Ma is éne, boldog lenne, ha magát nem ismert volna, ha a maga átkos szerelme oda nem kergette volna, ahol a becsületnek nem kell pirulni, s ahol a szív örökre kihál. Az a szív, mely örül, vad szerelmemel dobogott magyért, jobban talán senki sem szerette

HIREK.

gást, szívágást tekintetbe véve, alkalmas völgyzárlatokkal oly vízmeget kapunk, amelyből ha az egész év tartamára egyenletesen eloszolva gondoljuk, minden másodpercre 1500 köbméter víz jut és ha ezt csak 200 méteres ésszel tudnók értékesíteni, akkor is 4 millió lóerő állana rendelkezésünkre. Ez egy oly erő, mely a mai 4680-különböző motorral dolgozó hazai fűtőparaleink 262 ezer lóerőjét egymaga többszörösen meghaladja. Ez a négy millió lóerő 350 millió métermáza vagy 35 millió tonna köszénmennyiségnek felel meg. Ez Németország mai széntermelésének több mint harmadrésze! Németországban már 1904 év végén 16 völgyzárlat készzen állott, ezeknek költsége 24 és fél millió márkára rugott és nemcsak a csak Westfáliában 21 völgyzárlat fog miködni. Nálunk csak az osztrák-magyar államvasutársaság épít egy völgyzárlatot, hogy 5 kilométer távolságban kihasználhasson négyezer lóerőt.

Törekedjünk arra, hogy azzal a kevéssel is, amivel birunk, takarékosan bánjunk, vagy más szóval, mindent kövessünk el, hogy a túzelőanyag hőfejlesztő képességét amennyire csak lehet, kihasználjuk, még pedig nem csak jól szerkesztett túzélő berendezéssel, ipari gázfűtéssel, hanem jól oktatott fűtőszelvezettel is. Ha ebben az irányban dolgozunk, fogunk, meg lehetünk győződve, hogy a szénmizérián segítve lesz.

Az egyke.

Mikor a török boldogság után az osztrák kormány elhatározta Tolnavármegye néptelen területeit német népelemmel benépesíteni, Tolnamegye azonnal küldöttésgel jelent meg Bécsben a kancelláriámal kérve, könyörögve, hajgájk meg megújít néptelen területeit a megye területén elő magyarság számára, kilitásba helyezve, ha lesz hova terjeszkedni, száz év múlva saját hájukkal beépíteni a lakatlan pusztá területeket. Az érdekelt megye kérel-

mével elutasított, letelepedtek a németek, kiknek 120 év múlva se jutott eszükbe megmagyarosodni kultur-kevelységükben, sőt papjakkal közt sem akadt még egyetlen egy sem, ki nevével megmagyarosította volna. A sem ki ingatlanmal bíró magyar életükben szinte meg volna a törökves szaporodni, terjeszkedni, mint meg volt ezelőtt több mint egy százzaddal a tolnamegyei magyarságban, csak lenné hely, hova az övét elhelyezhetné. Tehát az ugnevezett egyke, vagy helyesebben kevés gyermekrendszer annak a kényszer helyzetnek a kifolyása, melybe jelenlegi, kevésbé normális birtokviszonyaink sodorták a kis gazdákat, mit ha látna magyartaját rajongásig szerető halhatatlan Szechenyi, keservében felajdulna, de nem azért; hogy a nemzet életérékébe vagy súlyos bajt keltsékek predikációival akkor megörvösoltatni: A mi vármegyénk kis birtokosai ritka éberséggel állnak résen, hogy olyan földbirtokoknak vételét, melynek megszerzése hatalmasban áll, el ne szalasszák, a közbirtok osztlály eladás alá kerülő ingatlanai kész vevőkre találják-kis birtokosainkban s épen ez a jelenség okozója annak a másik jelenségnek, hogy meggyének református lakosságánál, habár még kis mértékben is, növekedben van a lélekszám. De hát voltaképen mit is érne az a szaporodás megfelelő alap nélkül. Ott, hol a kevés gyermekrendszer nem töltte fel fejét kis birtokosaink között, képett elthe a kivándorlás, mint parancsoló szükség, mert a létszámosság megcélés érdekében máséket megoldani nincs hatalmában az elszaporodott családnek. Fáj láni ezt a kényszerhelyzetet, de ivan benne vigasztaló is. Véreink szorgosan ápolják lelkükben az elhagyott haza szeretetét. Az a sok mi ló, mit évenként a magyar korona területére küldözgetnek azt bizonyítja, hogy ók még most is nem új hazájk számára ének, dolgoznak, hanem szülőföldjüknék, még hátt egy áll minden, ha a birtokviszonyokban változás állana be, minden jóra fordulhatna, mert népünknek óva, féltékenyen órzve él a népesedés alapja, kivándorlótáinkban pedig akkora az édes szülőföld iránt való szeretet, hogy azt az új haza nem képes kilitálni szivükből.

Beleg

Kiss Antal.

magát, mint ez a fia. És maga talán jobban nem csalt meg senkit, mint őt. En is szerettem, de hássa meg tudok állni az órvény szelén, ahová pedig maga egy szerény beletaszítani. Hogyne, hílsen az dicsőség, ha meghalnak magiért! En azonban nem fogok meghalni. Pataky Géza ídég kezét ill érezem forró szivemen és mintha tompa, érzetlen hangon beszélnék hozzám: — Utiannam ne jőjj! Helyed ott! Mond az én nemem nek és elbocsát! Az én eméremmel bucsuzsz tőle, meglásd, nem akar többé látni! Ugyi tessék. Az ó nevével bucsuzom öntől örökre. Mert hiszem, hogy ezután a levelem után nem kíván engem látni.

Olvasva végig figyelmesen amit írök Nagyon szomorú dráma, amelynek maga a hősnője: A hőse elbukott, maga boldogon élt napjait s az a mellékalak, a kit most akart előléptetni új hősnék, az ezzel a levéllel menti ki magát és előléptetés elői.

Maga akkor ismerkedett meg Pataky Gézával, mikor mi összevezestünk. Azután, a rédm néves örökre feldeheltet, a kínos nap után, mikor rajtakaptam, hogy egy színgéssel csokolódozott. En azt hittem, hogy még az a fájdalom, maga pedig kinevetett engem és nyers, durva cinizmussal vetette oda:

— Ezt előbb szerettem mint téged! Még az iskolában, ó volt az első Róméom. Tízénot éves koromban. Vagy azt hitted, hogy én huszónéves koromig vártam a

szerelmemre és úgy éltem mint valami apáca? Jól tudod, hogy nekik szeretni és lángolni kell. Ez már a véréinkben van! Örülj, hogy léged is szerettek és ne csinálj komédiát!

Nem csináltam. Csak ott hagytam! A pokol minden kínját magammal hoztam ebből a válsásból, de azért erős tudtam maradni. Nem mentem hozzá többet. De most, hogy újra beszéltem vele, éreztem, hogy erőm elhagyott. És nyomorultul, tédén állva lértém volna magához vissza, ha a szegény Géza emléke fel nem jött volna hozzám a sirból.

Most már nem megyek. Az ó nevével bucsuzom magától.

Szegény Géza, milyen örülten szerette magam. Nem okos ember módjára, de mint egy bolond poéta, aki szerelmesében értetlen, tisztá angyalt lát. Hányszor beszéltem magáról a legrajongóbb szerelmem hangján! Nem is szerettem volt é, hanem imádás, rajongás.

En csak hallgattam! Nem akartam a kedvét rontani. Minek világosítottam volna fel? Gondoltam, majd elmúlik ez az imádás és tisztán fog látni, ha felnyúl a szeme. Majd elmúlik a mámor és akkor majd kiábrándul a szeretőjéből.

Mert azt hittem, hogy a szeretője volt. Azt nem tudtam, hogy ó magától félté szerelmemmel szereti, mint amíg másfértésben szokás szerelni. Másfélté, tisztességes szerelmem, mely a szivben fiktad

— Személyi hírek. Herceg Ypsilanti Emánuel és herceg Ypsilanti Todor folyó hó 28-án este érkezen vendégül Herceg Hohenlohe és gróf Rex szegényességében simonáti uradalmukra. — az ösi fiáczán és nyulvádszatra. A három napig tartandó vadászaton részt vesznek még, Gróf Somssich Béla, Gróf Somssich Géza, Gróf Somssich József, Gróf Szechenyi Géza, Kunt Hubert fajszi földbirtokos és Horváth Jenő a nagyatádi méntelep parancsnoka A vadászati kedvező idő esetén igen jónak ígérkezik.

Pazar István kir. főmérnök f. hó 20-án városunkban időzött, s ez alkalommal az értezi fűrdő új építkezését megtekintette.

Eljegyzés. Mandel Mór, kedden eljegyezte Weisz Katiza kisasszonnyal, Weisz Fülöp helybeli kereskedő, kedves leányát.

Tanítóhelybesztás. Az ötvösi r. m. kath. iskolások f. hó 22-én tartott ülésén az alásóló elmozdított Szavacs Flórián helyébe Markovics Sándor aracs tanítót választotta meg egyhangúlag kántorainak. — Egy szülőköt a szegény tudó-betegeknek. Közélg a halottak napja, mikor a szülő-tesztvé, hitves, rokon, jóbarát hozzátartozóinak sirtjét virágokkal ékesíti fel, jelélt az az szeretelnek, mely az élet a megboldogulthoz a siron túl is kéri. A visszszámkelés napja ez. De egyszersmind ugyanez a nap kell, hogy eszténke juttassa a földön élő azon szerencsétleneket, kik lassan pusztító betegségekben, a tudóvesében szenvednek s kell, hogy nemesen éröz szivük sugallatait, halgaltava, — elkövössének minden lehet, hogy ezen szerencsétleneket az életnek megmentsük. Ezen nemes célt szolgálja a „József Kir. Herceg Szanatórium Egyesület”, mely intézményt támogatunk hazaifutó kötelegségünk Hazaifutó magyarsziból fakadó azon kérelemmel fordul nevezett Szanatórium Egyesület az uton is a magyar társadalomhoz, hogy egy szül-virág árát ajánlják fel a szegénysorsu tudó-betegek megmentésére.

— Uránia színház. A nagyatádi iparos ifjuság önképzőkörének vezetése, — a budapesti Uránia színházról kövönséket vetítöppepel, képekkel és feltejesásokkal, — eddig is néhány élvezetes előadást tartott saját költségében. Az iparos ifjuság ügyét maga működéséért feltétlenül elismeréssel kell adoznunk. Szép, hogy az iparos ifjuság maga gondol mindenek előtt az önmaga és ezután a mások ösmeretének kibövítésére. Sajnos azonban a iparosok maguk nem méltánólják eléggé ifjak törekvéséit, mert az előadásokon alig vett részt néhány iparos.

— Uraim tudtam, hogy úgy szereti magát, mint ahogy az ember a mennyasszonyal szokta szeretni.

Magának természetesen tesszett ez az új játék. Ilyen bolond udvarlójá meg nem volt, aki a helyett, hogy minél előbb birni akarta volna, hát szűzies, epedő szerelmem vette körül. Furcsa volt, új volt a dolog. A szerelmemek ezt az új fajfaját, maga meg nem próbálta. S hízegelt a hiúságának, hogy ez a szép, okos fia, úgy néz rá, mint valami szent oltárképre.

Maga is adta a naiva, epedő holdsgaras szerelmem. Jól adhatta, hiszen jó szíznő. S a dolog elég érdekes volt ahhoz, hogy érdemes legyen jól megjátszani a szerepet.

Órángk elhallgatta a bohó legény szentimentális szép-tervelt a jövőről, a békés boldogságról, mely rejuk vár, ha majd egymásól lesznek. Erdei sétákat rendeztek, kart karba öltve, hallgatták a madarak énekét, a kakuk szavát; virágokból koszorút fontak egymás fejére s maga ábrándos, szelid tekintettel nézett rá, míg az lángoló árczel-beszélt a szerelmeről.

Sokszor elbeszélte ó, hogy édes-keletben milyen-felséges gyönyörűségben vett részüket. En nem tudtam moslóság nélkül elképzelni, hogy maga milyen áhítatos szent arconat vághat ezeken a szokatlan találkokon.

Hazudott üdvök, könnyű eskük,
Igéret négy, öt levelen...
Csókok, miknek mézét keressük...
És — elvirágozt szerelem...

Min't régi rongyot, tűzbe dobna
Uoittan más ember fia;
Piros lángját megmósolyogná:
— „Hát még ez is tragédia?”

S én mégsem adtam át a lángnak,
De titkon, úgy előveszem,
S hűtlenségét annak a lángnak
Szivemből meg-megkönyjezem...

P. Jánossy Béla.

V Á G Y.

Ki egykor védő oltalmába vesz,
Vas, büszke lelkű férfi legyen,
Ne síró arccal, reszkető hangon,
Dacos szavakkal hódoljon nekem!

De mégis, ha e férfi eljövend,
Oh várva-várnám azt a sikerem,
Hogy szive, az a törhetetlen sziv
Meglágyuljon legalább — nekem!...
Göncz Erna.

Hír a falunkból.

Odalenn Bácskában
Szól a nóta hangja,
Faju legszebb lányja
Eljegyzését tartja...
Huzzák a cigányok a gazdag uj párnak:
Deli völgyénynek, kékszemű leánynak.

Valahová messze
Elhangzik a nóta,
Hallgatja egy ifju,
Késő este óta, —
Hallgatja a nótat... könnye perdül rója
Egy kicsinyke képre, fonnyadt
[rózsaszálra.

Kondul a nagyharang
Vigan, négy hét mulva!
Lakodalmat jelent
Egész falu tudja...
Esküvőre viszik a kékszemű lánykát,
Őszi szél csókdossa fehér, selemes
[fátylát.

Valahol megcsendül
A kis lélekharang,
Deszka-koporsóra
Zörögve hull a hant.
Temetnek egy ifjút, egy megtört lelket
S csak egy szegény anya sir a fejta
[mellett.
Bolyos István.

Felölös szerkesztő:
SZMODICS SZILÁRD.

Gabona-piac.

Rotter Bernát nagykereskedő jelentése.
Nagyatád, 1907. október 24-én.
Buza — K. 20.40 21—
Rozs — „ 18. — 19—
Árpa — „ 14. — 15—
Zab — „ 14.50 15—
O-Tengeri — „ 17. — 18—

3441 sz. tkv. 1907.

Árverési hirdetmény kivonat.

A nagyatádi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyatádi járási takarékpénztár r. t. végrehajtatónak Fuisz Imre végrehajást szenvedő elleni 255 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajási ügyében a Kaposvári kir. törvényszék (a nagyatádi kir. járásbírószág területén levő Tarany községben fekvő a taranyi 83 sztkjvben A I alatt felvett 162 b. hrsz. ingatlaura az árverési 949 koronában, ezemel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1907. évi november hó 20-ik
napján d. e. 10 órakor.

Tarany községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsarának 10%-át vagyis 94 kor. 90 fillért készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovaléképes írtékpapirban a kiküldött azoké kezébe letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-c. 170 §-a értelmében a hánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagyatád, 1907. évi október 12-én.
A kir. járásbírószág mint tkkv. hatóság.
SZAKALL
kir. járásbíró.

Minden verseny kizárva!

Hausner Ignác - Nagyatád

URI ÉS NŐI CZIPÉSZ.

Van szegencsem a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Széchenyi-téren eddig is jó hírnének örvegett

czipő és egyéb lábbeli kereskedésemet korunk legjobb gyáraiból beszerzett árukkal kibővíttem,

nevezetesen „KOBRAK“ czipőim, valódi sevrő és box, czugos, füzös és gombos czipők nagy választékban, amerikai és vadász czipők kizárólag nálam kaphatók.

Megrendelésre valódi orosz vízmentes bagaria czipők- és csizmákat mérték után készítek.

Midőn a n. é. közönség becses pártfogását kérem, vagyok

Tessék egy próba rendeléssel megísztelni.

kiváló tisztelőit

HAUSNER IGNÁCZ.

Minden verseny kizárva!

Uj butor és koporsó raktár.

Mezey Géza - Nagyatádon.

Petőfi-utca 152. szám.

Eddig is jó hírnevű épület és butor asztalos műhelyemet lényegesen

butor és koporsó raktárral kiegészítettem.

Ezen czikkemben olyan készítem áll t. közönség rendelkezésére, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelhettek.

Gyermek- és nagykoporsók

mindenféle kivitelben ugy gyári, min't saját készítményem a legolcsóbb árban kaphatók,

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok

tisztelettel
MEZEY GÉZA
asztalos-mester.

ifj. BERTA GÁBOR

SZIJGYÁRTÓ ÉS NYERGES
NAGYATÁDON.

Ajánlja saját készítményét, mindezen szakmához tartozó cikkeiben,
a lehető legjobb kiállításban, jutányos és pontos kiszolgálással.

Saját készítményű felsőrészek bármily minőségben gyorsan és jutányosan készíttetnek.

PLASINKA GYULA

uri és női cipész és kész cipő raktár
NAGYATÁD, (Széchenyi-tér.) : Saját ház.

Ajánlja saját készítményű lábbelit, a legujabb ANGOL és FRANCZIA modell szerint.

Mint hogy a nálam rendelt cipők szabását és összeállítását kizárólag magam végzem; nagyrabecsült vevőimnek, — a cipők alakjára vonatkozó — mindennemű kívánságának, valamint a legkényesebb igényeiknek is megtudok felelni.

Valódi orosz vizmentes bagaria cipők és vadász csizmák, valamint lovagló csizmákat mérték után a legjobb kivitelben készíték.

Javítások gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Kívánatra háznál is megjelenek.

Egy jó házból való fiu
könyvnyomdában tanulól
felvétetik.

MELLER SÁNDOR

fordrás
NAGYATÁDON.

Van szerencsém a n. é. högyvilág b. tudomására hozni, egy évig Berlinben szerzett szakismeretem azon szerencsés helyzetbe juttattak, hogy a hajmunka terén a legmesszebb menő kívánalmakat kielégíthetem.

Ugymint hufonat, frizzetta, einlag termézetes hajból, férfi paróka, emléknek hajcsokor művészes kivitelben.

Kegeys pártfogásukat kéve

tisztelettel

MELLER SÁNDOR.

(Diszkrét kiszolgálás.)

Hirdetések jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban.

Magyar királyi államvasutak menetrendje.

Oda		Somogyszobb-Balatszentgyörgy		Vissza	
1045	820 ind.	Budapest keleti p. u. (190)	érk.	130	915 615
314	159 "	Ujdombóvár (190)	érk.	957	600 920
435	218 "	Zágráb m. á. v. (190)	érk.	217	900
705	411 "	Gyékényes (190)	érk.	1034	541
800	601 ind.	Somogyszobb (190, 211)	érk.	715	417
818	623 "	Segesd	érk.	700	402
834	638 "	Segesd-Bogát	érk.	637	342
852	710 "	Böhönye	érk.	619	324
919	741 "	Mesztegyne	érk.	540	244
X930	X752 "	Győta	érk.	X518	X228
953	825 "	Marczali	érk.	506	216
1011	850 "	Kéthely	érk.	421	144
X1021	X900 "	Balatonujlak	érk.	X359	X130
1034	913 "	Balatonkeresztúr	érk.	347	118
1046	925 "	Balaton-Berény fürdő 1. sz. órh.	érk.	X332	106
1056	935 érk.	Balatszentgyörgy (10, 16)	ind.	323	1255
106	1200 érk.	Keszthely (10)	ind.	1259	1155
343	"	Türje (16)	ind.	"	741
133	1035 "	Nagykanizsa	ind.	1240	930
"	"	Budapest d. v.	ind.	1000	650 850
Oda		Somogyszobb-Barcs.		Vissza	
740	820 ind.	Budapest keleti p. u. (190)	érk.	130	915 615
"	314 "	Kaposvár (190)	érk.	901	529
"	210 "	Zágráb m. á. v. (190)	érk.	217	900
940	616 ind.	Somogyszobb (190, 105)	érk.	730	411
1014	645 "	Nagyatád	érk.	708	348
X1024	X656 "	Simonföld	érk.	X636	X327
X1031	X702 "	Erzsébetpuszta	érk.	X630	X321
1107	717 "	Lábod	érk.	600	312
1117	743 "	Görgeteg	érk.	554	255
1141	807 "	Visonta-Csokonya	érk.	519	224
1148	815 "	Csokonya 8. sz. órház	érk.	505	214
1205	833 "	Somogytárnóca	érk.	451	200
1223	853 "	Barcs telep	érk.	427	146
1230	900 érk.	Barcs (205, 220)	ind.	415	130

Alapított: 1854.

Alapított: 1854.

Rotter Bernát

NAGYATÁDON.

LAKATOS ÉS LEMEZÁRUGYÁR

A pécsi orsz. kiállításon bronzéremmel kitüntetve.

Magy. királyi lőpor áruda.

Kitűnő minőségű lüttichi és suhli vadászfegyverek,
flóbertek, revolverek, az összes fegyverneműek,
lőszer: hüvely, folytás, serét stb., vadászati
cikkek nagy választékban

Gazdasági és varrógépek gyári raktára.

Szecs kavágók, répavágók, tengeri morzsolók
és darálók stb. stb.

Háztartási- és konyhaberendezések.

!! Szab. Meidinger kályhák raktáron !!

Szabályozó-, töltő- és szellőző kályhák.

Öntött kályhák és asztaltűzhelyek.

Lemezkályhák és takaréktűzhelyek

minden kivitelben.

Nikkelezett és bronzozott padlóvédők, kályhaellenzők,
kályhatálczak, egyszerű és finom szalon-széntartók, kan-
dalló eszköz-tartók, tüzelőeszközök.

Műszaki cikkek raktáron.

Darabos fűtőszén és kétszer mosott kovács kőszén,
házhoz szállítva.

NAGYATÁDI HIRLAP.

NAGYATÁD ÉS VIDÉKÉNEK TÁRSADALMI, GAZDASÁGI ÉS SZÉPIROLDALMI HETILAPJA.
A »NAGYATÁD ÉS VIDÉKE GÁZDAKÖRÉNEK« HIVATALOS KOZLOLVANÉ.

Előfizetési árak: egész évre 8 kor., felévré 4 kor., ne-
gyedévre 2 kor. egyéj szám ára 20 fillér.
Megjelenik minden csütörtökön.

SZERKESZTI:
Dr. NEUBAUER FERENC,
SZMODICS SZILÁRD.

Szerkesztőség: Nagyatád, Fűrdő-utca 64. szám.
Kiadóhivatal: Nagyatád, Széchenyi-tér 23. szám.
Az előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivataltól költenek.

Miről beszél a temető?

Hervadt lombok, hulló falevelek között vezet utunk az engézetet, a halál birodalmába. Amily szomorú, ép oly lelket nyugtató a poézis, mely szemünk elé tárul. Szomorú, mért vesztéséről beszél; megnugtató, mert az élet malmában megörödlődött testünknek pihenő helyét mutatja. És épen azért szívesen megünnök a kegyelet nagy ünnepe a temetőbe, hogy az ott töltendő pillanatok az emlékeztetnek, a múlt-
nak szenteljük s a jövő méhébe tekintve, oda képzeljük magunkat is, ahol többé nincs fájdalom, nincsenek könnyek, csak boldog nyugalom!

Tennyson, a király-ídylek nagy költője azt mondja, hogy a halottak megérik a sírban, ha belépünk a temető ajtaján. Ma hívánk, várnak bennünket. Mire? Egy remek, nagy-szerű előadásra. Aki már a sír mélyén porlad, az már mind kitűnő történetűdös, minden egyes hulla egy darab történelem, egy darab valóságra vált életbölcsélet. És valljuk meg őszintén, hogy erre az elő-
adásra rászorulunk, hogy ez mindig korszerű, mely az életről szól az életnek. A környezet, a hangulat a lelkeket és szíveket fogékonyakká teszi a holtak történelme és életfi-

lozójára iránt. Menjünk tehát mi is, és tanuljunk!

Járjuk be a temetőt, s álljunk meg egy-egy sírlemlék előtt. Talán nem ismertük azt, akin már az engézetet rég beféjezte borzalmas munkáját, de szől helyette az a kö, melyet a kegyelet emlékül állított neki. Régi elmosódott sírkő ez, s red ezen szavakat vészték, mely az elhunytak gondolatát tükröztetik vissza: „Ezt a sírkövet nekem emlékül, neked pedig, ki a sorokat olvasod, inférelül állították. Bárki légy is, vigyázz dolgaiddat komolyan végezd, mert órad bizonytalan. Élj boldogul!” Rövid, de velős intelem, melynek megszívlelése gazdag élet-programmat ígér.

Folytassuk csak szemlénket a behorpadt sírok, a régi emlékek között! Hadd beszéljenek a régiek, kik tapasztalatuk gazdag tárházából szel-
lemi kincseiket kínálják. Az egyik ezt olvasom: „Voltam, most nem vagyok. Ti vagytok, de nem lesztek. S... P... hogy halálában is éljen, úgy élt, mint halandó.”

A hideg őszi szellő nem csak az ólsgárgult leveleket szakítja le, hanem zöld leveleket is. Egy reményteljes ifjúnak sírhalmára hullanak a levelek, mintha csak annak sorsát akarnák elmulasztással jelképezni. De nincs is erre szükség, az a néhány

sor eleget beszél róla: „Itt nyugszik... ifju, a Muzsák és Apolló kegyelje, a szerencse gyermeke, ki 20 éves korában halhatatlanságról álmodozva, a Párkák ollójára került.”

Az élet csalódásait híven tükrözti vissza mintegy a sír mélyéből felhangzó intelem: „Állj meg föld vándora egy-két szóra! Ezt a sírkövet meg életemben emeltem magámnak, s most itt é szük és sötét helyen várlak téged s az utolsó ítélet ébresztő harsónáját. Talán származásomra vagy kíváncsi? Ádámnak vagyok szerencsétlen unokája. Házámra? A világ volt az én házam. Tudományomra? Árnyék volt. Hirnevemre? Füst volt. Életkoromra? Elenyésző kicsiny pont volt. Gazdagságomra? A szegénység volt. Kitüntetésemre? A megvetés volt. Szabadságomra? Szolgátság volt. Legfőbb óhajomra? A halál volt s a halál után az igazi élet, melyet nekéd is kívánok. Emlékezzél meg L...-ról!”

Egy ifju emlékkövén, kit saját testvére őlt meg, ezt olvassuk: „Itt fekszem ifjan évek óta, mint a halál gyűszös martaléka. Halálommal a-
tyámnak mely bánatot, anyámnak fájó könnyeket, a tudományom veszte-
séget okoztam. Mi maradt meg szá-
momra? Rothadás, por, semmi. Ne

Nagyatádi Hirlap tárcája.

A halvány Miso.

Írta: Petrásevich Géza.

Lapunk eredeti, jogosított közleménye.

A Glatter Márton korcsmája szokatlan hangos. A falu felé néző mind a négy ablaka ki van világítva. A sugarak bevillágitják a korcsma előtt elterülő delelet, a muzsikák, meg lárná áthalasztják a tulsó oldalra. Itt van a falu apraja-nagja, kántorostul, bírósúl. Ott vannak a mulatnak, mert Pepi, a szép zsidó lány tartja a lakodalmát.

Szólt a zene, a csillagok ragyogtak, a szello bus dalokat hozott felénk, míg meg nem érkezett a vacsoraidó. Asztalhoz ültek, csevéd lett s ekkor a kertek alatt, a nádas mocsár felől felhallatszik a furulyaszó.

Miso, szégyen Miso! Ahonnét nyári esténként a rézkügyő-fütylenteit szoktuk meg, onnét a nádas tornáról most, a te-furulyaszó hangzik. Ömlik, árad a légy, a busz rezgés; megtölti a levegőt bánattal, érzéssel, csodálattal, könnyel, szerelmmel... Csak a beteg picit kanári, a párjavesztett fülemüle, a szerelmi vágýtól égő, bánatban pacsríta tud ugy szólni, mint ahogyan kesereg, dalol, busul, imádkozik a te furulyád! Illyenkor hogy virít sápadt orcádon a halál

szép piros bázsarózsája, s hogy líleg-hörög kebled, lüktet láztól hajszolt halavány véred!

Elállt még a korcsmbában is a zsbongás s hallgatják annak a sápadt hoszu tót legénynek a szerelmi bucsu dalát. Hallgatják, hallgatják s köny csordul ki még az öreg Mártonnak is a szeméből. Mert hisz ugy szereti Miso! Ugy szereti mindenké, a Lajos is, a Pepi is, s mindenké. De ha egyszer nem lehet. Beteg legény, tót legény! Nem lehet Pepi a zsidó lány sohasem lehetett Zaskvára Misoé, a beteg tót legényé.

Vége a vaksorának. Újból megkezdődik a zsvij, a muzsika, a tánc. És újból felzokog a Miso furulyája. De nem a nádasban, nem is az ablak alatt, hanem a mi udvarházunk udvarán.

Ott ül a szomorú, halvány legény az udvar közepén, az ő régi fatönkjén. Nem néz se jobbra, se balra; csak a könnye hull a furulyára. Melléje telepszek s a legény elhallgat. Lehajol hozzám, megfogja a kezemet s halkan szól:

— Urri, én magót egyszer megbántottam.

— Nem Miso, engem sohasem bántottál meg.

— Egyszer, jókedvemben a bortól.

Élerttem szándékát. Ovatosan előkerítettem a pincekulcsot s hoztam Misonak bort. Ugy éreztem a felkembem, hogy ez a beteg legény megérdemel ma egy kis Italt. Felcsillant Misonak a szeme. Megko-

szönte az jalt, tarisznyájába gyömöszölte a hozzá dukáló szalonát és dohánt, s aztán hirtelen csett csókol nekem.

Fülig pirultam s elugrottam tőle. Ő pedig vontatottan, lassan felkelt: hosszan nézett a Glatter Márton korcsmája felé s aztán elfordult dőnég. A Göncöl szekere már magosan járt az égen. Naguol sóhajtott Miso s megégszter visszafordult:

— Isten áldja meg őrfi!

Átugrott a kerítésen s eltűnt a kis partok bokrai közt.

Visszatemetem a kert végebe s hallgattam tovább a zsidó mulatságot. De nem szólt. Délről a Kriván felől furulyaszót hozott a szello. Azt a kimondhatatlan fájdalom tót juhászját, mely átthatta a veséket, fakaszja a könnyűt, repeszti a szivét, melynek nem tud hangot adni semmi más szerzám a világon, csak a furulya.

Lechevertem a fűbe; néztem a csillagos égbolttól s könnyes szemmel hallgattam, mint hozza-felém a légy dél szello a Miso isztáját:

Lassacsán juhócsák
Az utas' megyéjén;
Óreg juhász vagyok,
Nehézen járok én.

Ezen a határon
A jó kakulmadár,
Nekem, juhócsáknak,
Nem sokáig szól már.

Miso eltűnt!

kérdezz többet, mert mit én ma tudok, te is megtudod holnap."

Marisco Rikárd, dálményi püspök még életében elkészítette sírfeliratát: „Mind, kik a magasba vágytok, fény és pompára szomjaztok, lecsillapodj (szomj), ha rém gondoltok. Azok lesztek ti is, ami én most vagyok; sirotokba mint én, oly hamar eljutok."

Remek önvalómást ír a nagyrevű tudós, Lipsius: „Azt kérde, ki van itt eltemetve? Majd én megmondom. Minap még nyelvemmel és tollammal beszéltem a világnak, most más teszi ezt helyettem. Én Lipsius vagyok, kinek az irodalom és a közvélemény adott hírnevét. De halálommal mindez elenyészett. Akarod, hogy hangosabban szóljak hozzád? Minden, ami emberi, csak füst, árnyék, hiúság, képzeltetés, egy szóval: semmi. Csak arra kérek még, imádkozzál értem, hogy szomorú életem után, egy jobb hazában örvehessek.

Egy másik a névtelenség homályába burkolódzik: „Tudod-e ki az, ki ebben a szűk földalatti börtönben lakik? A rothadás fia és a férgék testvére. Ez az én származásom. Nevemet ne kérdezd, az elenyészett életemmel, melyet könnyeim és könnyeim között töltöttem el. Bezáródtak könnyeim, hogy más tanuljon és okuljon belőlük."

Mindezen feliratok fájdalmas, tragikus életről beszélnek. Ahg-alig csillog fel belőlük egy szebb és boldogabb élet reménye. Mennyivel szebben hangzik A... V... sirirata: „Én A... K... elkemet ajánlom Istennek, s minthogy a földtől nem tagadhatom meg, ami az övé, testemet átadom az enyészetnek. Javamból már semmi sem az enyém, csak a jó akarat, melyet magammal viszek Isten trónja elé."

Mondjam-e, hogy e sírfeliratok egy régibb, vallásosabb kor maradványai? Korunk léha felfogása mindenre reányomta bélyegét, még a temetőre is. Ma csak száraz statisztikái

adatokot olvasunk a síremlékeken: született, meghalt ekkor és ekkor. Hogy azt a nagy úr, mely a születés és halál között volt, mit töltötte be, arról ma már alig beszél a temető. Szinte jól esett lelkennek, amint egy urnónak sírján megszólalt a sziv, a hitves kegyelele:

Sírba vitted boldogságom,
Keserű az élet,
Elhagytam a remény is, már
Csak emléked éltet.
Légy őrzője gyermekimnek
S oltalmuk az égben,
Odafele majd megköszönöm,
Nyugodjál békében!

Igaz, hogy e történeteknek a síron innen is van folytatása, s talán nagyobb tragoediák járnak nyomukban, mint a minő az elhunytat szétette sírja felé. Azonban bármily prozaias legyen is egy temető, mégis mindannyian azon benyomással távozunk onnét, hogy az élet komoly feladatoknak színtere, s csak a nemes, önzetlen munka után nézhetünk szemben férfiasan a halállal. Nincs akkor félivalónk az elmúlástól, mert élünk tetteinkben, melyek nem halnak meg velünk, mert halhatatlan éntünknek szülöttei azok.

Amint a temetőből kimegyek, közel a kijáráthoz egy régi magyar póéta síremlékét látom s rajta e hangulatos kis verset:

Csendes a holtak hazája,
Csendes a mohlépte sír,
Mély örököl éjszakája,
Nem zavarja föld csatája,
Földi ósztón, földi hír!

P. KISS ARISZTID.

Az új szövetkezeti törvény-tervezet.

Az igazságügyminiszter a napokban küldötte szét az érdekelteknek az új szövetkezeti törvényjavaslatait azt az előadói tervezetét, a melyet az igazságügyminiszter megbízásából Nagy Ferenc az 6. ugannezen kérdést tárgyaló 1904-iki évi törvényre adott vélemények és bírálatok alapján készített. Együttal közli a miniszter a szakörökkel azt is, hogy a tervezet alapfelvetéivel még az ősz folyamán szakta-

nácskozást óhajt tartani, a melyre a kiküldötteknek megnevezését kéri. Az új tervezetek a kereskedelem szempontjából fontos rendelkezése, hogy a fogazásfási szövetkezetek nemagoknak csak akkor adhatnak el, ha a szövetkezet telephelyén más nyílt üzlet nincs, vagy ha az iparháza a helyi viszonyok figyelembe vételével a nemagoknak való árusítást engedélyezi. Az Országos magyar kereskedelmi egyesülés az előadói tervezetek megvitatásán az ebben a kérdésben igen jelentékeny vidéki érdekeltség megfelelő bevonásával tartandó folytatódások értekezleteken már legközelebb megkezdés és ezeknek a tárgyalásoknak eredménye alapján terjeszti majd elő véleményét a miniszteri szaktanácskozásokon. Az O. M. K. E. ezen saját kebelében tartandó értekezletein a tervezetek árukereskedelmi, pénzügyi és jogi vonatkozásait egy-egy erre felkért külföldi szakelőadó fogja megvilágítani.

Csak egy virágszál.

Felhívás a jó szívekhez.

Virágokkal ékesedik nemcsak a temető. Kegyeletes szívek viszik el kedvesek sírjára koszorúikat s odakint a temetőben megisztult szép emlékek szállanak az elköltözött felé, a kinek sírjában nyugalmat, az élőknek saját bánatukra enyhülést kérnek az ég Urától.

A József Kir. Herceg Szanatórium Egyesület a halottakra való méla emlékezés és tisztá, fenkölt hangulataiból egy kis részt kér juttatni a halál jegyeseinek, a tudóbetegeknek. A halott nevében, a kinek sírja koszorúval ékesedik majd, — csak egy virágszállat kér a halál pitvarában levők élete megmentésére. Közel 80.000 ember hal meg évente hazánkban tüdővészben, ebben a borzalmas pusztító betegségben. Legálább a felének az életét mentheti a jársadalom részvéte. És maga az egyesület is ezereken igéri visszaadni az életét, ha mindenki, a ki a napokban koszorút vesz, csak egy virágszállat kevesebbet köt koszorújába s ezt az egy virágszállat árát az egyesületnek felkald.

Moritor vos salutant.

a két börtényes is Oda ér az egyik, leeresztet meg a tőrde borult a bokor mellett. A másik is azt teszi. Aztán hirtelen felállanak, kezükbe veszik balföldjüket s mennek az erdősegek.

A tövises galagonya, ragadós szederbokr nem akadály ilenkor. Lihéve törtétnik a bokor felé.

OH fekszik előttnük szegény Miso. Be van hunyva a szeme, le van eresztve fáradtan a karja. A málnabokr sűrű lombja árnyékba borítja arcát. Csendesen alszik, csak a szája szélén játszadozik keserű mosoly. Hosszan kinyújtózza a puha pázsiton s mellette egyetlen vizgatolája, furulyája. Még a halál sem választotta el őket.

Jöttek a juhász gyerekek. Fiatal águkat, lombos galagalt hoztak magukkal. Szépen megcsinálták az ágat s ráfektették a szegény halottat. Tüszőjébe dugták furulyáját, letakarták szépen zöld galgaly, aztán ledölelték két oldalra a lába mellé s elmádkozták a Miatyánkat.

A juhok meg ott bégáltak körülöttük. Ilyen volt a halvány Miso temetése...

Lassacskán juhoscák

Az utas mesyéjén...

Nem tudtam tovább menni egy lépést sem. Megbúvult egészen a rég nem hallott juhásznoja. Egy kis csend s utána újból egy másik, régi szerelmi dal zokog fel a furulyán:

Mondj még édes leltem,
Szeretted engem?
Ha szeretted engem,
Mért hagytál el engem?"

Hogy van Pepi? — Van gyermeke? Megnyugtattam, hogy Pepi egészséges, mint a makk s már két fia is van.

Elfordult; a fejét a párnába temette s úgy sirt csendesen.

Megnyugtattam szegényt. Pepi várja őt; nagyon szeretné látni.

Jól esett neki a vizgatolás. Megígérté, hogy minélgyel felgyogdok, visszamegy falujába s kezébe veszi újból régi furulyáját.

Ősz felé járt már az idő, mire hazá kerültem a Kriván tövébe. De azért tovább, szép nyári napok jártak. A marha, juhállomány még kint volt a havasi legelőkön s csak vasnap vetődött be egyik másik pásztor, hogy a heti elemőzést beszállítsa társainak.

Alig futtam ki az ut fáradaimát, kimentém az erdőbe s szinte megdöbbentem, mikor megbállottam a szomorú, bágyadt nótát:

Lassacskán juhoscák

Az utas mesyéjén...

Nem tudtam tovább menni egy lépést sem. Megbúvult egészen a rég nem hallott juhásznoja. Egy kis csend s utána újból egy másik, régi szerelmi dal zokog fel a furulyán:

Mondj még édes leltem,
Szeretted engem?
Ha szeretted engem,
Mért hagytál el engem?"

Nem bírtam ki tovább. Megragadtam Desző karját:

— Barátom, ki ez a furulyás?
Desző szomorúan leggyintett a kezével:

— Egy fiatal, beteg juhász. Beleszeretett egy zsidó lányba, aki férjhez ment az orra előtt. Elbujdokolt a szerelmes legény s most visszajött beteg, meghalni.

— Hisz ez akkor a Zaskvara' Miso?
— Ó szegény!

Lágyan, álmadozón, elhalóan szólt a furulyaszó s egyszerre, hirtelen, minden átmenet nélkül éles füttentésbe fullt. Egy fájdalmas, sóhajásszerű fütty s aztán csend, halalos csend.

Mindkettőnkben elállt a lélegzet.

A legelésző juhok felvetik fejüket s valami bánatos, gyermeces bégetéssel szállnak egy málnabokr felé. Oda törtét a

A' haldoklók szólitanak.

Legyen a sirok koszorúja egy virágszállal egyszerűbb; éjjen egy méccsel a sirokon kevesebb; és ennek árából ki fog gyulni egy pislogó élet.

Esdve kér az egyesület minden jó szívet, váltsa meg mindenki ezt a szent vámot nemzete dicsőségére. Övegyeknek, árváknak, ügyefogyotaknak könnyei fölszárítására.

A ki ezt megteszi, a kinek szívében az irgalom érzete fölfakad: annak halottja tudni fog arról. Kegyeletünk szent, megtisztult, nemes tanúsítása lesz, a ki egy *ujonh* *testendő szegénysorsu tudóbetőgeket gyűjtő népszanatóriumának építési tőkéje gyarapítására halottak napja alkalmából adományt ajánlatja.*

Ezt kéri az egyesület bizó hittel és reménységgel.

A József Kir. Herceg Szanatórium Egyesület.

Budapest, IX., Lónyay-utca 47.

Százezrek kapják meg az egyesületnek ezekben a napokban egy kis fizetést. Ebben a fizetésben foglaltatik az adakozásra való felhívás és mellékelve csatoltatott egy postabeizéti lap: A fizet értékes, tömören megírt ismeretek is közöli a nemzetpusztító baj, a tüdővész ellen való védekezésről. *Olvassa el mindenki ezt a kis fizetést és adja oda másnak is előadásra.* A fizetke utolsó lapja a *belügyminiszter engedélyével gyűjtő-lapot tartalmaz* az irgalomadományok összegyűjtésére. A ki az ezzel járó fáradságot nem sajnálja, a könyörgőlének és irgalmasság érzetének adja szép bizonyosságát. A ki pedig lapunk után-jászt tudomást a jóvalap egyesület szándékáról, az a jó szív küldje el közvetlenül lstennek tetsző adományát. *Megjegyezzük, hogy az egyesület minden hozzá küldött adományt lapjában a Szanatórium Lapokban nyugtat.* A legmelegebben ajánljuk az egyesület némes céljait közönségünk legteljesebb figyelmébe és pártolásába.

HÍREK.

Lapunkra november elsejével új előfizetést nyitunk. Kérjük azon igen tisztelt olvasóinkat, kik lapunknak eddig is előfizetői voltak, továbbra is sziveskedjenek támogatni bennünket előfizetésükkel, azokat pedig, kiket ez ideig lapunk előfizetői közt nem üdvözölhetünk, sziveskedjenek a lap előfizetői sorába belépni, hogy munkánkat — a megkezdett alapokon — zavartalanul tovább folytathassuk.

Kinevezés. Vass Ferencz, görögleti plebánus nyugalmba menvén, az így megüresedett görögleti plebánusi állásrá báró Hornig Károly megyés püspök úr ó méltósága, mint kórház Rák-Endre, pecóli-javadalmas apátot nevezte ki. A mikor ajánlatlati vesznik búcsút Vass Ferenczöt, a görögleti vól plebánosót, a járás Ferkó bácsiát, utánakkor melegen üdvözöljük utódját, kervén őt arra, részesítse járásunk lakosságát abban az igaz szeretetben, melyben

szertett elődje mindenkor és minden alkalommal részesíté.

Meggyűlés. Somogyvármegye törvényhatósági bizottságának november hó 4-én let az őszi közgyűlése, amely a vármegye székházának nagyertermében délelőtt 9 órákor kezdődött. Az őszi közgyűlésre Plachner Sándor alispán-helyettes vármegyei főjegyző és Krieger Odón tb. főjegyző már kibocsátották a meghívót és azzal együtt a közgyűlés tárgysorozata; amelyen 159 tárgy szerepel. A legfontosabb és a legnagyobb érdeklődést keltő tárgya a közgyűlésnek ketségalkotást az alispáni állás betöltésére lesz, bár nagyobb izalmakkal a választás aligha fog járn.

Változások az esztergomi káptalan uralomában. Kuzmics Miksa szempéri uralomai rendelkező-kaszár központi, alispánvevőve nevezetvén ki, az összes zalai és somogyi uralomak Kufics Béla kiskomáromi felügyelő rendelkezése alá helyezték. — Tapsonyi intéző. Mészáros Lajos fehéregyházi, csallai intéző Schönbeck Ignác tapsonyi intéző, fehéregyházi helyettes intéző Tatarék Rezső kiskomáromi segédintéző lett.

Közös konyha Barcson. A multoráiban vendégien voltak Barcsról. Megtekinthetik közös-konyháinkat, megizelték-típusú szakácsnének izetes főzést s mi lett az eredmény? Egy újabb közös konyha Somogyban: Barcson. Panasza tehát nincs okunk! Kaposvár vezetőnek tekint. Barcs tőlünk veszi a magunkat. Kellemege? A mai közgyűlésűt mind a konyha daczára sokat várnak. Az lenne óhajuk, hogy hajgújk meg dében az eddig három lakosmely teljesen elegendő, de este bizony nagyon elkéne egy kis kista fele is a hus után. — Ez a kívánság pedig, az azt hisszük — teljesíthető. S akkor általános lesz a megelégedés.

A nagyatádi zsinoragor állami kedvezménye. A kereskedelmiügyi miniszter a napokban értesítette Völgyi és Beckovics gyűjtőadónokokat, hogy a Nagyatádon működő zsinor és passzomaz gyárak részére, annak kibővítése után, — az 1907. évi III. t. c. 1. §-ában meghatározott állami kedvezményeket, — a miniszterelnök hozzájárulásával a kibővített gyár üzembe helyezése napjától számított 10 évre biztosítja. A kedvezménynek megmaradását azonban több feltételhez fűzi. Többek között a miniszterelnök megnevezt, hogy melkora összegget tartoznak a gyárosok befektetni, legalább mennyi munkást kötelesek foglalkoztatni, — mennyi legyen a munkások napi bérének minimuma, a tisztviselők s művezetők legalább háromnegyed részben magyar honpolgárok legyenek; az építkezés, illetőleg berendezéshez szükséges anyagokat s eszközöket valaminek a helyi közgazdó ügyes-tervezőnek, — ha csak lehet, — itthon szerkesztve be sít. — Ugy halljuk, hogy a gyár kibővítése a legközelebbi jövőber meg fog történni s így, a nemes szívű gyárosoknak csakhamar módjukban lesz, hogy járásunk több szegény lakosságát lássák el tisztességes keresettel.

Jón a sorozás. Az 1908. évre felhívott 150 korosztálybeli hadkötelesek, kik 1887. évben születtek most iratnak össze. A községi előjáróságok felhívják mindazokat, kik 1885. 1886. és 1887. évben születtek, hogy illetőségi községük előjáróságánál, — vagy ha az nehézségbe ütközik, lakhelyük előjáróságánál mielőbb jelentkezzenek, mert akik a jelentkezést elmulasztják, a védtörvény és utasítás értelmében súlyos büntetés alá esnek.

Meghívó a »Nagyatád és vidéke gazdáköré» f. évi november 15-én (pénteken) délelőtt 10 órákor Nagyatádon a Korona-vendéglő emeleti termében tartandó rendes havi közgyűlésére. Tárgysorozat: Legutóbbi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hiteljesítése; két jegyzőkönyv hiteltesítéi felkérése. Az egyes községekben a téli folyamán tartandó népies előadások megbeszélése. A nagykörpádi bérzsgadások az universal-mórtalral való népszerűsítés eredménye: A hidegvérű mén-szövetkezet ügye, Elvi megállapodás a megkötendő árató

szertözésekre nézve. Indítvány a közgyűléseknek mikor való megtartására nézve. Berékzezt iratok felolvasása. Egyéb ügyek és indítványok.

A nagyatád — lábodi törvényhatósági ut képtelése. Az állami beruházási tétel terhére Somogy vármegyének adandó állami segélyből a nagyatád — lábodi törvényhatóság között a jövő 1908. év elején kielépítse. A műszaki bejárás Pum József műszaki főtanácsos vezetése alatt folyó évi október hó 25-én már megtartott. Kora tavasszal az ut építést már meg is fogják kezdeni.

Szerelem áldozata. Barcsi tudósítók jelenti, hogy f. hó 22-én a barcsi hajósok egy holttestet fogtak ki a Drávából. A meg-ejett vizsgálát kiderítette, hogy a halott Piriti János, 26 éves, bábocsai lakos, csendőrk, ki hátrahagott levelében megírta, hogy ne várják többé vissza, mert öngyilkos lesz. Öngyilkosságának okát határozatlan nem tudják, de hozzátartozók az öngyilkosság okául Piriti szerelmi bánatát tartják.

Magyarországi munkások rokkant-s nyugdíj egyesülete. Két-év óta vajdúk már Nagyatádon az eszmé, hogy alakítsák meg városunkban is a magyarországi munkások rokkant s nyugdíjjelele főközpontját. Végre a sok vajudás valószínűen tetetűt, legalább arra lehet következtetni abból, hogy a központi, válamint a nagyatádi érdekeltek a főközpontár megalakítására czéljából f. évi november hó 3-án d. u. 3. órákor alakuló közgyűlést tartanak Nagyatádon az ipartest-felől helyiségben. Mindenestre idős do fog lesz a munkásokra nézve, ha a megalakítás sikerül.

Dobos indítványa. Megírta annak idején, hogy Dobos Henrik drávaszentmártoni plebánus egy idős indítványt terjesztett a majusi gyűgyűlés elé, melyre napokban az alábbi jegyzőkönyv kivonatát kapta:

234

4922 kg. sz.

Dobos Henrik törvényhatósági bizottsági tag, drávaszentmártoni plebánus indítványa az iránt, hogy iskolás gyermekek részére a fűszekben dohány és szivar kiszolgáltatása megakadályozzassék.

Miután a törvényhatósági bizottság az indítvány értelmében való intézkedés módjában nem áll, elhatározza, hogy annak értelmében pénzügyminiszter és vallás és közoktatásügyi miniszter urakhoz feliratot intéz. — Erről förtézelendő Dobos Henrik drávaszentmártoni plebánus értesíti. Felelte kívánonos lenne, ha ezen gyermekevelési szempontból fontos indítványunk megjelne a kellő eredménre.

Ismét az alkohol. Folyó hó 25-én este Ötvöskönyuban Schvárcz Mr. korcsmáros Maróti Janos és Mihály ötvösi lakosok a keletlenül jóval többet szedtek be a szőlő nedvötől ugyanarra, hogy mikor a korcsmáros figyelméztette őket a zárórán, — neki estek és ki akarták dobni saját lakásából. A nem régen ott idöző Tóth József ötvösi lakos védelmére kelt a korcsmárosnak, de vesztésre, mert a korcsmáros helyett összeszurkálták-ügy, hogy vérben-fagva kellett beszállítani Nagyatádra az orvoshoz. Talán a helyszínen agyon verték volna, de idejében oda nem érkezik Talács József községi bíró, aki erélyes fellépésével szétvalasztotta a dulakodókat. A csendőrség megindította a nyomozást.

Isten bő áldása. F. hó 21-én Kovács Erzsébet tanozcai bérés-asszonyunk három iker-gyermeke született. Anya és egyik gyermeke meghalt, két gyermek életben maradt.

Sertészhalda Curgón. Curgói levelezőnk írja, hogy alkalmukodó betéti társaság sertészhaladót létesít a közel jövőben Curgón. A vállalat 200.000 korona alapítókével indul meg és nagyszámúba telepet fog létesíteni a város határán kívül. Az elő-munkálatok már folytatásban vannak.

Tartalekos hírtől szemle Kaposvárott. A közös hadsereg és a magy. kir. honvédség tartalekos tisztjeivel és tisztviselőivel a tiszti szemlést. F. é. november hó 4-én tartják meg. Kezdetéponban 9 órákor. Az utószemle november 14-én lesz.

— **Nő-defektívek.** Angolországban egy ügyes igazgató nagy arányokban szervezte a női litkos-rendőrséget. Vannak előkelő nők, kik udvari és felsőbb pénzügyi körökkel érintkeznek s kitűnő hírekké látják el a rendőrséget.

— **Meteor jóslása novemberre** a következő: Az egész hónap változatosnak ígérkezik. Az első csomópont 5-ére esik, mely enyhre, a 9-ki csapadékos lefolyásra lesz, a tizenegyedikre meleg, napos időt hoz, mely alkalommal a Merkúr a nap előtt vonul el, u. o. 1 órakor. A 20-ki csomópont szintén nem okoz nagyobb változást, de már a 23-ki, de leginkább a 26-ki hideg jellegű lesz úgy, hogy a hőmérő a fagypont felé közelít, esetleg nagyobb csapadéokra lehet kilátásunk.

Felolvas szerkesztő:
SZMODICS SZILÁRD.

Gabona-piacz.

Rotter Bernát nagykereskedő jelentése.

Nagytád, 1907. október 31-én.	
Buza	K. 20.40 21.-
Rozs	" 18.- 19.-
Árpa	" 14.- 15.-
Zab	" 14.50 15.-
Ó-Tengeri	" 17.- 18.-

922 sz. vhtó. 1907.

Árverési hirdmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszéknek 1906. évi 4130. p.-számu végzése következtében Dr. Kommen Elek ügyvéd által képviselt Filiale der Anglo-Oesterreichische Bank in Brünn javára Pestl Jakabné ellen 250 kor. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 965 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: ruhaszövetek és férfruhák nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a nagyatádi kir. járásbírósz 1906. évi V. 250.9 számu végzése folytán, 250 kor. tőkekövetelés, ennek 1903. évi márc. hó 15 napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltó és eddig összesen 79 kor. 42 filléren bírólágg már megállapított költségei erejéig, Nagyatádon alperes üzletében leendő megtartására

1907. évi november hó 4-ik napján d. e. 9 órája

határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fogják adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le- és felülfoglaltak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyatádon, 1907. évi október hó 21. napján.

SZABÓ JOZSEF
kir. bír. végrehajtó.

850. sz. vhtó. 1907.

Árverési hirdmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti VII. kerületi kir. járásbírószágnak 1907. évi Sp. IX. 1261.2. számu végzése következtében Dr. Kommen Elek ügyvéd által képviselt Mangold S. javára, Kis János ellen 185 kor. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 778 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: különféle bolti cikkek; butorok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a nagyatádi kir. járásbírósz 1907. évi V. 619.2 számu végzése folytán 185 kor. tőkekövetelés ennek 1907.

évi május hó 21 napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 75 kor. 75 filléren bírólágg már megállapított költségei erejéig, Görgetegen Zsoldos Mihály lakásán leendő megtartására.

1907. évi november hó 6-ik napjának d. e. 9 órája

határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fogják adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le- és felülfoglaltak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyatádon, 1907. évi október hó 22. napján.

SZABÓ JOZSEF
kir. bír. végrehajtó.

ELADÓ

Nagykorpád-községben a postának átellenében három éve épült új ház, jöberendezésű három szobával, udvaron kut, pajta, istálló, konyhakert szilvás és borsószög jó karban levő réttel szabadkézből

ELADÓ.

Értesítés nyerhető:
Nagykorpádon a ref. lelkésznel.

Minden verseny kizárva!

Hausner Ignác - Nagyatád

URI ÉS NŐI CZIPÉSZ.

Van szerencsem a n.-é közönség becsés tudomására hozni, hogy a Széchenyi-téren eddig is jó hírnevűk örvendett cipző és egyéb lábbeli kereskedésemet korunk legjobb gyáraiból beszerzett árukkal kibővittem,

nevezetesen „KOBRAK“ cipzőim, valódi sevró és box, czugos, fűzős és gombos cipzők nagy választékban, amerikai és vadász cipzők kizárólag nálam kaphatók.

Megrendelésre valódi orosz vízmentes bagarin cipzők- és csizmákat mérték után készítek.

Midőn a n.-é közönség becsés pártfogását kérem, vagyok kiváló tisztelttel

Tessék egy próba rendeléssel megtisztelni.

HAUSNER. IGNÁCZ.

Minden verseny kizárva!

Uj butor és koporsó raktár.

Mezey Géza - Nagyatádon.

Petőfi-utca 152. szám.

Eddig is jó hírnevű épület és butor asztalos műhelyemet lényegesen

butor és koporsó raktárral kiegészítettem.

Ezen cikkekben olyan készítem áll t. közönség rendelkezésére, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelhetek.

Gyermek- és nagykoporsók

mindenféle kivitelben úgy gyári, mint saját készítményem a legolcsóbb árban kaphatók.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve, vagyok

tisztelettel
MEZEY GÉZA
asztalos-mester.

Uj. BERTA GÁBOR

SZIJGYÁRTÓ ÉS NYERGES
NAGYATÁDON.

Ajánlja saját készítményét, mindezen szakmához tartozó cikkekben,
a lehető legjobb kiállításban, jutányos és pontos kiszolgálással.

Saját készítményű felsőrészek bármily minőségben gyorsan és jutányosan készíttetnek.

PLASINKA GYULA

uri és női cipész és kész cipő raktár
NAGYATÁD, (Széchenyi-tér.) : Saját ház.

Ajánlja saját készítményű lábbelit, a legújabb ANGOL és FRANCZIA modell szerint.

Mint hogy a nálam rendelt cipők szabását és összeállítását kizárólag magam végzem; nagyrebecsült vevőimnek, — a cipők alakjára vonatkozóan — mindenemű kívánságának, valamint a legkényesebb igényeknek is megtudok felelni.

Valódi orosz- vizmentes bagaria cipők és vadász csizmák, valamint lovagló csizmákat mérték után a legjobb kivitelben készítek.

Javítások gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Kívánatra háznál is megjelenek.

Jegyzői nyomtatványok nagyraktárára.

KÖNYVNYOMDA.
KÖNYVKÖTÉSZET.

BENYÁK JÁNOS
NAGYATÁD.

KÖNYV- PAPIR- IRÓ-
ÉS RAJZSZER
KERESKEDES.

RAKTÁRON TARTOK:

Imakönyveket egyszerű és finom kivitelben. Üzleti, jegyzet és zsebkönyveket. Író, fogalmi, ítatós és ivlevélpapirt.

Rajzpapirt és kartont egész ívekben és felvágva.

Egyszerű és finom dobozlevélpapirt fényképalbum emlékkönyv stb. nagy választékban, nemkülönben mindennemű írókészközök és rajzszerek.

ELVÁLLALOK:

Gazdasági, ügyvédi és pénzügyi nyomtatványok, művek értesítők, gyászlapok, eljegyzési és esketési meghívók a legizlésebb kivitelben.

Értesítések, körlevelek, levélpapírok, a legdivatosabb bál meghívók, névjegyek szóval mindennemű alaku és kivitelű nyomtatványok pontos és izléses elkészítését jutányos árban.

Könyvkötészeti munkák kifogástalanul a legolcsóbb áron készíttetnek.

Levélpapírok nagy választékban.

Alapított: 1854.

Alapított: 1854.

Rotter Bernát

NAGYATÁDON.

LAKATOS ÉS LEMEZÁRUGYÁR

A pécsi orsz. kiállításon bronzéremmel kitüntetve.

Magy. királyi lőpor áruda.

Kitűnő minőségű lüttichi és suhli vadászfegyverek,
flóbertek, revolverek, az összes fegyverneműek,
lőszerek: hüvely, folytas, serét stb., vadászati
cikkek nagy választékban

Gazdasági és varrógépek gyári raktára.

Szeckavágók, répavágók, tengeri morzsolók
és darálók stb. stb.

Háztartási- és konyhaberendezések.

!! Szab. Meidinger kályhák raktáron !!

Szabályozó-, töltő- és szellőző kályhák.

Öntött kályhák és asztaltűzhelyek.

Lemzekályhák és takaréktűzhelyek

minden kivételben.

Nikkelezett és broncozott padlóvédők, kályhaellenzők,
kályhatálczák, egyszerű és finom szalon-széntartók, kan-
dalló eszköz-tartók, tüzelőeszközök.

Műszaki cikkek raktáron.

Darabos fűtőszén és kétszer mosott kovács kőszén,
házhoz szállítva.